

www.
www.
www.
www.
Ghaemiyeh.com
.org
.net
.ir

هذا
الكتاب

آيات الله سيد محمد
بالمتنبي شاهرودي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مناسک حج آیت الله العظمی شاهرودی

نویسنده:

محمد حسینی شاهرودی

ناشر چاپی:

آل المرتضی(ع)

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵ فهرست
۸	مناسک حج آیت الله العظمی سید محمد حسینی شاهروودی
۸	مشخصات کتاب
۸	وجوب حج
۱۰	واجبات احرام:
۱۰	۱- پوشیدن لباس احرام:
۱۰	۲- نیت
۱۰	لبیک گفتن:
۱۱	بیست و چهار چیز در حال احرام حرام است:
۱۴	مستحبات احرام عمره
۱۵	مکروهات احرام عمره:
۱۵	مستحبات داخل شدن به حرم و به مکه و به مسجدالحرام
۱۵	۲- طواف
۱۶	شرایط طواف
۱۷	واجبات طواف
۱۸	مستحبات طواف
۱۸	۳ - نماز طواف:
۱۹	مستحبات نماز طواف
۱۹	تفصیر
۲۰	سعی بین صفا و مروه
۲۱	مستحبات سعی بین صفا و مروه
۲۲	حج تمنع
۲۲	احرام

۲۳-----	مستحبات احرام حج
۲۴-----	وقوف در عرفات:
۲۵-----	مستحبات وقوف در عرفات
۲۶-----	وقوف در مشعر الحرام
۲۷-----	مستحبات وقوف مشعر الحرام
۲۸-----	واجبات منی
۲۹-----	رمی
۳۰-----	مستحبات رمی
۳۱-----	قربانی
۳۲-----	مستحبات قربانی
۳۳-----	حلق و تقصیر
۳۴-----	مستحبات تقصیر مستحبات تقصیر چند چیز است :
۳۵-----	آنچه بعد از اعمال منی واجب است
۳۶-----	ماندن در منی در شب یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
۳۷-----	مستحبات منی بعد از برگشتن از مکه
۳۸-----	رمی سه جمره
۳۹-----	مستحبات طواف زیارت
۴۰-----	طواف وداع وسایر مستحبات
۴۱-----	ملحقات
۴۲-----	المساجد والمشاهد المشرفة حول المدينة المنورة :
۴۳-----	اعمال المدينة المنورة
۴۴-----	مستحبات المدينة المنورة
۴۵-----	زيارة النبي

۴۱	فضل زیارة الرسول (صلی الله علیه وآلہ)
۴۱	زيارة أخرى للنبي (صلی الله علیه وآلہ)
۴۲	الدعاء بعد الزيارة وصلاتها
۴۳	زيارة الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء (عليها السلام)
۴۴	الزيارة الاولى لفاطمة الزهراء (عليها السلام)
۴۴	زيارة أخرى للزهراء (عليها السلام)
۴۵	الدعاء بعد الزيارة
۴۵	زيارة أئمّة البقيع
۴۷	زيارة أخرى أيضاً لأئمّة البقيع (عليهم السلام)
۴۷	زيارة فاطمة بنت أسد
۴۸	زيارة إبراهيم بن رسول الله (صلی الله علیه وآلہ)
۴۸	الدعاء في الروضة الشريفة
۴۹	الصلاوة والدعاء عند أسطوانة أبي لبابة
۵۰	بقية المستحبات
۵۰	الصلاوة والدعاء في مقام جبريل
۵۱	المسجد النبوی الشريف
۵۱	ادعيه روز عرفه
۵۱	دعا رسول اکرم در روز عرفه
۵۲	دعای عرفه
۵۷	دعای امام سجاد (عليه السلام) در روز عرفه
۶۱	زیارت امام حسین (ع) در روز عرفه
۶۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

مناسک حج آیت الله العظمی سید محمد حسینی شاهروودی

مشخصات کتاب

سرشناسه: حسینی شاهروودی، محمد، - ۱۳۱۰

عنوان و نام پدیدآور: رساله توضیح مناسک حج و عمره به همراه اعمال و مستحبات مکه مکرمه و مدینه منوره / مطابق با فتوای محمد حسینی شاهروودی

مشخصات نشر: قم: آل المرتضی، ۱۳۷۹.

مشخصات ظاهری: ص ۲۰۳

شابک: ۴۱۳۰۰۰-۷-۹۱۱۲۷-۹۶۴

یادداشت: چاپ دوم: ۱۳۸۱

یادداشت: کتابنامه به صورت زیرنویس

موضوع: حج

موضوع: حج -- رساله عملیه

موضوع: زیارت‌نامه‌ها

موضوع: دعاها

رده بندی کنگره: BP1۸۸/۸/۴۸۵/حر

رده بندی دیویی: ۲۹۷/۳۵۷

شماره کتابشناسی ملی: ۱۷۵۹۴-۷۹۴-م

برگرفته از:

<http://shahroudi.com/Portal.aspx?pid=۷۱۲۴۳&Culture=Persian&CaseID=۴۸۷۱۹&CategoryID=۶۶۳۵>

وجوب حج

ارسال به دوستان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآلـه الطـاهـرـين ولعنة الله على اعدائهم اجمعـين الى يوم الدـين

هر مکلفی که مستطیع باشد یعنی شرایط واجب بودن حج را دارا باشد ، باید در تمام عمر یک مرتبه حج کند یعنی مکه برود ، واعمالی را که دستور داده اند بجا آورد ، و این عمل را حجۃ الاسلام میگویند ، وانسان باید پیش از شروع به حج اعمال آنرا اجمالاً بداند ، وکسی که نمیداند اگر در موقع احرام نیت کند که برای انجام فرمان خداوند عالم حج واجب خود را بجا می آورم که بعد از مشغول شدن بعمل هر چه لازم است انجام دهم ، مثل آنکه قصد کند مطابق رساله ای که دارد یا بفرموده مجتهد یا عالمی که

همراه او است عمل را تمام کند ، عمل او صحیح است . □ عمره تمنع :

کسی که وظیفه او حج تمنع است ، باید پیش از حج عمره تمنع بجا آورد

اعمال حج عمره پنج چیز است :

اول : احرام .

دوم : طواف خانه کعبه .

سوم : دو رکعت نماز طواف

چهارم : سعی بین صفا و مروه .

پنجم : تقصیر ،

۱ - احرام:

(مسئله ۱) کسانیکه میخواهند حج کنند وقتی بمقات رسیدند ، باید محرم شوند و مقاتها پنج است :

اول : جحفه و آن مقات کسانی است که از راه شام بمکه میروند .

دوم : مسجد شجره و آن مقات کسانی است که از راه مدینه منوره بمکه میروند ، واگر در آنجا ممکن نشود ، می توانند در جحفه محرم شوند .

سوم : وادی عقیق و آن مقات کسانی است که از راه نجد و عراق بمکه میروند و قسمت اول این وادی را مسلح میگویند ، و قسمت

دوم آنرا عمره و قسمت سومش را ذات عرق می نامند ، و چنانچه یقین کند که بودی عقیق رسیده ، بهتر است در قسمت اول آن -

یعنی در مسلح - محرم شود واگر یقین نکند بنابر احتیاط واجب ، باید احرام را تأخیر بیندازد تایقین کند که بودی عقیق رسیده ،

و بعد از آنکه یقین کرد پیش از رسیدن به قسمت سوم وادی محرم شود .

چهارم : قرن المنازل و آن مقات کسانی است که راه آنها از طائف است .

پنجم : یلمل و آن مقات کسانی است که از راه یمن به مکه میروند .

(مسئله ۲) اگر منزل کسی که از بعض مقات‌هایی که در مسئله پیش گفته شد به مکه نزدیکتر باشد ، مقاتش منزل او است .

(مسئله ۳) اگر از راهی برود که از هیچ یک از پنج مقات نگذرد ، وقتی مقابل یکی از آنها رسید ، باید محرم شود ، پس کسانیکه از راه مدینه منوره بمکه میروند و از مسجد شجره نمی گذرند ، اگر ممکن است مقابل مسجد محرم شوند .

(مسئله ۴) کسی که نمی تواند یقین کند که مقابل یکی از پنج مقات رسیده ، اگر از گفته کسانیکه اطلاع دارند ، اطمینان پیدا کند که مقابل یکی از آنها رسیده میتواند محرم شود .

(مسئله ۵) اگر نذر کند که پیش از رسیدن به مقات در محل معینی محرم شود و برای عمل کردن به نذر در همانجا محرم شود کافی است .

(مسئله ۶) کسی که باهوایما به مکه میرود و در جده فرود میآید و نخواهد به مدینه رود میتواند از جده قدیم محرم شود ، ولی احتیاطاً احرام بستن از جده را هم نذر کند که چنانچه نذر نماید دیگر در وقت رسیدن به مقابل جده وجاییکه علم های حرم نمایان می شود حاجت به تجدید احرام نداشته باشد .

(مسئله ۷) جنب و زنیکه در حال حیض یانفاس است میتواند محرم شود ، اما اگر بخواهد از مسجد شجره یا مسجد جحفه محرم شود باید بیرون مسجد طوری بایستد که شانه اش مقابل مسجد باشد ، سپس محرم شود .

(مسئله ۸) اگر بواسطه فراموشی یا عذر دیگری در مقات محرم نشود بعداز آنکه یادش آمد یاعذرش برطرف شد ، باید بمقات برگردد و محرم شود ، واگر نتواند برگردد چنانچه داخل حرم شده بایستی از حرم خارج شود و احرام بینند و در خصوص شخص جاهلی که متوجه به جهل خود بوده و مع ذلک در مقات احرام نبسته و داخل حرم شده و ممکن نیست که بمقات برگردد احوط وجوی آنستکه به هر مقداری که میتواند از حرم دور شود و احرام بندد ، ولی چنانچه داخل حرم نشده باشد یانتواند از حرم خارج شود در هرجا که یادش آمد یاعذر او برطرف شد می تواند محرم شود .

(مسئله ۹) اگر از روی فراموشی یاندانستن مسئله محروم نشود و بعد از تمام شدن اعمال عمره یادش بیاید ، عمره او صحیح است .

واجبات احرام:

واجبات احرام سه چیز است :

اول : پوشیدن لباس احرام .

دوم : نیت .

سوم : لبیک گفتن بتفصیلی که بعداً بیان می شود .

۱-پوشیدن لباس احرام:

۱- پوشیدن لباس احرام :

(مسئله ۱۰) پیش از نیت احرام ، انسان باید لباس احرام بپوشد ، یعنی پارچه ایکه از ناف تا زانو را بپوشاند بخود بیندد ، و پارچه دیگری که شانه ها را بپوشاند بردوش بیندازد .

(مسئله ۱۱) پارچه ایکه از ناف تا زانو را می‌پوشاند باید بقدرتی ضخیم باشد که پوست بدن از زیر آن دیده نشود بلکه بنابر احتیاط واجب باید پارچه ای هم که روی دوش می‌اندازد همینطور باشد .

(مسئله ۱۲) لباس احرام ، باید طوری باشد که نماز خواندن با آن صحیح باشد ، پس محروم شدن بالباس نجس وابریشم خالص ولباسی که از اجزاء حیوان حرام گوشت تهیه شده صحیح نیست .

(مسئله ۱۳) اگر نجاستی مثل خون زخم و جراحت و دمل که نماز خواندن با آنها صحیح است ، در لباس احرام باشد ، اشکال ندارد .

(مسئله ۱۴) کسی که محروم شده ، اگر لباس او نجس شود بنابر احتیاط واجب ، باید آن را آب بکشد یا عوض نماید ولی اگر بدن او نجس شود ، لازم نیست فوراً آن را بشوید ، اگر چه احتیاط مستحب آنست که آنرا هم فوراً آب بکشد .

(مسئله ۱۵) لباس احرام زن هم باید ابریشم خالص باشد و احتیاط آنست که لباس های دیگر او هم ابریشم خالص نباشد .

(مسئله ۱۶) بنابر احتیاط واجب باید لباس احرام بافته باشد واز پوست یا چیزی مثل نمد نباشد .

۲-نیت

بعد از پوشیدن لباس احرام باید برای انجام فرمان خداوند عالم ، برخود قراردهد که بجهت توجه به مکه و بجا آوردن اعمال عمره وحج ، کارهائی را که در عمره تمتع بر او حرام است (وبعداً گفته می‌شود) ترک نماید .

لبیک گفتن:

(مسئله ۱۷) بعد از نیت باید بگوید :

«لَبِيْكَ اللّٰهُمَّ لَبِيْكَ، لَبِيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ»
واحتیاط مستحب آنست که بعد از «لاشريك لك» یک مرتبه دیگر «لبیک» بگوید .

(مسئله ۱۸) کسی که لبیک گفتن را نمیداند باید یاد بگیرد یا بکمک دیگری بخواند و چنانچه ممکن نباشد ، باید بهر طوریکه می‌تواند بخواند و ترجمه آن را به فارسی یا به زبان دیگر بگوید و دیگری را هم نائب بگیرد که از طرف او بطور صحیح بخواند .

بیست و چهار چیز در حال احرام حرام است:

اول: شکار کردن حیوان صحرائی وحشی و کمک کردن صیاد و نشان دادن شکار، اگر چه بالشاره باشد و نیز خوردن گوشت شکار در حال احرام حرام میباشد، اگر چه کسی که آن را شکار کرده محروم نباشد، همچنین حرام است حیوانی را که دیگری شکار کرده است، بکشد.

(مسئله ۱۹) اگر محروم صیدی را بکشد، کفاره بر او واجب میشود، واحکام آن در کتابهای مفصل گفته شده است.
دوم: از چیزهاییکه بر محروم حرام است جماع کردن بازن و بوسیدن او و بازی کردن با او است و نیز نگاه کردن به زن از روی شهوت بلکه بردن هر لذتی از زن یامرد حرام میباشد. ولذت بردن از مرد گذشته از اینکه پیش از احرام حرام بوده، بواسطه احرام هم حرام میشود.

(مسئله ۲۰) اگر کسی در احرام عمره پیش از تمام شدن سعی عمداً بازن یا العیاذ بالله بامرده جماع کند چه عمره مفرده باشد چه تمتع، عمره او فاسد است و باید یک شتر کفاره بدهد و چنانچه عمره مفرده بوده باید آن را تمام کند و بعداً آن را دوباره بجا آورد، ولی اگر تمتع بود در صورتیکه وقت باقی است یعنی می تواند بعد از اتمام واعاده وقوف عرفات را درک کند باید اتمام نموده و بعداً نیز اعاده نماید، و چنانچه وقت باقی نباشد حج تمتع او مبدل به إفراد میشود، یعنی باید اول اعمال حج را بجا آورده وبعد از آن عمره مفرده انجام دهد واحتیاط واجب آنستکه در سال بعد هم عمره وحج را دوباره بیاورد، واما اگر بعد از تمام شدن سعی عمداً جماع نماید فقط یک شتر کفاره بر او واجب میشود اگر از مردم ثروتمند و بامکنت باشد، ویک گاو بر او واجب می شود اگر از طبقه متوسط باشد، ویک گوسفند بر او واجب میشود اگر از مردم کم بضاعت و بیچاره باشد، ولی در هر صورت عمره وحج او صحیح است.

(مسئله ۲۱) اگر در حال احرام حج تمتع یاقران یا إفراد پیش از وقوف بمشعر عمداً جماع کند چه بازن باشد و چه بامرده در فرج باشد یادر دبر یک شتر کفاره بر او واجب است وحج او فاسد میشود ولی باید آنرا تمام کند و در سال بعد آن را دوباره بجا آورده و اگر بعد از وقوف به مشعر جماع کند حج او صحیح است و فقط یک شتر کفاره لازم است، اگر این عمل پیش از آوردن پنج دور از طواف نساء از او صادر شود، واما اگر صدور این عمل بعد از دور پنجم باشد کفاره لازم نیست اگر چه احتیاط مستحب آنستکه در اینصورت نیز یک شتر کفاره بدهد.

(مسئله ۲۲) اگر محروم زنی را بوسد در صورتیکه از روی شهوت باشد یک شتر کفاره بر او واجب میشود و اگر از روی شهوت نباشد کفاره آن فقط یک گوسفند است اگر چه احتیاط مستحب آنست که نیز یک شتر کفاره دهد.

(مسئله ۲۳) اگر در حال احرام عمداً از روی شهوت بعیال خود نگاه کند و منی از او بیرون آید کفاره آن یک شتر است ولی اگر عمداً از روی شهوت بغير عیال خود نگاه کند و منی از او بیرون آید، بنابر احتیاط واجب بلکه اقوی کفاره آن یک شتر و اگر نتواند یک گاو و اگر آنرا هم نتواند یک گوسفند است.

(مسئله ۲۴) اگر محروم بازنی ملاعبة نماید چنانچه منی از او بیرون آید کفاره آن یک شتر است ولی اگر منی بیرون نیاید کفاره اش یک گوسفند است.

سوم: از چیزهاییکه بر محروم حرام می باشد آنست که زنی را برای خود یادیگری عقد کند، اگر چه آن دیگری محروم نباشد و باید شاهد عقد هم نشود، و احتیاط واجب آنستکه زنی راخواستگاری هم نکند ولی اگر زن خود را طلاق رجعی داده باشد، می تواند به او رجوع نماید.

چهارم: از چیزهایی که بر محروم حرام می باشد آن است که استمناء کند یعنی کاری کند که منی از او بیرون آید.
پنجم: بوئیدن مشک وزعفران و کافور وعود و عنبر و مانند اینها و نیز خوردن و مالیدن آن بین و پوشیدن لباسی که بوی خوش دارد

واستعمال سایر چیزهای خوشبو بر محرم مکروه است.

- (مسئله ۲۵) کسی که محرم است اگر محتاج به خوردن یا پوشیدن چیزی شود که بوی خوش دارد، باید بینی خود را بگیرد و بنابر احتیاط از بوئیدن چیزی که به آن خلوق می‌گویند و خانه کعبه را به آن خوشبو می‌کنند خودداری نماید.
- (مسئله ۲۶) کفاره استعمال بوی خوش یک گوسفند است.

- (مسئله ۲۷) احتیاط واجب آن است که محرم در وقت گذشتن از جایگاه عطر فروشان نگذارد که بوی عطر به بینی او برسد و احتیاط مستحب آن است که میوه‌های خوشبو مثل سیب و به راهم نباید، ولی خوردن آنها مانع ندارد.

- (مسئله ۲۸) گرفتن بینی از بوی بد برای محرم حرام است ولی اگر تن برود که بوی بد به بینی او نرسد اشکال ندارد.
- ششم: پوشیدن چیز دوخته و چیزی که مثل دوخته است، مانند کلاه نمد. واگر ناچار شود که چیز دوخته‌ای را بپوشد کفاره آن یک گوسفند است.

- (مسئله ۲۹) احتیاط واجب آنست که چیز دوخته کوچک را هم نپوشد ولی اگر همیان پول را به کمر بینند یا از روی ناچاری فرق بند بینند اشکال ندارد، ولی برای بستن فتق بند احتیاطاً یک گوسفند کفاره بدهد.

- (مسئله ۳۰) احتیاط واجب آن است که لباس احرام خصوصاً پارچه‌ای را که بدلوش می‌اندازد گره نزند و باچوب یاسوزن بهم متصل نکند و به آن تکمه ندوzd.

- (مسئله ۳۱) زنها می‌توانند لباس دوخته بپوشند ولی باید از پوشیدن قفازین خودداری کنند و قفازین چیزی است که زنهای عرب می‌دوختند و برای جلوگیری از سرما در دست میکردند.

- هفتم: از چیزهایی که بر محرم حرام می‌باشد آن است که باقصد زینت کردن به چیزهایی که اسباب زینت است سرمه بکشد، بلکه بنابر احتیاط واجب باید باقصد زینت به چیزی هم که سیاه نیست سرمه نکشد و نیز به چیزهایی که اسباب زینت است، بدون قصد زینت هم سرمه نکشد.

- هشتم: نگاه کردن در آئینه. ولی زدن عینک اگر زینت نباشد و نگاه کردن در آب صاف اشکال ندارد.
- نهم: پوشیدن چیزی که تمام روی پا را بپوشاند، مانند کفش و چکمه و جوراب، و احتیاط مستحب آنستکه از پوشیدن چیزی هم که مقداری از روی پارا می‌پوشاند خودداری نماید، ولی بند نعلین اگر چه مقداری از روی پا را می‌گیرد اشکال ندارد.

- (مسئله ۳۲) اگر محرم به پوشیدن چیزی که تمام روی پارا می‌پوشاند بواسطه نداشتن نعلین محتاج شود بنابر احتیاط واجب باید روی آن را بشکافد و بعد بپوشد.

- دهم: دروغ گفتن و فحش دادن است و نیز اگر عیب‌های را از خود دور کند و به دیگری نسبت دهد یا صفات خوبی را برای خود ثابت کند و از دیگری سلب نماید، حرام میباشد.

- یازدهم: قسم خوردن است، به این صورت که بگوید لا والله یا بگوید بلى والله و احتیاط واجب آنست که بغیر این دو لفظ هم قسم خورد، ولی در مقام ناچاری که بخواهد حقی را ثابت کند یا باطلی را از بین ببرد، قسم خوردن اشکال ندارد.

- (مسئله ۳۳) برای قسم دروغ بنابر مشهور در دفعه اول یک گوسفند و در دفعه دوم یک گاو، و در دفعه سوم یک شتر کفاره بر انسان واجب است، اگر چه اغلب اخبار دلالت می‌نماید که در دروغ سوم هم گاو است، و برای قسم راست در دفعه اول و دوم باید استغفار کند و در دفعه سوم یک گوسفند بر او واجب می‌شود.

- دوازدهم: کشتن شپش و کنه و مانند اینها چه در بدن باشد و چه در لباس، بلکه احتیاط واجب آن است که آنها را از جای خودشان بجای دیگر نگذارد ولی این درصورتی است که در جای اول محفوظ تر باشد و گرنم عوض کردن جای آنها مانع ندارد.
- سیزدهم: آنکه باقصد زینت کردن انگشتتری در دست کند واما اگر باقصد ثواب باشد مانع ندارد، و نیز اگر به قصد زینت یابدون

قصد زینت در حال احرام حنا بینند یا پیش از احرام به قصد زینت حنا بینند واثر آن تا وقت احرام بماند حرام است.

چهاردهم: آنکه زن با زیوری خود را زینت کند، ولی اگر چیزهایی که پیش از احرام با آنها زینت می‌کرده همراهش باشد و برای احرام بیرون نیاورد، اشکال ندارد اما باید برای شوهر خود و مردهای دیگر نمایان نکند.

پانزدهم: مالیدن روغن به بدن اگر چه خوشبو نباشد و نیز اگر روغنی را که بوی خوش دارد پیش از احرام بمالد چنانچه اثر آن تا وقت احرام بماند حرام است ولی اگر ناچار باشد در حال احرام می‌تواند روغن به بدن بمالد.

شانزدهم: بر طرف کردن مو از بدن خود یا از بدن دیگری، اگر چه آنکس در حال احرام نباشد و اگر یک مو را هم بر طرف نماید حرام است ولی اگر ناچار باشد که مثلاً برای درد سر مو را بر طرف کند، یا ممکن که چشم را اذیت می‌کند بر طرف نماید، اشکال ندارد، و همچنین است اگر در وقت وضوء و غسل بدون قصد کنده شود.

(مسئله ۳۴) اگر در حال احرام سرش را بتراشد یاموی زیر بغل یاموی یکی از آنها را بر طرف کند اگر چه از روی ناچاری هم باشد یک گوسفند کفاره براو واجب می‌شود ولی به جای گوسفند می‌تواند سه روز روزه بگیرد یا دوازده مد که تقریباً ده چارک است گندم یا جو و مانند اینها به شش فقیر بدهد.

(مسئله ۳۵) اگر به سر یا ریش خود دست بکشد و یک مو یا دو موی آنها بیفتد، باید دو مشت گندم یا جو و مانند اینها صدقه بدهد.

هفدهم: آنکه مرد سر خود را بپوشاند و احتیاط واجب آنست که گل و حنا بسر نماید و چیزی هم بر سر نگذارد بلکه احتیاط مستحب آن است که باجای دیگر بدن مثلاً بادست سر را بپوشاند.

(مسئله ۳۶) اگر مرد سر خود را بپوشاند، کفاره آن یک گوسفند است، و اگر چند مرتبه سر را بپوشاند در صورتیکه مجلس پوشانیدن سر متعدد باشد و عذری هم نداشته باشد بنابر احتیاط مستحب برای هر دفعه یک گوسفند بدهد.

(مسئله ۳۷) پوشانیدن مقداری از سر هم بر مرد حرام است ولی اگر بواسطه دستمالی که برای سر درد می‌بندند یا بواسطه بند مشک آب که معمولاً آن را بر سر می‌اندازند مقداری از سر را بپوشاند اشکال ندارد.

(مسئله ۳۸) پوشانیدن گوش بر مرد حرام است ولی پوشانیدن صورت برای او اشکال ندارد.

(مسئله ۳۹) انسان در حال احرام نمی‌تواند سر را در آب یا چیز روان دیگری فرو برد.

هیجدهم: آنکه زن صورت خود را به نقاب یا چیز دیگری بپوشاند و پوشانیدن مقداری از صورت هم برای زن جائز نیست.

(مسئله ۴۰) اگر زن موقع نماز برای آنکه یقین کند که سر و گردن او پوشیده شده است، مقداری از اطراف صورت را بپوشاند اشکال ندارد، ولی بعد از نماز باید فوراً آن مقدار را باز کند.

(مسئله ۴۱) زن می‌تواند برای رو گرفتن از نامحرم مقداری از چادر یا چیز دیگری را که بر سر انداخته، تا روی بینی بیاورد ولی اگر روی چانه و بیشتر بیاورد واجب است که آن را با دست یا با چوب از صورت دور نگهدارد و اگر دور نگاه ندارد یک گوسفند کفاره بر او واجب می‌شود.

نوزدهم: آنکه مرد محروم در حال راه پیمودن موقعیکه سوار است سایه بالای سر خود قرار دهد مثلاً در اتومبیل بشیند، یا چتر بر سر بگیرد، ولی برای زن و بچه اشکال ندارد.

(مسئله ۴۲) احتیاط واجب آنست که مرد محروم در حال راه پیمودن اگر پیاده هم باشد سایه بالای سر خود قرار ندهد بلکه اگر چتر و مانند آن بالای سر او هم نیست طوری نکند که سایه آنها بر سر او بیفتند ولی راه رفتن در سایه اتومبیل و مانند آن اشکال ندارد اگر چه احتیاط مستحب آنستکه آنرا نیز ترک نماید.

(مسئله ۴۳) احتیاط واجب آنستکه در شب و در هوای ابر هم زیر سایبان نرود.

(مسئله ۴۴) مرد محرم اگر موقعی که منزل می کند زیر طاق و مانند آن بود اشکال ندارد ، اگر چه در موقعی باشد که برای کارهای خود رفت و آمد می کند ولی احتیاط مستحب آنست موقعی که در منزل رفت و آمد می کند چتر و مانند آن بر سر نگیرد .

(مسئله ۴۵) اگر مرد محرم برای مرض یاشدت سرما یا گرما یا باران ناچار شود که در حال راه پیمودن زیر سایه باشد معصیت نکرده ، اما یک گوسفند کفاره بر او واجب می شود و اگر در احرام عمره هم چند مرتبه زیر سایه برود، یک گوسفند کافی است لکن احتیاط مستحب آنستکه از برای هر روزی اگر ممکن باشد یک گوسفند کفاره بدهد ولی اگر در احرام حج هم یک مرتبه زیر سایه برود ، برای آن هم یک گوسفند کفاره واجب می شود .

بیستم : آنکه از بدن خود خون بیرون آورد و نیز خراشیدن بدن و مسوак کردن، چنانچه بداند که بواسطه اینها خون بیرون می آید حرام می باشد و بنابر احتیاط کفاره آن یک گوسفند است .

(مسئله ۴۶) اگر از بدن کس دیگر خون بیرون آورد مثل آنکه او را رگ بزند اشکال ندارد و همچنین است اگر از روی ناچاری از بدن خودش خون بیرون آورد .

بیست و یکم : ناخن گرفتن است ، اگر چه کمی از آنرا بگیرد ولی اگر مقداری از ناخن او افتاده و باقیمانده آن اذیت می کند ، گرفتن آن اشکال ندارد اما باید یک مد که تقریباً یک چارک (ده سیر) است طعام یعنی گندم یا جو و مانند اینها به فقیر بدهد .

(مسئله ۴۷) اگر در حال احرام تمام یک ناخن را بگیرد باید یک مد طعام بفقیر بدهد و چنانچه همه ناخن های دست و پا در یک مجلس بگیرد کفاره آن یک گوسفند است و اگر در یک مجلس ناخن دست ها و در مجلس دیگر ناخن پاها را بگیرد دو گوسفند کفاره لازم می شود .

بیست و دوم : کندن دندان است ، اگر خون بیاید. و بنابر احتیاط واجب کفاره آن یک گوسفند است ولی اگر خون بیرون نیاید حرام نیست اگر چه احتیاط مستحب ترک آن است .

بیست و سوم : کندن درخت و گیاهی است که در حرم روئیده باشد ، ولی کندن گیاهی که خود محرم آنرا کاشته یادر ملک او روئیده اشکال ندارد و نیز کندن گیاهی که در منزلش روئیده ، اگر بعد از آنکه در آنجا منزل کرده روئیده باشد و کندن اُخر که گیاه معروفی است و کندن درخت میوه و درخت خرما مانع ندارد .

(مسئله ۴۸) اگر در حال احرام گیاهی را بکند ، باید استغفار کند و اگر مقداری از یک درخت را بکند باید باندازه قیمت آن به فقیر بدهد و اگر درختی را بکند چنانچه بزرگ باشد کفاره آن یک گاو و اگر کوچک باشد کفاره آن یک گوسفند است .

(مسئله ۴۹) کسی که محرم است نباید برای شتر خود علف بکند ولی اگر شتر را رها کند که علف بخورد اشکال ندارد .

(مسئله ۵۰) کندن درخت یا گیاه حرم برای کسی هم که محرم نیست حرام میباشد .

(مسئله ۵۱) اگر انسان بطور معمول راه برود و بواسطه راه رفتن او مقداری از گیاه حرم کنده شود اشکال ندارد .

بیست و چهارم : آنکه شمشیر یا چیز دیگری را که آلت جنگ است بخود بیندد ولی اگر ناچار باشد اشکال ندارد .

(مسئله ۵۲) احتیاط واجب آنست که آلت جنگ را در صورتیکه نمایان باشد همراه بر ندارد اگر چه بخود نبسته باشد.

مستحبات احرام عمره

- پیش از احرام بدن را پاکیزه کند و ناخن و موی شارب را بگیرد و موی زیر بغل و جاهای دیگر بدن را با نوره بر طرف نماید .
- برای احرام غسل کند و کسی که می ترسد که در میقات آب پیدا نکند پیش از رسیدن به میقات غسل نماید و چنانچه در میقات آب پیدا کرد

مکروهات احرام عمره:

چند چیز در حال احرام مکروه است واز آن جمله است :

- ۱)- احرام در لباس سیاه ولباس چرک ولی اگر در حال احرام چرک شده باشد بهتر است که تا وقتی از حرم بیرون نیامده آن را نشوید .
- ۲)- خوابیدن در رختخواب سیاه وبر بالش سیاه .
- ۳)- حمام رفتن وشستن بدن با آب سرد ومسواک کردن زیاد .

مستحبات داخل شدن به حرم و به مکه و به مسجد الحرام

ارسال به دوستان

- ۱- موقعیکه به حرم مکه می رسد پیاده شود و به نیت داخل شدن به حرم غسل کند ونعلین را در دست بگیرد وبا پای برهنه داخل شود ودعاهای وارد شده را بخواند .
 - ۲- اگر ممکن است موقع وارد شدن به مکه دوباره غسل کند .
 - ۳- با آرامش دل وبدن از راه بالای مکه وارد شود وبرای ورود به مسجد نیز غسل نماید وباکمال خضوع وخشوع وآرامش دل وبدن بر در مسجد بایستد وبگوید :
- السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ أَلْسَلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ حَلِيلِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .
- ۳- پس از آن از باب السلام وارد مسجد شود و راست برودت ابا سنون ها برسد ، وهنگام داخل شدن به مسجد بگوید :
- بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلْهَ رَسُولِ اللَّهِ (ص)
- بعد دستها را بلند نموده و رو به کعبه کند وبخواند دعاهاي وارد شده را .

۲- طواف

دوم از کارهای عمره تمنع ، طواف خانه کعبه است .

- (مسئله ۵۳) کسی که عمره تمنع بجا می آورد وقتی وارد مکه شد ، باید خانه کعبه را هفت شوط یعنی هفت دور طواف کند واین رکن است که اگر کسی عمداً بجا نیاورد و به قدری تأخیر بیندازد که اگر بخواهد انجام دهد ، روز نهم ذیحجه بوقوف عرفات نمی رسد عمره او باطل است ، چه مسئله را بداند چه نداند، بلکه بر کسی که از جهت ندانستن مسئله تا آن روز به تأخیر انداخته ، واجب است یک شتر کفاره بدهد ودر هر صورت حج تمتع چنین شخص مبدل به حج افراد میشود وباید در سال بعد هم حج تمتع را دوباره بجا آورد .

- (مسئله ۵۴) اگر کسی طواف را فراموش کند باید آن را بجا آورد ، وچنانچه به شهر خودش رفته وبرگشت به مکه برای او مشکل است باید نایب بگیرد که از طرف او طواف را انجام دهد .

- (مسئله ۵۵) کسی که طواف را فراموش کرده وسعي را بجا آورده است بنابر احتیاط واجب باید خودش یاکسی که از طرف او طواف را بجا می آورد سعی هم بنماید.

- (مسئله ۵۶) اگر مریض نتواند طواف کند باید او را طوری طواف دهند که پاهایش به زمین کشیده شود واگر ممکن نیست باید در

طوف او را به دوش بگیرند یا بطور دیگری اورا طوف دهند، و چنانچه هیچ ممکن نباشد باید دیگری را نایب بگیرند که طوف او را بجا آورد.

شرایط طوف

طوف پنج شرط دارد :

اول : آنکه نیت کند که برای انجام فرمان خداوند عالم ، هفت دور طوف عمره تمتع حجۃ الاسلام را بجا می آورم .

دوم : آنکه باطهارت باشد پس کسی که می خواهد طوف واجب بجا آورد و غسل بر او واجب است یا وضو ندارد ، اگر چه آنها را فراموش کرده باشد ، طوف او باطل است .

(مسئله ۵۷) کسی که طوف واجب بجا می آورد اگر بعد از آنکه سه دور و نیم طوف کرد وضو یاغسل او بی اختیار باطل شود ، یاعذر دیگری پیدا کند که نتواند طوف را تمام نماید ، بعد از وضو یاغسل یابعد از بر طرف شدن عذر باید طوف را از همانجا که رها کرده بجا آورد و اگر پیش از چهار دور وضو یاغسل او باطل شود یاعذری پیدا کند ، چنانچه به سه دور و نیم نرسیده طوف او باطل است .

(مسئله ۵۸) کسی که می خواهد طوف کند اگر شک کند که وضوی او باطل شده یانه ، لازم نیست وضو بگیرد اما کسی که وضو نداشته باشد اگر شک کند که وضو گرفته یانه ، یابداند حدثی از او سرزده و وضو هم گرفته ونداند کدام جلوتر بوده باید وضو بگیرد .

(مسئله ۵۹) اگر بعد از تمام شدن طوف شک کند که پیش از طوف باوضو بوده یانه یابداند که پیش از طوف حدثی از او سرزده و وضو هم گرفته ونداند کدام جلوتر بوده طوف او صحیح است ، ولی برای اعمال بعد باید وضو بگیرد .

(مسئله ۶۰) کسی که نمی تواند وضو یاغسل را بجا آورد احتیاط واجب آن است که صبر کند تا وقت طوف تنگ شود و با تیم طوف را بجا آورد .

شرط سوم : آنکه بدن ولباس او پاک باشد وخون زخم وجراحت ومانند اینها هم که می شود با آن نماز خواند به بدن ولباس او نباشد .

(مسئله ۶۱) کسی که نتواند وضو یاغسل را انجام دهد چنانچه صبر نماید تا وقت تنگ شود تیم هم نتواند نماید باید شخص طاهری را از برای خود نائب بگیرد و چنانچه جنب نیست بنابر احتیاط مستحب خود او نیز طوف نماید .

(مسئله ۶۲) اگر بعد از طوف بفهمد که بدن یالباسش نجس بوده طوف او صحیح است ولی اگر فراموش کند و بعد از طوف یادش بیاید ، واجب است که دوباره طوف نماید .

(مسئله ۶۳) اگر درین طوف بدن ولباسش نجس شود یافهمد که از پیش نجس بوده چنانچه بر طرف کردن نجاست بدون رها کردن طوف ممکن است ، باید در حال طوف آنرا بر طرف کند و اگر ممکن نیست باید طوف را رها نماید ، پس اگر چهار دور تمام شده ، باید بدن یا لباس را تطهیر نماید و سه دور دیگر طوف کند و اگر به سه دور و نیم نرسیده ، طوف او باطل است و باید بعد از بر طرف کردن نجاست طوف را از سربگیرد و اگر از سه دور و نیم گذشته و به چهار دور نرسیده چنانچه بفهمد از پیش بوده احتیاط مستحب آنست که بعد از بر طرف کردن نجاست از همانجا که طوف را رها کرده بجا آورد تا هفت دور تمام شود و دو رکعت نماز بخواند و دوباره هفت دور طوف دو رکعت نماز آن را انجام دهد ولی اگر در بین طوف بدن یالباسش نجس شده لازم نیست دوباره هفت دور طوف دو رکعت نماز را انجام دهد بلکه چنانچه طوف را از همان جا که رها کرده تمام کند و دو رکعت نماز بخواند کفایت می کند .

شرط چهارم : مردی که طواف می کند باید ختنه شده باشد و اگر بچه ای که ختنه نشده طواف نسae کند یا دیگری او را طواف نسae دهد طوافش باطل است و بعد از بالغ شدن زن بر او حرام میباشد مگر آنکه دوباره به مکه رود و طواف را بجا آورد یا نائب بگیرد که طواف او را انجام دهد .

شرط پنجم : آنکه عورت خود را بپوشاند و باید چیزی که عورت را با آن می پوشاند بطوری که در نماز گفته شد مباح باشد ، بلکه احتیاط واجب آن است که تمام شرایط لباس نمازگزار را داشته باشد .

واجبات طواف

کارهای واجب طواف هفت چیز است :

اول : طواف را از حجر الاسود شروع کند و باید کمی پیش از آنکه به حجر الاسود برسد نیت طواف نماید که از مقابل حجر الاسود طواف می نمایم تا یقین کند از وقتی که مقابل حجر الاسود رسیده نیت داشته است .

دوم : هر دوری را به حجر الاسود تمام کند و در دور آخر برای آنکه یقین کند که هفت دور طواف کرده کمی از حجر الاسود بگذرد ، و قصدش این باشد که زائد جزء طواف نیست .

سوم : طوری طواف کند که خانه کعبه طرف دست چپ او باشد ، پس اگر در بین طواف برای بوسیدن رکنها یا به جهت دیگری صورت را مقابل خانه کند ، یا بواسطه زیادی جمعیت پشت یارو به خانه نماید ، آن مقدار را نباید حساب کند و باید دوباره آن مقدار را بطور صحیح بجا آورد . (مسئله ۶۴) برای آنکه در تمام طواف شانه چپ مقابل خانه باشد ، بهتر است وقتی که از حجر الاسود گذشت پیش از آنکه به درب حجر اسماعیل برسد قدری بدن خود را بطرف چپ کج نماید و نیز بهتر است پیش از رسیدن به درب دیگر حجر اسماعیل قدری بدن خود را به طرف راست کج نماید و مقابل هر رکنی که میرسد بهمین دستور عمل کند .

چهارم : موقعی که خانه را طواف می کند حجر اسماعیل را در طواف خود قرار دهد ولی داخل آن نشود و چنانچه داخل شود آن دور از طواف او باطل است و باید آن را حساب نکند و احتیاط آنست که بقیه را تا هفت دور تمام نموده و دو رکعت نماز طواف خوانده و هفت دور دیگر هم طواف کند .

پنجم : در حال طواف بیشتر از بیست و شش ذراع و نیم (این مقدار فاصله بیت است تا مقام ابراهیم) از خانه کعبه دور نشود علی الاحوط (ذراع از آرنج است تا سر انگشتان) و اگر در بین طواف بیشتر از این مقدار از خانه دور شود باید آن مقدار را که از خانه بیشتر از بیست و شش ذراع و نیم دور بوده از طواف حساب نکند و آن را دوباره بطور صحیح بجا آورد ولی وقتی مقابل حجر اسماعیل رسید باید مواظب باشد که بیشتر از شش ذراع و کسری از حجر دور نشود و اگر بیشتر از این مقدار دور شد باید آن مقدار را از طواف حساب نکند و دوباره همان مقدار را بطور صحیح بجا آورد .

ششم : دور خانه بگردد و اگر در بین طواف روی صفحه ای که اطراف خانه است و آن را شاذروان می گویند راه برود آن مقدار از طواف باطل است و باید آن را بطور صحیح بجا آورد ، و همچنین است اگر در بین طواف روی دیوار حجر اسماعیل برود و احتیاط واجب آن است که در حال طواف برای دست مالیدن به رکنها یا غیر از آن از روی شاذروان دست خود را بطرف دیوار خانه دراز نکند و نیز دست را روی دیوار حجر نگذارد .

هفتم : هفت دور تمام طواف کند و آن را کم و زیاد ننماید ، و اگر عمداً بیشتر از هفت دور طواف کند ، در صورتی که آن زیادی را بقصد جزئیت همان طواف آورده باشد طواف او باطل است چه از اول این قصد را داشته بوده و چه در اثناء قصد کرده باشد بلکه اگر بعد از تمام شدن هفت دور هم قصد کند که آن زیادی جزء آن باشد نیز طواف باطل می شود ، بنابر احتیاط واجب باید آن را تکرار نماید ، و در طواف واجب بعد از تمام شدن هفت شوط جایز نیست که شروع در طواف دیگر نماید و نماز آنرا عقب بیندازد

ولی در طواف مستحب جایز است، هر چند که مکروه است.

(مسئله ۶۵) اگر عمداً بدون عذر از هفت دور یک دور یا بیشتر کم کند چنانچه کاری که پی در پی بودن طواف را بهم می زند نکرده باید طواف را تمام کند و اگر کاری که پی در پی بودن طواف را بهم میزند انجام داده باید طواف را از سر بگیرد.

(مسئله ۶۶) اگر در طواف واجب سهواً زیادتر از هفت دور طواف کند و در بین طواف هشتم یادش باید باشد آن را رها کند و طواف او صحیح است و اگر بعد از طواف هشتم یادش باید می تواند مقدار زیادی را حساب نکند، یا بقدری بر آن زیاد کند که هفت دور شود و هفت دور اول واجب و هفت دور دوم مستحب می باشد و بعد دو رکعت نماز برای طواف واجب و دو رکعت دیگر برای طواف مستحب بجا می آورد.

(مسئله ۶۷) اگر سهواً کمتر از هفت دور طواف کند چنانچه از سه دور و نیم گذشته باید بقیه را تا هفت دور تمام نماید و اگر از سه دور و نیم نگذشته، باید هفت دور را از سر بگیرد و چنانچه یادش نیاید تابه وطنش برسد باید دیگری را از طرف خود نایب بگیرد که طواف نماید.

(مسئله ۶۸) اگر طواف واجب را بدون عذر رها کند و بقدری فاصله دهد که اگر بقیه آن را انجام دهد نمی گویند طواف را پشت سر هم بجا آورده، باید طواف را از سر بگیرد واما اگر بواسطه عذری مثل بیماری آن را رها کند پس اگر بعد از تمام شدن سه و نیم دور آن را رها کرده باشد بعد از بر طرف شدن عذر و حصول بهبودی از همانجایی که رها کرده آنرا تمام نماید و اگر پیش از تمام شدن سه و نیم دور باشد باید بعد از حصول بهبودی دوباره هفت دور طواف نماید و چنانچه قدرت بر اتمام یا استیناف پیدا نکند بایستی صبر نماید تا وقت طواف تنگ شود اگر ممکن است سواره یا کسی اورا بر دوش گرفته و طواف کند و چنانچه این هم ممکن نباشد باید کسی را نایب بگیرد تا از عوض او طواف کند.

(مسئله ۶۹) اگر بعد از تمام شدن طواف در شماره دورها شک کند، باید به شک خود اعتماد نکند و طواف او صحیح است و نیز اگر در آخر دوری شک کند که دور هفتم است یا هشتم باید به شک خود اعتماد ننماید و طواف او صحیح است.

(مسئله ۷۰) اگر در آخر دوری شک کند که دور ششم است یا هفتم، یاشک کند که دور ششم است یا هشتم یاشک کند که دور ششم است یا هفتم یا هشتم طواف او باطل است.

(مسئله ۷۱) اگر بین دوری شک کند که دور هفتم است یا هشتم طواف او باطل است.

مستحبات طواف

۱- با پای برهنه طواف کند و گامها را کوچک بردارد و ذکر بگوید و حرف بیهوده نزند و کارهای را که در نماز مکروه است انجام ندهد.

۲- در هر مرتبه که دور خانه می گردد بدون آنکه کسی را اذیت کند، دست یا بدن را به حجر الاسود بمالد و در حال طواف دعا بخواند.

۳- در هر دور وقتی به در خانه کعبه می رسد بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد و دعاهای مستحبه را بخواند و مستحبات دیگری هم هست که در کتب مفصله مسطور است.

۳- نماز طواف:

بعد از هر طواف واجب انسان باید در مقام حضرت ابراهیم (علیه السلام) دو رکعت نماز مثل نماز صبح به نیت نماز طواف بجا آورد و احتیاط آنست که نماز را بعد از طواف فوراً بخواند و در نماز پشت مقام حضرت ابراهیم (علیه السلام) بایستد، یعنی طوری

بایستد که سنگی که نشانه پای حضرت ابراهیم (ع) بر آنست روبروی او باشد و اگر برای زیادی جمعیت نتواند پشت مقام بایستد باید در یکی از دو طرف مقام بایستد و اگر آنهم ممکن نیست بهر قدر که میتواند باید نزدیک پشت مقام یانزدیک یکی از دو طرف آن نماز را بجا آورد و بهتر است که هر وقت بتواند نماز را دوباره پشت مقام بخواند.

(مسئله ۷۲) نمازی را که انسان برای طواف مستحب می‌خواند، اگر چه بتواند در پشت مقام بخواند جایز است در جاهای دیگر مسجد هم بجا آورد.

(مسئله ۷۳) اگر کسی نماز طواف واجب را فراموش کند هر وقت که یادش آمد، باید در مقام حضرت ابراهیم (علیه السلام) و اگر نشود در جاهای دیگر مسجد بخواند ولی هر قدر می‌تواند باید نزدیک مقام بایستد، ولازم نیست بعد از نماز سعی و کارهای دیگری را که بجا آورده، دوباره بجا آورد، اگر چه احتیاط مستحب آنست که کارهای بعد از نماز را هم انجام دهد، و کسی که نماز طواف واجب را فراموش کرده ونمی‌تواند به مسجد برگردد در هر جا که هست باید نماز را بخواند و احتیاط آنست که نایب هم بگیرد تا نماز را در مقام بجا آورد.

(مسئله ۷۴) کسی که نماز طواف واجب را فراموش کرده اگر پیش از آنکه آن را بخواند بمیرد، پسر بزرگتر او باید قضای آن را بجا آورد.

(مسئله ۷۵) کسی که واجبات نماز را از قرائت وغیرها نداند عمره او باطل است و همچنین حج او، پس بریء الذمه نخواهد شد از حجۃ الاسلام، لهذا بر مکلف لازم است در جمیع اوقات خصوصاً وقت اراده حج تصحیح کند نماز خود را، و اگر ممکن شود نماز طواف را در مقام به جماعت کند از دغدغه قرائت حمد و سوره فارغ خواهد بود.

مستحبات نماز طواف

ارسال به دوستان

مستحب است در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد ودر رکعت دوم بعد از حمد سوره قل يا ايه الكافرون بخواند و بعد از نماز حمد و شنای الهی نماید و از خداوند عالم بخواهد که عبادتش را قبول کند بعد بر محمد وآل محمد صلوات بفرستد و دعاها واردہ را که در کتب مفصله است بخواند.

قصیر

ارسال به دوستان

بعد از تمام شدن سعی باید تقصیر کند یعنی به نیت حلال شدن چیزهایی که در عمره تمتع بر او حرام بوده برای انجام فرمان خداوند عالم، مقداری از ناخن یاموی سر یا ریش یا شارب یا ابروی خود را بچیند و اگر سر را بتراشد کافی نیست بلکه حرام می‌باشد.

(مسئله ۸۹) اگر بعد از احرام حج یادش بیاید که تقصیر عمره را بجا نیاورده، عمره او صحیح است و بنابر احتیاط یک گوسفند کفاره بر او واجب می‌شود.

(مسئله ۹۰) کسی که عمداً تقصیر را ترک کند عمره او فاسد است و حج تمتعش مبدل به افراد می‌شود و باید بعد از فراغ از اعمال حج عمره مفردہ ای بجا آورد و بنابر احتیاط واجب در سال بعد هم دوباره حج کند و جاہل ملتفت بحکم عامل است.

(مسئله ۹۱) بعد از تقصیر، همه کارهایی که بر او حرام بوده حلال می‌شود.

(مسئله ۹۲) احتیاط مستحب آنستکه بعد از تقصیر، طواف نساء و نماز بعد از آن را هم بجا آورد.

(مسئله ۹۳) هر گاه وقت بقدرتی تنگ باشد که اگر بخواهد موقع وارد شدن بمکه، عمره تمتع را بجا آورد، بوقوف عرفات و مشعر

نمیرسد باید بجای حج تمتع حج افراد را بجا آورد و دستور آن این است که اگر برای عذری در میقات محرم نشده باید اگر ممکن است از مکه خارج شده واز أدنى الحل بلکه بهتر آنکه از جعرانه که در طرف طائف واقع شده است به نیت حج افراد محرم شود و در صورتی که خروج از مکه ممکن نشد باید از همانجا محرم شود و در صورتیکه برای عمره تمتع محرم شده باید از نیت عمره تمتع بحج افراد برگرد و به عرفات رود و بعد از آنکه اعمال حج افراد را انجام داد باید از حرم بیرون روند و به نیت عمره مفردہ محرم شوند و به مکه برگردند و طواف وسعتی و طواف نساء و تقصیر را به طوری که گفته شد انجام دهند.

(مسئله ۹۴) هر گاه در وقتی عمداً عمره تمتع را باطل کند که اگر بخواهد دوباره بجا آورد وقت ندارد باید حج افراد و بعد از آن عمره مفردہ را انجام دهد ، ولی احتیاط واجب آن است که بعداً حج تمتع را هم بجا آورد .

سعی بین صفا و مروه

ارسال به دوستان

بعد از تمام شدن نماز طواف ، باید هفت مرتبه بین صفا و مروه سعی کند ، یعنی از ابتدای صفا پیاده یاسواره یا بر دوش کس دیگر به مروه برود و این یک مرتبه حساب می شود و باید از آنجا به صفا برگرد و بارسیدن به صفا دو مرتبه سعی کرده است و به این ترتیب مرتبه هفتم سعی در مروه تمام میشود ، و احتیاط مستحب آن است که موقع حرکت از صفا ، چهار پله از صفا و موقع حرکت از مروه چهار پله از مروه بالا رود .

(مسئله ۷۶) موقع حرکت از صفا انسان باید نیت کند (مثلاً اگر سعی او برای عمره تمتع است باید قصد کند که برای انجام فرمان خداوند عالم هفت مرتبه سعی عمره تمتع حججه الاسلام را بین صفا و مروه بجا می آورد .) و کسی که از پله های صفا بالا رفته و در آنجا نیت کرده است باید تاوقتی که پائین می آید به نیت خود باقی باشد .

(مسئله ۷۷) در سعی بین صفا و مروه باید از راهی که معمول است برود و برگرد و اگر از میان مسجد الحرام یا از طرف سوق اللیل رفت و آمد کند ، سعی او باطل است .

(مسئله ۷۸) موقعی که به مروه می رود باید روی او به مروه ، و موقع برگشتن باید روی او به صفا باشد پس اگر طوری برود که موقع رفتن روی او به صفا ، و موقع برگشتن روی او به مروه باشد سعی او باطل است ، ولی اگر متوجه طرف راست یا چپ یا گاهی بطرف پشت متوجه شود اشکال ندارد .

(مسئله ۷۹) سعی هم مثل طواف رکن است و اگر کسی عمداً یاسهواً آن را بجا نیاورد ، حکم آن مثل حکم طواف می باشد که سابقاً گفته شد .

(مسئله ۸۰) کسی که سعی می کند ، لازم نیست بدن ولباس او پاک و عورتش پوشیده باشد بلکه بدون وضوه و غسل هم سعی صحیح است ، اگر چه احتیاط مستحب آن است که باوضوه یاغسل باشد .

(مسئله ۸۱) سعی را نمی شود قبل از طواف بجا آورد ولی در صورت ضرورت مثل زن که در حال طواف حیض شده اشکالی ندارد .

(مسئله ۸۲) کسی که سعی می کند ، می تواند برای استراحت قدری بر صفا یامروه بنشیند و احتیاط واجب آن است که بدون عذر بین صفا و مروه ننشیند .

(مسئله ۸۳) انسان می تواند برای استراحت یا بواسطه گرمی هوا یا عذر دیگر سعی را تاشب تأخیر بیندازد ولی نمی تواند در فردای روزی که در آن روز طواف می کند سعی را بجا آورد و احتیاط مستحب آن است که اگر عذری ندارد تاشب هم آن را تأخیر نیندازد .

(مسئله ۸۴) اگر عمداً بیش از هفت مرتبه سعی کند سعی او باطل است ولی اگر سهواً یا از روی ندانستن مسئله بیشتر از هفت مرتبه سعی کند سعی او صحیح است.

(مسئله ۸۵) اگر سهواً سعی را از هفت مرتبه کمتر بجا آورد هر وقت که یادش آمد باید بقیه آن را انجام دهد و احتیاط مستحب آن است که در صورت کامل نشدن نصف سعی، سعی را تمام کند و باز از سر بگیرد اگر چه اظهراً کفايت اتمام است.

(مسئله ۸۶) کسی که سهواً سعی را از هفت مرتبه کمتر بجا آورده اگر سعی را تمام نکند چیزهاییکه بواسطه احرام بر او حرام بوده، حلال نمی شود و چنانچه از مکه بیرون رفته اگر چه به شهر خودش رسیده باشد باید برگردد و آن را بجا آورد واگرتواند برگردد باید از طرف خود نائب بگیرد.

(مسئله ۸۷) اگر بعد از آنکه از سعی منصرف شد شک کند که چند مرتبه سعی کرده، باید به شک خود اعتنا نکند و نیز موقعی که به مروه رسید، اگر شک کند که هفت مرتبه سعی کرده یابیشتر باید به شک خود اعتنا ننماید.

(مسئله ۸۸) اگر در بین سعی شک کند که مرتبه هفتم است یا کمتر یا بیشتر سعی او باطل است.

مستحبات سعی بین صفا و مروه

ارسال به دوستان

پیش از سعی چند چیز مستحب است:

۱- حجر الاسود را بیوسد و دستها یابدن را به آن بمالد یا به آن اشاره کند.

۲) با دلوی که مقابل حجر الاسود است یک دلو یا دو دلو از آب زمزم بکشد و بر سر و پشت و شکم خود بریزد و این دعا را بخواند: «اللَّهُمَّ اجْعِلْهُ عِلْمًا نافعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشَفَاءً مِنْ كُلِّ داءٍ وَسُقُمٍ»

۳- از دری که روبروی حجر الاسود است با آرامش دل و بدن بالای کوه صفا برود و به خانه کعبه نگاه کند بعد از آن روی خود را به رکن عراقی نموده حمد و ثنای الهی نماید و نعمت های خداوند را بیاد آورد و هفت مرتبه «الله اکبر» و هفت مرتبه «الحمد لله» و هفت مرتبه «لا اله الا الله» بگوید بعد سه مرتبه بگوید:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُحْيِي وَهُوَ حَىٰ لَا يَمُوتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»
و بعد از آن بر محمد وآل محمد صلوات بفرستد و سه مرتبه بگوید:

«اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَنَا الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَوْلَانَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَقِيقُ الْقَيُّومُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَقِيقُ الدَّائِمُ»
و سه مرتبه بگوید:

«أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَنْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا تَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمَشَرِّكُونَ»
و سه مرتبه بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْيَقِينَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»

و سه مرتبه بگوید:

«اللَّهُمَّ آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

۴- باطهارت باشد.

۵- اگر میخواهد مال او زیاد شود ایستادن در صفا را طول دهد و در پله چهارم صفا در حالی که روی او به کعبه است بگوید:
«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهِ وَغُرْبَتِهِ وَوَحْشَتِهِ وَظُلْمَتِهِ وَضَرَّيْقَهِ وَضَنْكِهِ، اللَّهُمَّ اظْلِنِي فِي ظَلَلِ عَرْشِكَ كَيْوَمْ لَاظْلَالِ الظُّلُكَ»

پس از آن یک پله پائین بباید وپشت خود را برخene کند و بگوید :

«یاربَ الْعَفْوِ يامَنْ أَمْرَ بِالْعَفْوِ يامَنْ هُوَ أَوَّلِ بِالْعَفْوِ يامَنْ يُثِيبُ عَلَى الْعَفْوِ ، الْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا قَرِيبُ يَا بَعِيدُ أَرْدُدْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاسْتَعِملَنِي بِطَاعَتَكَ وَمَرْضَاتِكَ »

- ۶) پیاده سعی کند و از صفا تا مناره و نیز از بازار عطر فروشان تامروه را ببطو متوسط برود ، یعنی نه تندر باشد و نه کند(فعلاً در آن محل بدیوار علامت گذارده اند ، مابین علامتین را هروله کند) ولی از مناره تا بازار عطر فروشان را اگر مرد است هروله کند یعنی مثل شتر قدمها را کوتاه و نند بردارد .
- ۷) در حال سعی گریه کند و اگر گریه اش نمی آید خود را وادر بگریه نماید و بسیار دعا کند .

حج تمتع

ارسال به دوستان

اعمال حج تمتع سیزده چیز است :

اول : احرام .

دوم : وقوف بعرفات یعنی ماندن در عرفات که در ۴ فرسخی مکه است بدستوری که بعداً گفته میشود .

سوم : وقوف بمشعر الحرام که تقریباً در دو فرسخی مکه است .

چهارم : رفتن به منی که در نزدیکی مکه است و انداختن سنگ ریزه بر جمره عقبه .

پنجم : قربانی کردن در منی .

ششم : تراشیدن سر ، یا گرفتن کمی از ناخن یاموی سر در منی (برای کسی که سفر دوم باشد یازنان) .

هفتم : طواف زیارت .

هشتم : دور کعت نماز طواف .

نهم : سعی بین صفا و مروه .

دهم : طواف نساء .

یازدهم : دور کعت نماز طواف نساء .

دوازدهم : ماندن در منی در شباهی یازدهم و دوازدهم ذیحجه ولی بعضی از حجاج باید شب سیزدهم را در منی بمانند .

سیزدهم : انداختن سنگ ریزه بر سه جمره در منی در روز یازدهم و دوازدهم و بعضی در روز سیزدهم هم باید سنگریزه بجمله بیندازند و احکام اینها مفصلًا گفته خواهد شد .

احرام

ارسال به دوستان

بعداز تمام شدن عمره تمتع انسان باید به دستوری که سابقاً گفته شد ، برای حج محرم شود ، ولازم نیست فوراً آن را انجام دهد ولی احتیاط واجب آنستکه پیش از روز هشتم از مکه بیرون نرود و چنانچه بیرون رود و تا وقت برگشتن یک ماه طول بکشد احتیاط واجب آنست که محرم به احرام عمره شده و پس از فراغ از اعمال عمره احرام حج بینند و این در صورتی است که وقت وقوف به عرفات تنگ نشده باشد ، واما هر گاه وقت بقدرتی تنگ باشد که اگر محرم نشود روز نهم ذیحجه بوقوف عرفات نمیرسد ، باید فوراً

محرم شود و احتیاط مستحب آن است که روز هشتم احرام را انجام دهد.

(مسئله ۹۵) در هر جای از مکه انسان میتواند احرام حج را انجام دهد ولی مستحب است در مسجد الحرام در مقام حضرت ابراهیم یاد ر حجر حضرت اسماعیل محرم شود.

(مسئله ۹۶) اگر کسی عمدًا برای حج محرم نشود تا وقت وقوف عرفات و مشعر الحرام بگذرد حجش باطل است.

(مسئله ۹۷) کسی که از روی فراموشی یاندانستن مسئله در مکه محرم نشده اگر در منی یاعرفات متوجه شود، باید برگرد و احرام را بجا آورد و اگر برای تنگی وقت یاعذر دیگری نتواند برگردد، در هر جا که هست باید محرم شود.

(مسئله ۹۸) اگر بعد از گذشتن وقت وقوف عرفات و مشعر الحرام، یاپیش از تمام شدن اعمال حج بفهمد که محرم نشده ، احرام ببند و حج راتمام کند و احتیاطاً در سال بعد دوباره بجا آورد اگر چه اقوی کفايت است ولی اگر بعد از تمام شدن اعمال حج بیاش باید حج او صحیح است.

مستحبات احرام حج

۱- احرام را بدستوری که در احرام عمره گذشت بعد از نماز واجب یا مستحب انجام دهد .

۲- لیکهای مستحب را بدستوری که در احرام عمره گذشت بگوید ولی کلماتی را که مخصوص به عمره است عوض کند مثلاً
بهای « وَهَذِهِ عُمْرَةُ مُتَعَّةٌ إِلَى الْحَجَّ » بگوید : « وَهَذِهِ حِجَّةٌ تَمَتعُّ »

۳- تا رسیدن به عرفات لیکها را ترک واز ظهر روز نهم دیگر لیک نگوید .

۴- با آرامی دل و بدن طرف منی برود و تسییح و ذکر بگوید و این دعا را بخواند :
« اللَّهُمَّ إِيَّاكَ أُرْجُوا وَإِيَّاكَ أَذْعُوا فَبِلَغْنِي أَمْلَى وَأَصْلِحْ لِي عَمَلِي »

۵- موقعی که به منی میرسد بگوید :

« الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي أَقْدَمَنِيهَا صَالِحًا فِي عَافِيَةٍ وَبَلَغْنِي هَذَا الْمَكَانُ ، اللَّهُمَّ هَذِهِ مِنِي وَهِي مِمَّا مَنَّتَ بِهِ عَلَيْنَا مِنَ الْمَنَاسِكِ فَأَسْأِلُكَ أَنْ تَمَنَّ عَلَى بِمَا مَنَّتْ عَلَى أَنْيَائِكَ إِنَّا مُنْتَهٰى أَنَا عَبْدُكَ وَكَفَى قَبْضَتَكَ »

۶- شب عرفه (شب نهم ذیحجه) در منی مشغول عبادت باشد و بهتر است که عبادت های خود مخصوصاً نمازها را مسجد خیف بجا آورد .

۷- بعد از نماز صبح تا طلوع آفتاب تعقیب بخواند بعد به عرفات رود .

۸- موقع رفتن به عرفات این دعا را بخواند :

« اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ وَإِيَّاكَ اعْتَمَدْتُ وَوَجَهْكَ أَرْدَتُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي رِحْلَتِي وَأَنْ تَقْضِي لِي حاجتِي وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ تُبَاهِي بِهِ الْيَوْمَ مَنْ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي »

وقوف در عرفات:

ماندن در عرفات مقداری از ظهر روز نهم ذیحجه تا غروب بمقداری که بگویند در آنجا توقف کرده رکن است و این را وقوف اختیاری عرفات می گویند که اگر کسی عمدًا بجا نیاورد اگر چه بوقوف اضطراری عرفات بر سد یعنی شب دهم را در عرفات بماند ، حج او باطل می شود و چنانچه سهواً بجا نیاورد اگر وقوف به مشعر را هم عمدًا یاسهواً ترک کند حج او باطل و گرنه صحیح است .
(مسئله ۹۹) کسی که حج می کند بنابر احتیاط واجب باید روز نهم ذیحجه را از ظهر تا مغرب در عرفات بماند و فرق نمی کند که پیاده باشد یا سواره ، راه برود یا بنشیند ولی اگر در تمام این مدت خواب یا بیهوش باشد و وقوف او باطل است .

(مسئله ۱۰۰) کسی که روز نهم وقوف عرفات را بجا می‌ورد باید نیت کند که امروز از ظهر تا مغرب برای حج تمتع به قصد انجام فرمان خداوند عالم در عرفات می‌مانم.

(مسئله ۱۰۱) اگر کسی عمداً پیش از مغرب روز نهم از عرفات بیرون رود و در همان روز برنگردد باید در روز عید یک شتر قربانی کند و اگر نتواند هیچ‌ده روز پی در پی روزه بگیرد بلکه اگر پشیمان شود و برگردد و تا مغرب بماند بنابر احتیاط کفاره بر او واجب می‌شود.

(مسئله ۱۰۲) اگر سهواً یا از روی ندانستن مسئله از عرفات بیرون رود و پیش از مغرب ملتفت شود، باید برگردد و اگر برگردد معصیت کرده و بنابر احتیاط کفاره هم بر او واجب است ولی اگر تا غروب متوجه نشود چیزی بر او واجب نیست.

(مسئله ۱۰۳) اگر بواسطه فراموشی یا تنگی وقت یاعذر دیگر هیچ مقدار از ظهر تامغرب روز نهم را در عرفات نماند و مقداری از شب عید را در عرفات بماند اگر چه کم باشد و بعد وقوف در مشعر بنماید حج او صحیح است و چنانچه عمداً هیچ مقدار از شب عید را هم در آنجا نماند، اگر چه وقوف بمشعر را بجا آورد حج او باطل است و چنانچه روز عرفه مشکوک شد میتواند به مجتهد مطلق جامع الشرائطی که متابعت عامه را کافی میداند رجوع نمایند.

مستحبات وقوف در عرفات

- ۱- خیمه خود را در محلی بزند که متصل به عرفات است و آن را نمره می‌گویند، گرچه وقوف نباید در نمره باشد.
- ۲- بارفقای خود در یک جا وقوف نکند.
- ۳- پائین کوه در زمین هموار وقوف نماید و مکروه است که در بالای کوه وقوف کند.
- ۴- باطهارت باشد و غسل کند.
- ۵- در تمام مدت وقوف بایستد و اگر نتواند هر قدر از آن را که میتواند ایستاده انجام دهد و مکروه است سواره یانشته وقوف کند.
- ۶- برای آنکه دلش کاملاً یاد خدا باشد چیزهای را که باعث پریشانی حواس است از خود دور کند بعد مشغول نماز شود.
- ۷- نماز ظهر و عصر را در اول وقت بخواند و برای نماز ظهر اذان واقمه و برای نماز عصر فقط اقامه بگوید.
- ۸- بعد از نماز رو به قبله بایستد و با توجه به خداوند عالم مشغول حمد و ثنای او شود و صد مرتبه «الله أكْبَرُ» و صد مرتبه «الحمد لله» و صد مرتبه «سُبْحَانَ اللهُ» و صد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ» و صد مرتبه «آیة الكرسي» بخواند و صد صلووات بر محمد وآل محمد بفرستد و نیز صد مرتبه سوره «انا انزلناه» بخواند بعد از آن صد مرتبه بگوید: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ» و صد مرتبه سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» بخواند، و (دعاهای دیگر در کتب مفصله مسطور است).
- ۹- زیاد دعا کند و به خداوند عالم از شر شیطان پناه برد که او را از یاد خدا غافل نکند.
- ۱۰- متوجه خود باشد و به مردم نگاه نکند و بادل وزبان طلب آمرزش نماید.
- ۱۱- گناهان خود را بشمارد و گریه کند و اگر نتواند گریه کند خود را وادرار به گریه نماید.
- ۱۲- برای خود و پدر و مادر و برادران دینی اقلأً- برای چهل نفر دعا کند و در خبر است که هرچه برای برادران دینی خود بخواهد ملکی از خداوند صد هزار برابر آن را برای او می‌خواهد.
- ۱۳- از ظهر تا غروب غیر از ذکر و دعا و استغفار کار دیگری نکند.
- ۱۴- دعاها را که دستور داده اند مخصوصاً دعای صحیفه کامله و دعای حضرت سید الشهداء (علیه السلام) و دعای حضرت امام زین العابدین (علیه السلام) را بخواند.
- ۱۵- بقدرتی که برایش ممکن است خیرات و تصدق کند.

۱۶- رو به قبله صد مرتبه بگوید : «سُبْحَانَ اللَّهِ» بعد از آن صد مرتبه بگوید «اللَّهُ أَكْبَرُ» و صد مرتبه بگوید : «ماشَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» و صد مرتبه بگوید :

«أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحِبِّي وَيُمِيِّزُ وَهُوَ حَىٰ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» بعد از آن بگوید :

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْمَذْكُورِ الْكِتَابُ لَا رَيْبٌ فِيهِ هُدَىٰ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقْيِمُونَ الصِّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقَنَاهُمْ يُنفِقُونَ» تا آخر آیه دهم سوره بقره .

۱۷- یک مرتبه آیه الكرسى و سه مرتبه قل هو الله احد بخواند .

۱۸- این آیه را بخواند :

«إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ»

بعد از آن سوره قل أعود برب الفلق و سوره قل اعوذ برب الناس را بخواند و پس از آن نعمت هائی را که خداوند عالم به او مرحمت فرموده وبلاهائی را که از او دور کرده یک یک بشمارد و بگوید :

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى نَعْمَائِكَ الَّتِي لَا تُحْصِي بِعَدَدٍ وَلَا تُكَافِي بِعَمَلٍ»

۱۹- حاجتهاي خود را بخواهد و دعا کند که سالهاي بعد هم برای حج موفق شود .

۲۰- هفتاد مرتبه بگوید «أَسْتَكِنُكَ الْجَنَّةَ» و هفتاد مرتبه بگوید «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ» بعد از آن بگوید :

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ» و چون آفتاب غروب کند بگوید :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْفَقْرِ وَمِنْ تَشَتُّتِ الْأَمْرِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَحْمِلُثُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَمْسَى ظُلْمِي مُشَيَّجِرًا بِعْفُوكَ وَأَمْسَى خَوْفِي مُشَيَّجِرًا بِأَمَانِكَ وَأَمْسَى ذُلْلِي مُسْتَجِرًا بِعَزَّتكَ وَأَمْسَى وَجْهَيِ الْفَانِي مُسْتَجِرًا بِوَجْهِكَ الْبَاقِي يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَجَوَّدَ مَنْ أُعْطِيَ يَا أَرْحَمَ مَنْ أُسْتُرِحَمَ جَلَّنِي بِرَحْمَتِكَ وَأَلِسْنِي عَافِتِكَ وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ» .

تبصره

ارسال به دوستان

عرفات دو وقوف دارد ، یکی وقوف اختیاری که ماندن در عرفات است در مقداری از ظهر تاغروب روز نهم ذیحجه ، و یکی وقوف اضطراری که ماندن در عرفات است در مقداری از شب دهم

مشعر الحرام سه وقوف دارد :

اول : وقوف از اول شب عید تا اذان صبح واين وقوف اضطراری مشعر است .

دوم : وقوف از اذان صبح تا اول آفتاب واين وقوف اختیاری مشعر است .

سوم : وقوف از اول آفتاب تا ظهر که اين هم وقوف اضطراری مشعر میباشد و احکام چند صورت اينها بيان ميشود :

اول) آنکه بوقوف اختیاری عرفات و مشعر برسد که حج او صحیح است .

دوم) به هیچ یک از وقوف اختیاری و اضطراری عرفات و مشعر نرسد که حج او باطل است و باید به احرامی که برای حج داشته عمره مفرده را که عبارت از طواف زیارت و نماز وسیعی و تقصیر و طواف نساء و نماز آن میباشد بجا آورد و بعد از این اعمال از احرام بیرون میرود و اگر گوسفند همراه او باشد ، باید قربانی کند و مستحب است با حاجیان در منی بماند و در مکه اعمال عمره را بجا آورد .

سوم) آن که فقط مقداری از اول آفتاب تاظهر روز عید را مشعر بماند .

چهارم) فقط بوقوف اضطراری عرفات برسد که در این صورت هم حج او باطل است .

پنجم) فقط به وقوف اضطراری عرفات و مشعر برسد که در این صورت بعيد نیست حج او صحیح باشد اگر چه احتیاط مستحب آنست که چنانچه شرائط وجوب تا سال بعد باقی باشد در سال بعد دوباره بیاورد .

ششم) به وقوف اختیاری عرفات و اضطراری مشعر برسد که در این صورت حج او صحیح است .

هفتم) به وقوف اضطراری عرفات و اختیاری مشعر برسد که در این صورت حجش صحیح است .

هشتم) فقط به وقوف اختیاری عرفات برسد در این صورت بنابر اشهر اقوال حج او صحیح است بلکه اقوی صحت است در صورتیکه ترک مشعر از روی جهل باشد .

نهم) فقط بوقوف اختیاری مشعر برسد که در این صورت هم ظاهرًا حجش صحیح می باشد .

(مسئله ۱۰۶) اگر مسامحه و کوتاهی کند تا وقت تنگ شود و به وقوف عرفات و مشعر نرسد ، در سال بعد اگر چه شرایط واجب بودن حج را دارا نباشد باید حج کند ولی اگر کوتاهی نکرده باشد ، فقط در صورتی که سال بعد شرایط واجب بودن حج را دارا باشد باید حج نماید بشرط آن که سال اول استطاعت او باشد .

وقوف در مشعر الحرام

ارسال به دوستان

وقوف در مشعر الحرام:

کسی که حج می کند باید شب عید از عرفات به مشعر الحرام برود و احتیاط واجب آن است که تا صبح آنجا بماند و باید نیت کند که برای انجام فرمان خداوند عالم امشب را تا صبح در مشعر الحرام می مانم و اول اذان صبح دوباره باید نیت وقوف کند ، مثلاً : اگر حج او حج تمنع است ، باید قصد کند که برای انجام فرمان خداوند عالم در حج تمنع حجۃ الاسلام از حالا تا اول آفتاب در مشعر الحرام می مانم و احتیاط واجب آنست که پیش از آفتاب از مشعر بیرون نزود ، یا اگر بیرون رفت ، پیش از آفتاب از وادی محیّر - که اسم محلی است - نگذرد و چنانچه از وادی محسر بگذرد بنابر احتیاط یک گوسفند کفاره بر او واجب می شود . (مسئله ۱۰۴) ماندن در مشعر الحرام از اول اذان صبح روز عید تا اول آفتاب - به مقداری که بگویند در آنجا توقف کرده - رکن است که اگر کسی عمداً آن را ترک کند حجش باطل است ولی کسی که کار ضروری دارد و نیز زنان و مردان پیر و بیماران و مانند اینها که اگر تا صبح در مشعر بمانند بواسطه زیادی جمعیت بزحمت می افتد ، چنانچه شب را به قصد وقوف در مشعر مانده باشد ، میتوانند پیش از اذان صبح از مشعر به منی بروند .

(مسئله ۱۰۵) اگر انسان نرسد که مقداری از اذان صبح تا اول آفتاب را در مشعر بماند در صورتیکه مقداری از اول آفتاب روز عید تاظهر در آنجا بماند حجش صحیح است .

مستحبات وقوف مشعر الحرام

ارسال به دوستان

در وقوف مشعر چند چیز مستحب است واز آن جمله است :

۱- با آرامی دل و بدن بطرف مشعر الحرام برود واستغفار کند واین دعا را خواند :

«اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَمَدِ مِنْ هَذَا الْمَوْقِفِ وَأَرْقُنِي الْعَوْدَ أَبْدًا مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَقْبِلْنِي الْيَوْمَ مُفْلِحًا مُسْتَجَابًا لِي مَرْحومًا مَغْفُورًا بِأَفْضَلِ مَا يَنْقَلِبُ بِهِ الْيَوْمَ أَحَدُ مَنْ وَفَدَكَ وَحُجَّاجٌ يَبْتَكُ الْحَرَامَ وَاجْعَلْنِي الْيَوْمَ مِنْ أَكْرَمِ وَفَدِكَ عَلَيْكَ وَاعْطِنِي أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ حَدًّا مِنْهُمْ مِنَ الْخَيْرِ وَالبَرَكَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالرَّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَرْجَعَ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلٍ أَوْ مَالٍ أَوْ قَلِيلٍ أَوْ كَثِيرٍ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي»
وبسیار بگوید :

«اللَّهُمَّ أَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ»

۲- نماز مغرب وعشاء را در مشعر بخواند ولی اگر نتواند پیش از نصف شب به مشعر برسد ، باید پیش از رسیدن به مشعر نماز را بجا آورد .

۳- برای نماز مغرب اذان واقمه وبرای عشا فقط اقامه بگوید .

۴- بین نماز مغرب وعشاء فاصله نیندازد ونافله مغرب را بعد از نماز عشا بخواند .

۵- تاصبح مشغول عبادت باشد ، در خبر است که در این شب درهای آسمان باز است ودعاهای مؤمنین مستجاب میشود .

۶- برای خود وپدر ومادر واهل ومال وفرزندان خود بسیار دعا کند .

۷- وقتی آفتاب بکوه شبیر میافتد هفت مرتبه به گناهان خود اقرار کند وهفت مرتبه استغفار نماید .

۸- با وقار بطرف منی برود ودر راه مشغول ذکر واستغفار باشد .

۹- وقتی بوادی محسر (اسم محلی است) میرسد اگر پیاده است هروله کند یعنی مثل شتر تند برود واگر سواره است مرکب خود را تند براند ، ودر وقت هروله بگوید :

«اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَهْدِي وَأَفْلِمْ تَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَأَخْلِفْنِي بِخَيْرٍ فِي مَنْ تَرْكُتْ بَعْدِي رَبْ أَغْفِرْ وَأَرْحَمْ وَتَجَاوِزْ عَمَّا تَعْلَمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ» .

۱۰- اگر هروله را فراموش کرد برگرد واز همانجا که فراموش کرده هروله نماید ومستحبات دیگری هم هست .

واجبات منی

ارسال به دوستان

کارهای واجب منی سه چیز است :

اول - رمی .

دوم - قربانی .

سوم - حلق یا تقصیر .

رمی

(مسئله ۱۰۷) کسی که حج می کند باید در روز عید از مشعر الحرام به محلی که آن را منی می گویند برود ودر آنجا رمی کند

یعنی هفت سنگ ریزه به جمره عقبه بیندازد و وقت آن از اول آفتاب است تا غروب واگر فراموش کند باید تا روز سیزدهم بجا آورد و چنانچه تا روز سیزدهم یادش نیاید در سال بعد خودش بمکه رود ورمی کند ، یادیگری را نایب بگیرد .

(مسئله ۱۰۸) سنگ ریزه ها باید از سنگریزه حرم و طوری باشد که به آن ، سنگ بگویند و نیز باید کس دیگری با آن به طور صحیح رمی نکرده باشد ، و مستحب است که شب عید آنها را از مشعر بردارد .

(مسئله ۱۰۹) پنج چیز در رمی واجب است :

اول : نیت کند که برای انجام فرمان خداوند عالم در حج تمتع حجۃ الاسلام هفت سنگ بجمره عقبه می اندازم .
دوم : سنگها را به جمره بیندازد ، واگر آنها را در جمره بگذارد ، کافی نیست .

سوم : سنگها بواسطه انداختن ، به جمره برسد پس اگر بجای دیگر بخورد ، بعد به جمره برسد ، یا بواسطه انسان دیگر یا حیوانی به جمره رسد کفايت نمی کند واگر شک کند که به جمره رسید یانه ، باید بنا بگذارد که نرسیده است .
چهارم : شماره سنگ ها از هفت کمتر نباشد .

پنجم : آنها را پشت سر هم بیندازد واگر باهم بیندازد اگر چه پشت سر هم به جمره برسد صحیح نیست ولی اگر پشت سر هم بیندازد و باهم بجمره برسد صحیح است .

مستحبات رمی

ارسال به دوستان

۱ - سنگ ریزه هائی را که برای انداختن به جمره ها تهیه می کند ، بقدر سر انگشت ورنگین و نقطه دار باشد و آنها را دانه دانه از روی زمین بردارد .

۲ - موقع انداختن سنگریزه ها پیاده و باوضو باشد و پشت قبله و رو به جمره نماید .

۳ - مابین او و جمره ده ذراع یا پانزده ذراع (ذراع از آرنج است تا سر انگشتان) باشد .

۴ - وقتی سنگ ریزه هارا بدست می گیرد این دعا را بخواند :
«اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ حَصَّيَاٰتِي فَأَخْصِهِنَّ لِي وَأَرْفَعْهُنَّ لِي فِي عَمَلِي»

۵ - سنگ ریزه را روی شست بگذارد و با انگشتی که پهلوی شست است آنرا پرتاب کند .

۶ - در موقع انداختن هر سنگی این دعا را بخواند :

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ ادْحِرْ عَنِ الْشَّيْطَانِ اللَّهُمَّ تَضْرِبِي بِكَتَابِكَ وَعَلَى سُئَّةِ نَيْكَ مُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي حَجَّاً مَبُرُوراً وَعَمَلاً مَقْبُولاً وَسَعِيًّا مَشْكُوراً وَذَنْبًا مَغْفُوراً»

۷ - بعد از آن که بجای خود برگشت این دعا را بخواند :

«اللَّهُمَّ بِكَ وَثَقْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فِيمَنْ الرَّبُّ وَنَعْمَ المَوْلَى وَنَعْمَ النَّصِيرِ»

قربانی

ارسال به دوستان

کسی که حج تمتع بجا می آورد ، باید روز عید در منی یک شتر یا گاو یا گوسفند قربانی کند . و یک قربانی برای چند نفر کافی نیست واگر از روی فراموشی یا بواسطه عذری قربانی نکند ، باید تا آخر ذیحجه قربانی نماید .

(مسئله ۱۱۰) قربانی اگر شتر است باید داخل سال ششم شده باشد واگر گاو است بنابر احتیاط واجب باید داخل سال سوم شده

باشد و اگر میش است باید هفت ماه تمام داشته باشد اگر چه احتیاط مستحب آنست که داخل سال دوم باشد و اگر بز است بنابر احتیاط واجب باید داخل سال سوم شده باشد .

(مسئله ۱۱۱) گوسفند قربانی باید لاغر و بسیار پیر نباشد و نیز باید مریض و ناقص نباشد ، وبنابر احتیاط واجب خلقتاً بی شاخ و بی دم و بدون گوش نباشد مگر آن که همه افراد آن صنف به همین نحو باشند ، پس در این صورت ناقص حساب نمی شود ، پس اگر حیوان ناخوش یاکور یالنگ قربانی کند کافی نیست حتی اگر کمی از گوش آن بریده باشد یا شاخ اندرونی آن چیزی کم باشد کفایت نمیکند ، ولی اگر گوش او شکافته و یا سوراخ باشد اشکال ندارد .

(مسئله ۱۱۲) گوسفندی که تخمهای آن را کشیده اند نمیشود قربانی کرد ، وبنابر احتیاط واجب باید حیوانی را که بی شاخ یا بی دم یابی گوش است ، یاتخمهای آنرا کوییده اند قربانی نکنند .

(مسئله ۱۱۳) اگر گوسفند یا گاو یا شتر باشرطهای گذشته پیدا نشود ، باید قیمت آن را نزد شخص امینی بگذارد که تا آخر ذیحجه بخرد و قربانی کند و چنانچه در آن سال ممکن نشود ، احتیاط واجب آن است که اگر حیوان ناقص پیدا کرد قربانی کند و در سال بعد حیوان صحیح و سالمی که شرایط را دارا باشد قربانی نماید و اگر حیوان ناقص هم پیدا نکند بنابر احتیاط واجب باید ده روز هم روزه بگیرد و در سال بعد حیوانی که شرائط را واجد باشد قربانی نماید .

(مسئله ۱۱۴) اگر قربانی باشرطهای آن پیدا شود ولی انسان نتواند آنرا خریداری کند ، در صورتی که بتواند قربانی ناقص بخرد ، احتیاط واجب آن است که همان را قربانی کند(در صورتیکه قبل از روز هفتم بداند که در روز قربان مقدور او نیست قربان کردن) و روز هفتم و هشتم و نهم ذیحجه را روزه بگیرد و بعد از آنکه به وطنش برگشت هفت روز دیگر روزه بگیرد و اگر نتواند که روز هفتم را روزه بگیرد ، باید روز هشتم و نهم و یک روز هم بعد(تذکر: در موقع قربانی دقت قبله و شرائط ذبح را بنماید) از برگشتن از منی روزه بگیرد ولی اگر روزه هشتم را روزه نگیرد نباید روز نهم را روزه بگیرد بلکه باید صبر کند و بعد از برگشتن از منی سه روزه بگیرد .

(مسئله ۱۱۵) اگر نتواند حیوان ناقص هم بخرد باید بدستوری که گذشت ده روز روزه بگیرد ولی اگر بعد از آنکه سه روزه گرفت بتواند حیوانی را که دارای شرایط باشد خریداری کند بنابر احتیاط واجب باید آن را قربانی نماید .

(مسئله ۱۱۶) اگر حیوانی را به گمان اینکه چاق است قربانی کند ، بعد بفهمد لاغر بوده کافی است ، ولی اگر حیوانی را به گمان اینکه صحیح است قربانی کند ، بعد معلوم شود که ناقص بوده ، باید دوباره قربانی نماید .

(مسئله ۱۱۷) کسی که قربانی میکند ، بنابر احتیاط واجب باید مقداری از قربانی را خودش بخورد و مقداری از آن را به مؤمنین هدیه و قدری هم به آنها صدقه و احتیاط مستحب آن است که مقدار هر یک از هدیه و صدقه ، کمتر از یک سوم قربانی نباشد .

(مسئله ۱۱۸) انسان نمیتواند به افرادی که مسلمان بودن آنان معلوم نیست ، قربانی بدهد پس احتیاط آن است که اول کمی از قربانی را برای خود بردار و بعد ثلث آن را به فقیر مؤمن(ممکن است قبلًا از فقیر و کالت بگیرد که بعد از ذبح ثلث آنرا بفقیر اهداء نماید) و ثلث آن را به بعض از رفقاء خود هدیه بدهد و لازم نیست که سهم هر کدام را جدا کند بلکه اگر همینطور هدیه و تصدق کند و بعد آن فقیر مؤمن و کسی که هدیه را قبول کرده سهم خود را به اهل آن افراد صدقه بدهند اشکال ندارد و چنانچه پیش از عمل کردن به این احتیاط آن افراد قربانی را بذذدی یا به غارت ببرند ، لازم نیست دوباره قربانی کند ، ولی اگر خودش قربانی را به آنان بدهد بنابر احتیاط واجب باید سهم فقرا را تهیه کرده و به فقرا بدهد .

مستحبات قربانی

مستحبات قربانی مستحبات قربانی چند چیز است : ۱- قربانی شتر باشد و بعد از شتر گاو و بعد از گاو گوسفند و نیز مستحب است که قربانی بسیار چاق باشد و اگر شتر یا گاو است ماده و اگر گوسفند یا بزر است نر باشد . ۲- شتر در حال قربانی ایستاده و از پائین دستهای آن تازانو بسته باشد . ۳- کسی که قربانی میکند در طرف راست شتر بایستد و کارد یانیزه یاخنجر را به گودی گردنش فرو برد و در وقت فرو بردن بگوید : « وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَوَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِئْذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَبِإِلَهِ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي » . ۴- خودش قربانی را بکشد و اگر نمیتواند ، دست روی دست کسی که آنرا می کشد بگذارد .

۱- ممکن است قبلًا از فقیر و کالت بگیرد که بعد از ذبح ثلث آنرا بفقیر اهداء نماید .

حلق و تقصیر

مردها بعد از قربانی باید حلق کنند یعنی سرشان را بتراشند یا تقصیر کنند یعنی قدری از ناخن یاموی شارب خود را بگیرند و احتیاط مستحب آن است کسی که سفر اول اوست سر خود را بتراشد ولی چنانچه مثلاً برای بر طرف کردن شپش ، سر خود را با چیزی چسبانده یاموی خود را جمع کرده و گره زده و در هم پیچیده و بافته است واجب است در سفر اول سر خود را بتراشد ، ولی زن وختی یعنی کسی که آلت مردی وزنی ندارد باید تقصیر کنند و نمیتوانند سر خود را بتراشند .

(مسئله ۱۱۹) کسی که حلق یا تقصیر میکند ، باید نیت کند که برای انجام فرمان خداوند عالم ، سر خود را در حج تمتع می تراشم یامو و ناخن می گیرم .

(مسئله ۱۲۰) بعد از آنکه حلق یا تقصیر نمود غیر از زن و بوی خوش و صید ، تمام چیزهایی که در حال احرام بر او حرام بوده حلال می شود .

(مسئله ۱۲۱) احتیاط واجب آن است که اول رمی کند و بعد قربانی و بعد از آن حلق یا تقصیر نماید ، و چنانچه به این ترتیب عمل نکند اگر از روی فراموشی باشد اشکال ندارد و اگر عمدی باشد ، در صورتی که بتواند باید احتیاطاً طوری این اعمال را انجام دهد که ترتیب بعمل آید .

(مسئله ۱۲۲) اگر بعد از بیرون رفتن از منی یادش بیاید که حلق یا تقصیر نکرده باید برگردد و حلق یا تقصیر را انجام دهد و اگر نتواند برگردد در هرجا که یادش آمد باید حلق کند و چنانچه ممکن باشد موی خود را به منی بفرستد .

(مسئله ۱۲۳) اگر حلق یا تقصیر را فراموش کند و بعد از طواف وسعي یادش بیاید باید حلق کند و بعد از آن دوباره طواف وسعي را به جا آورد و اگر بعد از طواف یادش بیاید باید بعد از حلق دوباره طواف نماید .

مستحبات تقصیر مستحبات تقصیر چند چیز است :

۱- موقع سر تراشیدن رو به قبله باشد . ۲- از جلو سر و طرف راست آن شروع کند و این دعا را بخواند : « اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بِكُلِّ شَغْرَةٍ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ » ۳- موی سر را در منی در محل خیمه خود دفن کند .

آنچه بعد از اعمال منی واجب است

ارسال به دوستان

آنچه بعد از اعمال منی واجب است :

کسی که حج تمتع میکند بعد از رمی و قربانی و حلق باید به مکه برگردد و طواف زیارت و نماز آن وسعي و طواف نساء و نماز آن را

به دستوری که در عمره تمعن گفته شد انجام دهد.

(مسئله ۱۲۴) کسی که حج تمتع میکند لازم نیست بعد از اعمال منی فوراً به مکه برگرد ، بلکه می تواند تا آخر ذیحجه آمدن به مکه را تأخیر بیندازد اگر چه احتیاط مستحب آنست که پیش از ظهر روز سیزدهم به مکه برگرد.

(مسئله ۱۲۵) انسان نمی تواند پیش از رفتن به عرفات و مشعر و منی طواف و سعی را بجا آورد ، ولی کسی که نمی تواند بعد از برگشتن به مکه این اعمال را انجام دهد ، مثل آنکه زن گمان کند که بعد از برگشتن حیض یانفاس ببیند یا پیرمرد بواسطه زیادی جمعیت نتواند طواف را انجام دهد اگر پیش از رفتن به عرفات طواف و سعی را بجا آورد اشکال ندارد ولی اولی واحوط آنست که بعد از وقوف به عرفات و مشعر و فراغ از اعمال منی در صورت امکان دوباره طواف و نماز آن وسعت را انجام دهد ، و در صورت عدم اعاده احوط استنابه می باشد .

(مسئله ۱۲۶) بعد از طواف زیارت و نماز آن وسعت بین صفا و مروه بوی خوش بر او حلال می شود ولی صید وزن بر او حرام است و بعد از آنکه طواف نساء و نماز آنرا که دستورش مثل طواف زیارت و نماز آن است بجا آورد ، زن و صیدهای که در حال احرام بر او حرام بوده حلال نمیشود ولی صید حیوانات حرم حرام میباشد .

(مسئله ۱۲۷) بدان که طواف نسae هر چند که واجب است و بدون آن زن حلال نمیشود الا آن که معروف مابین علماء آنست که از ارکان حج نیست پس ترک آن عمداً مثل ترک طواف زیارت حج یا طواف عمره نیست که باعث فساد حج یا عمره شود بلکه واجب است بر تارک آن که آن را بجا بیاورد و تا آنرا بجا نیاورده زن بر او حلال نمیشود و همچنین عقد کردن و شهادت بر آن علی الاحوط .

ماندن در شب یازدهم و دوازدهم و سیزدهم

ارسال به دوستان

(مسئله ۱۲۸) کسی که روز عید برای طواف و سعی به مکه آمده است بعد از طواف و سعی باید به منی برگرد و شب یازدهم و دوازدهم را در آنجا بماند و در اول شب نیت ماندن شب را بنماید .

(مسئله ۱۲۹) کسی که در حال احرام از شکار کردن و یا از زن خودداری نکرده ، باید شب سیزدهم را هم در منی بماند و در روز سیزدهم به ترتیبی که گفته شد به سه جمره سنگ ریزه بیندازد .

(مسئله ۱۳۰) کسی که حج می کند می تواند بعد از ظهر روز دوازدهم از منی برگرد و اگر تاشب بر نگردد باید شب را در آنجا بماند و در روز سیزدهم به ترتیبی که گفته شد به سه جمره سنگ ریزه بیندازد و ببرود به مکه .

(مسئله ۱۳۱) کسی که حج می کند نباید پیش از نصف شب از منی بیرون رود و اگر بعد از نصف شب بیرون رود اشکال ندارد ولی احتیاط واجب آن است که پیش از اذان صبح وارد مکه نشود .

(مسئله ۱۳۲) اگر عمداً شب را در منی نماند برای هر شبی باید یک گوسفند بکشد بلکه اگر از روی فراموشی یاندانستن مسئله شب را در منی نماند بنابر احتیاط واجب باید یک گوسفند قربانی نماید .

(مسئله ۱۳۳) کسی که بواسطه عذری نمیتواند شب را در منی بماند مثلاً بیمار یا پرستار بیمار است یامی ترسد که اگر بماند مالش را ببرند گناه نکرده است ولی بنابر احتیاط واجب باید برای هر شبی که در منی نمانده یک گوسفند بکشد ، و چوبان و کسی که بجاجیان آب میدهد اگر شب را در منی نماند نیز گناه نکرده است ولی احتیاطاً برای هر شبی که در منی نمانده یک گوسفند بکشد واما کسی که به منی نیامده و شب را فقط برای عبادت در مکه بیدار مانده و جز برای تجدید وضوه یا کار ضروری دیگر مثل مختصری خوردن و آشامیدن بکار دیگری مشغول نشده است چیزی بر او نیست .

مستحبات منی بعد از برگشتن از مکه

ارسال به دوستان

- ۱- بعد از آن که وارد منی شد بگوید :

«اللَّهُمَّ بِكَ وَثَقْتُ وَبِكَ آمَّتُ وَلَكَ أسلَمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلتُ فَنَعَمَ الرَّبُّ وَنَعَمَ الْمَوْلَى وَنَعَمَ النَّصِيرُ» .
- ۲- روز یازدهم دوازدهم وسیزدهم از منی بیرون نرود .
- ۳- موقعی که جمره اولی وسطی را رمی می کند طرف راست آنها بایستد و رو به قبله کند و در رمی جمره عقبه روبروی آن بایستد و پشت بقبله نماید
- ۴- در موقع رمی تکیر بگوید و حمد ثنای الهی نماید و بر محمد وآل محمد صلوات بفرستد بعد قدری جلو رود و دعا کند و بگوید :

«اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»

 پس از آن قدری جلوتر رود و دعائی را که روز دهم در وقت رمی می خواند بخواند .
- ۵- موقع رمی باطهارت باشد و سنگ را روی شست بگذارد و باناخن انگشت پهلوی شست پرتاب کند .
- ۶- در منی گفتن تکیر را ترک نکند .
- ۷- در منی بعد از پانزده نماز که اول آنها نماز ظهر روز دهم و آخر آنها نماز صبح روز سیزدهم است بگوید :

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَنَا وَرَزَقَنَا مِنْ بِهِمَّةَ الْأَنْعَامِ»
- ۸- اگر روز دوازدهم از منی حرکت میکند بیست و یک سنگ ریزه در آنجا دفن نماید .
- ۹- در روز یازدهم دوازدهم وسیزدهم نمازهای واجب و مستحب را در مسجد خیف بخواند ، روایت شده است که اگر کسی پیش از بیرون رفتن از منی صد رکعت نماز در مسجد بخواند ، ثواب هفتاد سال عبادت برای او مینویسد ، و هر کس صد مرتبه «سُبْحَانَ اللَّهِ» بگوید مثل آنست که یک بنده در راه خدا آزاد کرده و کسی که صد مرتبه «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» بگوید مثل آنست که کسی را از مرگ نجات داده و هر که صد مرتبه «الْحَمْدُ لِلَّهِ» بگوید مثل کسی است که به اندازه خراج عراقین در راه خدالافق گرده باشد .
- ۱۰- پیش از بیرون رفتن از منی شش رکعت نماز در مسجد خیف بخواند .

رمی سه جمه

ارسال به دوستان

- کسی که حج تمتع میکند باید روز یازدهم دوازدهم سه جمره اولی و جمره وسطی و جمره عقبه را به ترتیب رمی کند یعنی به هر یک آنها هفت سنگ ریزه بیندازد و اگر در حال احرام شکار کرده یا به جهت دیگری که در مسئله ۱۳۰ گفته شد باید شب سیزدهم را در منی بماند واجب است روز سیزدهم را هم رمی کند .
- (مسئله ۱۳۴) اگر به ترتیب بر سه جمره سنگ نیندازد باید دوباره طوری سنگ بیندازد که ترتیب عمل آید .
- (مسئله ۱۳۵) اگر بعد از آن که به یکی از سه جمره چهار سنگ انداخت از روی فراموشی مشغول جمره دیگر شود اشکال ندارد و باید بعد از تمام شدن جمره ای که مشغول است سه سنگ دیگر به جمره ای که چهار سنگ به آن انداخته بیندازد و اگر عمداً مشغول جمره دیگر شود احتیاط واجب آنست که هفت سنگ بجمله ای که چهار سنگ به آن انداخته بیندازد دوباره جمره بعد از آن را رمی کند ، واجبات دیگر رمی در اعمال منی گفته شد .

(مسئله ۱۳۶) اگر در مکه یادش بیاید که رمی نکرده باید به منی برگرد ورمی کند و اگر بعد از بیرون رفتن از مکه یادش بیاید باید در سال بعد خودش به منی برود ورمی کند یادیگری را نایب بگیرد که رمی نماید.

(مسئله ۱۳۷) اگر مریض نا امید باشد که بتواند در وقتی که بر او واجب است رمی کند، در صورتی که ممکن باشد، باید سنگ را بدست بگیرد و دیگری بیندازد و اگر ممکن نباشد، باید برای رمی نایب بگیرد و چنانچه موقعی خوب شود که وقت رمی نگذشته باشد احتیاط مستحب آن است که خودش هم رمی نماید.

(مسئله ۱۳۸) اگر کسی عمداً رمی نکند حج او باطل نمی شود اگر چه احتیاط مستحب آنست که در سال بعد دوباره به حج رود.

(مسئله ۱۳۹) انسان نمی تواند برای روز گذشته یا برای روز بعد در شب رمی کند، ولی اگر در روز نتواند رمی کند جایز است در شب آن روز رمی نماید.

(مسئله ۱۴۰) اگر رمی یک روز را فراموش کند و فردای آن یادش بیاید باید اول برای روز گذشته رمی نماید بعد مشغول رمی آن روز شود.

(مسئله ۱۴۱) کسی که حج میکند اگر کفاره ای بر او واجب شود، باید آن را به فقیر صدقه بدهد، ولی اگر آن کفاره حیوان باشد، باید به نیت کفاره آن را سر بربرد و بعد به فقیر تصدق نماید.

مستحبات طواف زیارت

ارسال به دوستان

۱- بعد از رمی و قربانی و تقصیر در روز عید از منی به مکه برگرد و اگر ممکن نیست روز یازدهم وارد مکه شود.

۲- غسل کند و در حالی که مشغول تعظیم و ذکر خداوند عالم است، بطرف مسجد الحرام برود و بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد.

۳- موقعی که بدر مسجد میرسد این دعا را بخواند:

«اللَّهُمَّ أَعِنْنِي عَلَى نُسُكِي وَسَلْمَنِي لَهُ وَسَلَّمَهُ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئُلُكَ مَسْأَلَةَ الْعَلِيلِ الدَّلِيلِ الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَأَنْ تُرْجِعَنِي بِحاجَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَالْبَلَدُ بَلَدُكَ وَالْيَتِيمُ يَتِيمُكَ جِئْتُ أَطْلُبُ رَحْمَتَكَ وَأَوْفُمُ طَاعَتَكَ مُتَّبِعًا لَأَمْرِكَ راضِيًا بِقَدْرِكَ اشْتَأْلُكَ مَسْئَلَةَ الْمُضْطَرِّ طَرَّالِيكَ الْمُسْتَقْرِفُ مِنْ عَذَابِكَ الْخَائِفُ لِعُقُوبَتِكَ أَنْ تَبْلُغَنِي عَفْوَكَ وَتُتَجِيرَنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ».

۴- بعد از تمام شدن دعا دست به حجر الاسود بمالد و آنرا ببوسد.

طواف وداع وسایر مستحبات

ارسال به دوستان

اگر طواف واجب وسعی را بجا آورده مستحب است برای طواف وداع به مکه برگرد روایت شده است: کسی که داخل خانه میشود داخل رحمت خداوند عالم شده است و وقتی بیرون می آید از گناهان آزاد میشود و خداوند او را از گناهان آینده حفظ مینماید.

با پای بر هنر داخل خانه شود و پیش از داخل شدن غسل کند و هر دو حلقه در را بگیرد و بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ أَمِنًا فَامْنِي مِنْ عَذَابِكَ عَذَابَ النَّارِ» وبعد از داخل شدن بگويد:
 «اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ - وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا - اللَّهُمَّ فَامْنِي مِنْ عَذَابِكَ عَذَابَ النَّارِ»

بعد از آن میان دو ستون روی سنگ سرخ دو رکعت نماز بخواند و در رکعت اول بعد از حمد سوره حم سجده و در رکعت دوم بعد از حمد پنجاه و چهار آیه از جاهای دیگر قرآن بخواند و در گوشه های خانه کعبه هم نماز بخواند بعد از آن شکم خود را به رکنی که حجر الاسود در آنجا است بمالد بعد دور ستون بگردد و شکم و پشت خود را به آن ستون بمالد و موقع بیرون آمدن نرdban را به دست چپ بگیرد و نزدیک کعبه دو رکعت نماز بخواند .

مستحب است زیاد طواف کند برای کسی که حج میکند ثوابش از نماز مستحبی بیشتر است و طواف کردن به نیت چهارده معصوم (علیهم السلام) و مؤمنین ثواب زیاد دارد .

مستحب است سیصد و شصت مرتبه واگر نتواند پنجاه و دو مرتبه طواف کند ، (هر طوافی هفت دور است) .

مستحب است در مکه معظمه یک قرآن ختم نماید و محل تولد پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وآلہ) را زیارت کند و به منزل خدیجه و به غاری که در کوه حراء است و حضرت رسول (صلی الله علیه وآلہ) در آنجا عبادت میکردند و به غاری که در کوه ثور است و حضرت در آنجا مخفی شدند بروند و نیز مستحب است قبر ابو طالب را زیارت کند .

ومستحب است موقع بیرون آمدن از مکه غسل کند و طواف وداع را بجا آورد و در هر دوری دست یابدن را به حجر الاسود ورکن یمانی برساند و موقعی که به مستجار میرسد دعاهاي سابق را بخواند بعد از آن شکم خود را به خانه بمالد ویک دست به حجر الاسود بگذارد و دست دیگر را به خانه بگشاید و حمد و ثنای الهی نماید و بر محمد وآل محمد صلوات بفرستد ، ومستحب است از دری که مقابل رکن شامی است بیرون رود و در موقع بیرون رفتن تصمیم بگیرد که باز هم به زیارت مکه برود واز خداوند عالم توفیق و برگشتن بخواهد و در وقت بیرون آمدن از مکه برای آن که مبادا در حال احرام کاری را که بر او حرام بوده انجام داده باشد ۶/۱۲ نخود نقره خرما بخرد و صدقه بدهد و بسیار سفارش شده است که بعد از مراجعت از مکه برای زیارت پیغمبر صلی الله علیه وآلہ وسلم وائمه بقیع(ع) به مدینه برود و در خبر است که اگر کسی بعد از حج پیغمبر را زیارت نکند بر آن حضرت جفا کرده است و دستور زیارت پیغمبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وائمه بقیع (ع) وحضرت زهرا سلام الله علیها در کتابهای دعا ذکر شده است .

ملحقات

ارسال به دوستان

بدان که مستحب است برای کسی که در مکه می ماند ایان به عمره مفرد و در اعتبار فاصله میانه آن و عمره که پیش بجا آورده اختلاف کرده اند .

جمع کثیری از علماء بر آنند که احتیاج به فاصله ندارد و جمعی لازم دانسته اند فاصله یک ماه و بعضی یکسال را و بعضی کافی دانسته اند فاصله ده روز را واقوی آن است که برای هر ماه یک عمره می باشد .

واحرام عمره مفرد از اقرب اطراف حرم است بمکه معظمه والان معروف است و بعد از احرام طواف و نماز آن سعی و تقصیر میکند و همه چیز از برای او حلال میشود مگر زن و چون طواف نساء را که در عمره مفرد لازم است بجا آورد زن نیز بر او حلال می شود .

المساجد والمشاهد المشرفة حول المدينة المنورة :

ویستحب إتیان المساجد المشرفة والمشاهد المعظمة حول المدينة المنورة مبتدئاً في جولتك بمسجد قبا .

مسجد قبا:

وهو المسجد الذى أسس على التقوى من أول يوم ، حينما هاجر الرسول الاعظم (صلى الله عليه وآلہ وسلم) الى المدينة المنورة ونزل في «قبا» وقام فيها بضعاً وعشرين ليلة يصلى القصر ينتظر قدوم ابن عمه على بن أبي طالب (عليه السلام) . وأسس هذا المسجد الشريف قبل أي مسجد بالمدينة ، وفيه نزل قوله تعالى «لَمَسِّجِدٌ أَسْسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ » .

فيستحب الصلاة في هذا المسجد الشريف والدعاء فيه ، وخلفه بيت أمير المؤمنين على (عليه السلام) ، ويبعد هذا المسجد الشريف عن المدينة المنورة مسافة ثلات كيلومترات ونصف .

وروى عن النبي (صلى الله عليه وآلہ وسلم) ، أنه قال : من تطهر في بيته وأتى مسجد قبا وصلى فيه ركعتين كان له كأجر عمرة . وأمام المسجد بئر كان ماؤها عذباً غزيراً ، ولكنها عطلت الان ويقال أن خاتم الرسول (صلى الله عليه وآلہ وسلم) سقط فيها فسميت «بئر الخاتم» وتسمى أيضاً «بئر التفلة» لما يقال أن النبي (صلى الله عليه وآلہ وسلم) تفل فصار ماؤها عذباً وقد كان ملحاً أحاجاً .

مسجد الفضیخ

ثم تأتي «مسجد الفضیخ» فتصلی فیه وتدعو فیه ماشاء لك الدعاء .

بشربة أم إبراهيم

ثم توجه الى «بشربة أم إبراهيم» زوجة النبي الاعظم (صلى الله عليه وآلہ وسلم) واسمها «ماريء القبطية» فتصلی فيها فإنها مسكن رسول الله ومصلاه .

مساجد ومشاهد أحد

فإذا فرغت من هذا الجانب توجه الى جانب أحد وابداً بالمسجد الاول وهو المعروف بمسجد الحرة ، فصل فيه وادع الله سبحانه وتعالى .

زيارة الحمزه بن عبد المطلب

ثم توجه الى أحد لزيارة الحمزه بن عبد المطلب عم رسول الله (صلى الله عليه وآلہ وسلم) ، ويبعد قبره عن المدينة المنورة أربعة كيلومترات ، وقم عند قبره وقل :

«السلام عليك يا عاصم رسول الله (صلى الله عليه وآلہ وسلم) السلام عليك يا خير الشهداء ، السلام عليك يا أسد الله وأسد رسوله ، أشهد أنك قد جاهيتك في الله عز وجل ، وجدت بنفسك ، ونقيحت رسول الله ، وكنت فيما عند الله سبحانه راغباً . بأبي أنت وأمي آتتوك متقرباً إلى الله عز وجل بزيارتكم ومتقرباً إلى رسول الله بذلك ، راغباً إليك في الشفاعة ، أبتغى بزيارتكم خلاص نفسي ، متعمداً بيك من نار اشتاقها مثلى بما جئت على نفسي ، هارباً من ذنبى التي احتطبتها على ظهرى ، فرعاً إليك رجاء رحمة ربى ،

أَتَيْتُكَ مِنْ شُقْقَةٍ بَعِيْدَةً طَالِبًا فَكَاكَ رَبْتَنِي مِنَ النَّارِ ، وَقَدْ أَوْقَرْتَ ظَهْرِي ذُنُوبِي ، وَأَتَيْتُ مَا أَسْخَطَ رَبِّي وَلَمْ أَجِدْ أَحَدًا أَفْرَعَ إِلَيْهِ خَيْرًا لِي مِنْكُمْ أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ ، فَكُنْ لِي شَفِيعًا يَوْمَ فَقْرِي وَحاجَتِي ، فَقَدِ سَرَّتْ إِلَيْكَ مَحْزُونًا ، وَأَتَيْتُكَ مَكْرُوباً ، وَسَيَكْبُتْ عَبْرَتِي عِنْدَكَ باِكِيًّا ، وَصِرْتُ إِلَيْكَ مُفَرِّداً ، وَأَنْتَ مِنْ أَمْرَنِي اللَّهِ بِصَلَتِهِ ، وَحَثَّنِي عَلَى بِرِّهِ ، وَدَلَّنِي عَلَى فَضْلِهِ ، وَهَدَانِي لِحُبِّهِ ، وَرَغَبَنِي فِي الِوفَادَةِ إِلَيْهِ ، وَأَلَّهَمَنِي طَلَبَ الْحَوَائِجِ عِنْدَهُ ، أَتَمْ أَهْلُ بَيْتِ لَا يُشْقِي مَنْ تَوَلَّ كُمْ ، وَلَا يَخِسِّرُ مَنْ يَهْوَاكُمْ ، وَلَا يَسْعُدُ مَنْ عَادَكُمْ ». .

إِنَّمَا فَرَغْتُ مِنَ الْزِيَارَةِ تَصْلِي رَكْعَتِينَ وَتَدْعُو بِهَذَا الدُّعَاءِ

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلِزْوَمِي لِصَبْرِ عَمَّ نَيِّكَ (صلی الله علیه وآلہ وسلم) لِيُجِيرَنِي مِنْ نِقْمَتِكَ وَسَيَخْطُكَ وَمَفْنِكَ فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ الْأَصْوَاتُ وَتَشَغَّلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ وَتُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا فَإِنَّ رَحْمَنِي الْيَوْمَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيَّ وَلَا حُزْنٌ ، وَإِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلَى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ ، وَلَا تُخَيِّبِنِي بَعْدَ الْيَوْمِ ، وَلَا تَصْرِفِنِي بِغَيْرِ حاجَتِي ، فَقَدْ لَصِقْتُ بِقَبْرِ عَمَّ نَيِّكَ ، وَتَقَرَّبَتْ إِلَيْكَ اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ ، فَقَبَّلْتُ مِنْيَ وَعِيدَ بِحَلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلَى جَنَايَةِ نَفْسِي ، فَقَدْ عَظَمْ جُرمِي وَمَا أَخَافُ أَنْ تَظَلَّمَنِي وَلَكِنْ أَخَافُ سُوءَ الْحِسَابِ ، فَانْظُرِ الْيَوْمَ تَقْلُبِي عَلَى قَبْرِ عَمَّ نَيِّكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ، فِيهِمَا فُكَنِي مِنَ النَّارِ ، وَلَا تُخِيبْ سَيِّعِي ، وَلَا - يَهُوَنَّ عَلَيْكَ إِبْتِهالِي ، وَلَا - تَحْجِبَنَّ عَنْكَ صَوْتِي ، وَلَا - تَقْلِبَنِي بِغَيْرِ حَوَائِجِي . يَاغِيَاتُ كُلِّ مَكْرُوبٍ وَمَحْزُونٍ ، وَيَامْفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ الْغَرِيقِ الْمُشَرِّفِ عَلَى الْهَلْكَةِ ، فَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَانْظُرْ إِلَيَّ نَظَرَةً لَا أَشْقِي بَعْدَهَا أَيْدِيًّا ، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَعَبْرَتِي وَانْفِرَادِي فَقَدْ رَجَوتُ رِضَاكَ ، وَتَحَرَّيْتُ الْخَيْرَ الَّذِي لَا يُعْطِيْهِ أَحَدٌ سِوَاكَ ، فَلَا تَرَدَّ أَمْلِي . اللَّهُمَّ إِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلَى لَهُ الْقُدْرَةُ عَلَى عَبْدِهِ وَجَزَائِهِ بِسُوءِ فِعْلِهِ ، فَلَا أَخَيِّنَ الْيَوْمَ وَلَا تَصْرِفِنِي بِغَيْرِ حاجَتِي وَلَا تُخَيِّبِنِي شُخُوشِي وَوِفَادِتِي ، فَقَدْ أَنْدَثْتُ نَفَقَتِي وَأَتَعْبُتُ بَدَنِي وَقَطَعْتُ الْمَفَازَاتِ وَخَلَفْتُ الْاَهْلَ وَالْمَالَ وَمَا حَوَلْتَنِي وَآثَرْتُ مَا عِنْدَكَ عَلَى نَفْسِي ، وَلَذِذْتُ بِقَبْرِ عَمَّ نَيِّكَ وَتَقَرَّبَتْ بِهِ اِبْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ ، فَقَدْ بِحَلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلَى ذَنْبِي ، فَقَدْ عَظَمْ جُرمِي بِرَحْمَتِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمٌ » .

ثُمَّ تَوَجَّهُ إِلَى قُبُورِ الشَّهِداءِ رَحْمَمِهِ اللَّهُ فِي أَحَدٍ ، فَقَمَ عَلَى قُبُورِهِمْ فَقَلَ:

«السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ الطَّاهِرِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشَّهِداءُ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَالْتَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنَعِمْ عَقْبَى الدَّارِ أَشَهَدُ أَنَّ اللَّهَ أَخْتَارَكُمْ لِدِينِهِ وَاصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ وَأَشَهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جَهَادِهِ وَذَبَّتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجِيدْتُمْ بِإِنْفَسِكُمْ دَوْهَهُ وَأَشَهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ فَجَزَاكُمُ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفَضَلُ الْجَزَاءِ وَعَرَّفَنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَكَلِّ رِضْوَانِهِ وَمَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهِداءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ اُولَئِكَ رَفِيقًا أَشَهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللَّهِ وَأَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللَّهَ وَأَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُغَرَّبِينَ الْفَاثِرِيْنَ الَّذِيْنَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرِزَّقُونَ فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَهُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِيْنَ أَتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِرًا وَبِحَقِّكُمْ عَارِفًا وَبِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُتَقَرِّبًا وَبِمَا سَيَبْقَى مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَمَرْضَتِي الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَهُ اللَّهِ وَغَضَبَهُ وَسَخَطُهُ ، اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَبَثَّنِي عَلَى قَصَدِهِمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّنَهُمْ عَلَيْهِ وَأَجْمَعْ يَبْنِي وَبَيْتِهِمْ فِي مُسْتَقْرَرِ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشَهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطْ وَنَحْنُ بِكُمْ لَا حِقْوَنَ ». .

مسجد الاحزاب

ثُمَّ تَوَجَّهُ إِلَى مَسْجِدِ الْأَحْزَابِ ، فَصَلَّى وَادَعَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه وآلہ وسلم) دَعَا فِيهِ يَوْمِ الْأَحْزَابِ وَقَالَ : يَا صَرَخَ الْمَكْرُوبِينَ وَيَا مُجِبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّيْنَ وَيَامْغِيْثِ الْمَلْهُوفِيْنَ إِكْشِفْ هَمَّيِ وَكَرِبَيِ وَغَمَّيِ فَقَدْ تَرَى حَالِي وَحَالِ أَصْحَابِيِ ». .

ويظهر أن هذا المسجد هو مسجد الفتح الذي دعا فيه النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) يوم الاحزاب فاستجاب له الله بالفتح على يد أمير المؤمنين وسيد الوصيين بقتله عمرو بن عبد ود العامري وانهزام الاحزاب « وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعِيْضِهِمْ لَمْ يَنَالُوا حَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ » بواسطة أمير المؤمنين على الذي قتل عمراً وأباد جيشه وهزم جمعهم .

بل هو المسجد الذي ردت فيه الشمس لعلى عليه السلام حتى صلاة العصر حينما فاته الوقت بسبب نوم النبي في حجره ، فلما فرغ من الصلاة انقضت انقضاض الكوكب .

بقية المساجد

تأتي الى مسجد القبلتين ومسجد أمير المؤمنين عليه السلام ومسجد سلمان ، وهذه المساجد على يمين الذاهب الى أحد ، والاخيران يكونان تحت الجبل الى جهة القبلة ، فيستحب الصلاة فيها والدعاء والابتهاج الى المولى سبحانه وتعالى .

وداع النبي (صلى الله عليه وآله وسلم)

٤٦ - أيها الحاج الكريم إذا أردت السفر من المدينة المنورة وأردت وداع نيك الأعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) فافرغ من جميع حوائجك واغسل والبس أطهر ثيابك وتوجه الى الحرم الشريف وزرنبيك بما تقدم من زيارته ، فإذا فرغت من ذلك فودعه قائلاً : «السلام عليك يارسول الله ، السلام عليك أيها البشير النذير ، السلام عليك أيها السراج المنير ، السلام عليك أيها السفير بين الله وبين خلقه ، أشهد يا رسول الله أنك كنت نوراً في الأصلاب الشامخة والأرحام المطهرة ، لم تنجسك الجاهليه بإنجازاتها ولم تلمسك من ميدهممات ثيابها ، وأشهد يا رسول الله أنني مؤمن بك وبالإيمان من أهل بيتك ، أعلام الهدى والعروة الوثقى والحجارة على أهل الدنيا . اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة نيك ، وأن توفيقك فاني أشهد في مماتي على ما أشهد عليه في حياتي أنك أنت الله لا إله إلا أنت وحيدك لاشريك لك ، وأن محمداً عبدهك ورسولك ، وأن الآئمه من أهل بيته أنصارك وحججك على خلقك وخلفاؤك في عبادك وأعلامك في بلادك وخزان علمك وحافظة سررك وترابعه وحيك . اللهم صل على محمد وآل محمد ، وببلغ روح نيك محمد في ساعتى هذه وفى كل ساعة تحييه مني وسلاماً ، السلام عليك يارسول الله ورحمه الله وبركاته لا يجعله الله آخر تسليمي عليك» .

وداع آخر للنبي (صلى الله عليه وآله)

«اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة قبر نيك ، فإن توفيقك قبل ذلك فإني أشهد في مماتي على ما أشهد عليه في حياتي أن لا إله إلا أنت وأن محمداً عبدهك ورسولك وأنك قد اخترت من أهل بيته الآئمه الطاهرين الذين أذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيراً ، فاحشرنا معهم وفي زمرة لهم وتحت لواهم ، ولا تفرق بيننا وبينهم في الدنيا والآخرة يا أرحم الراحمين» .

وداع أئمه البقيع (عليهم السلام)

٤٧ - وإذا أردت الخروج من المدينة وزرت قبر نيك الأعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) وودعه بما تقدم فتوجه الى البقيع لتوديع

أَمْتَكَ الْأَرْبَعَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَزَرْهُمْ بِمَا تَقْدِمُ فِي بَابِ زِيَارَتِهِمْ ، ثُمَّ وَدْعَهُمْ قَائِلًا : «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَئِمَّةُ الْهَمَدِيَّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبُهُ ، أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهُ وَاقْرَأْ عَلَيْكُمُ السَّلَامُ ، آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جَسِّمْ بِهِ وَدَلَّتُمْ عَلَيْهِ ، اللَّهُمَّ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ». ثُمَّ تَقُولُ : «وَلَا تَجْعَلْهُ آخرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِبُهُ ». .

أعمالُ المدينة المنورة

ارسال به دوستان

بسم الله الرحمن الرحيم

أعمالُ المدينة المنورة

jpg - ۷۵۰X۷۳۷ - ۹۵.۲۲ kb_۱۸۹۰

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ، يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلَوَا عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا تَسْلِيمًا .

فِي بُيُوتِ أَذْنَانَ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالاِصَالِ رِجَالٌ لَا تُنْهِيْهُمْ تِجَارَةً وَلَا يَعْنِيْعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ .

(إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهَبَ عَنْكُمُ الزَّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا) (صدق الله العلي العظيم)

مستحبات المدينة المنورة

ارسال به دوستان

١- يستحب الغسل لدخول المدينة المنورة ، وذلك حين يدخلها أو عندما يريد الدخول .

٢- الغسل أيضاً لدخول المسجد الشريف وزيارة قبر الرسول الاعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) ، ويكتفى الغسل الاول .

٣- الدعاء عند الغسل بالمؤثر عن أهل البيت عليهم السلام ، فنقول «اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي ، وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي ، وَأَجْرِ عَلَى لِسَانِي مِدْحَثَكَ وَالثَّنَاءِ عَلَيْكَ . اللَّهُمَّ أَبْعِلْهُ لِي طَهُورًا وَشَفَاءً وَنُورًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ». .

٤- ويستحب قراءة هذا الدعاء بعد الفراغ من الغسل : «اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي ، وَرَزِّكَ عَمَلِي ، وَاجْعَلْ مَا عَنْدَكَ خَيْرًا لِي . اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ ». .

٥- الدخول الى المسجد الشريف من باب جبريل ، وهو الذي يكون من جهة البقيع .

٦- الاستئذان وكيفيته : أن يقف الحاج على باب الحرم النبوى بحضور وخشوع ، قائلاً : «اللَّهُمَّ إِنِّي وَقَفْتُ عَلَى بَابِ مِنْ أَبْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَقَدْ مَنَعَتِ النِّسَاءُ أَنْ يَدْخُلُوهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَقُلْتَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُدْخِلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ . اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَقْدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هَذَا الْمَسْهَدِ الشَّرِيفِ فِي غَيْتِهِ ، كَمَا أَعْتَقْدُهَا فِي حَضْرَتِهِ ، وَأَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَكَ وَخَلْفَائِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَحْيَاءً عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ ، يَرْوَنَ مَقَامِي ، وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي ، وَيَرْدُونَ سَلَامِي ، وَأَنَّكَ حَجَبْتَ عَنْ سِيَّمِي كَلَامَهُمْ ، وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلِذِيْنِ مُنْاجَاتِهِمْ ، وَإِنِّي أَسْهَتِدِنَّكَ يَارَبِّ أَوْلَادِي ، وَأَسْهَتِدِنَّ رَسُولَكَ ثَانِيَاً ، وَأَسْهَتِدِنَّ خَلِيفَتِكَ الْإِمَامَ الْمَفْتَرَضَ عَلَى طَاعَتِهِ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُوَكَّلِينَ بِهِذِهِ الْبَقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ ثَالِثًا ، إِذْ أَدْخُلُ يَارَسُولَ اللَّهِ ، إِذْ أَدْخُلُ يَاحُجَّةَ اللَّهِ ، إِذْ أَدْخُلُ يَامِلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُقَرَّبِينَ الْمُقِيمِينَ فِي هَذَا الْمَسْهَدِ ، فَأَذْدَنْ لِي يَامُولَايَ فِي الدُّخُولِ أَفْضَلَ مَا أَذْدَنْ لَأَحَدَ مِنْ أَوْلَائِكَ ، فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا لِذِلِّكَ فَأَنْتَ أَهْلُ لِذِلِّكَ ». .

٧- الدخول على سكينة ووقار ، وخشوع وخصوص ، مع تقديم الرجل اليمنى على اليسرى حال الدخول ، قائلاً : «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله وسلم) ، رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنِكَ

سُلْطَانًا نَصِيرًا، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَى إِنْكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ .

٨ - التكبير مائة مرّة .

٩ - صلاة ركعتين تتحمّل المسجد النبوي الشريف.

١٠- إتیان قبر الرسول الاعظم (صلی الله علیہ وآلہ وسلم) واستلامه وتقبیله ، إن أمكن ، واستقبال الحجرة الشريفة ، مما يلی الرأس الشريف ، والتوجه الى الحجرة لا إلى القبلة .

زيارة النبي

ارسال به دوستان

زيارة النبي

١١- زيارة النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) بهذه الزيارة ، وهي «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَارَسُولَ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ ، السَّلَامُ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ ، أَشَهُدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ ، وَأَقْمَتَ الصَّلَاةَ ، وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، فَصَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ ».

ثم تقول : «السلام عليك يا رسول الله ، السلام عليك يا خليل الله ، السلام عليك يا نبي الله ، السلام عليك يارحمة الله ، السلام عليك يا خير الله ، السلام عليك ياجيب الله ، السلام عليك ياخاًت النبيين ، السلام عليك ياسيد المرسلين ، السلام عليك ياقائما بالقسط ، السلام عليك يافتاح الخير ، السلام عليك يامعدن الوحي والتنزيل ، السلام عليك ياملغا عن الله ، السلام عليك أيها السراج المنير ، السلام عليك يambش ، السلام عليك يانذير ، السلام عليك يامندر السلام عليك يانور الله الذي يستضاء به ، السلام عليك وعلى أهل بيتك الطيبين الظاهرين المهديين ، السلام عليك وعلى جدك عبد المطلب وعلى أبيك عبد الله ، السلام على أمك آمنة بنت وهب ، السلام على عمك حمزة سيد الشهداء ، السلام على عمك العباس ابن عبد المطلب ، السلام على عمك وكفيا لك أبي طالب ، السلام على ابن عمك جعفر الطيار في جنан الخلود ، السلام عليك يا محمد ، السلام عليك يا أحيم ، السلام عليك يا حججه الله على الأولين والآخرين والسابق إلى طاعته رب العالمين ، والمهمين على رسيله والخاتم لانيائه ، والشاهد على خلقه وشقيق إله والمكين لمديه والمطاع في ملكوتة ، الأحمد من الاوصاف ، محمد إسائر الأشرف ، الكريم عند رب ، والمكلم من وراء الحجب ، الفائز بالسابق ، والفاتح عن اللحاق ، تسليم عارف بحقك معترف بالقصير في قيامه بواحديك ، غير منك ما تنهى إليه من فضلك ، موقن بالمزيدات من ربك ، مؤمن بالكتاب المتبول عليك محفل حالك ، محرر حرامك ، أشهد يا رسول الله مع كل شاهد وأتحملاها عن كل جاحد أنك قد بلغت رسالات ربك ونصيحت لامتك وجاہدت في سبيل ربک وصَدَعْتُ بِأَمْرِهِ ، واحْمَلْتُ الْأَذْى فِي جَنْبِهِ ، وَدَعَوْتُ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمُوعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ ، وَأَدَّيْتُ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ ، وَأَنْكَ قَدْ رَوَفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ ، وَغَلَظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ ، وَعَيَّدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحْلِ الْمُكَرَّمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقْرَبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ ، حَيْثُ لَا يَلْحِقُكَ لَا حَقٌّ وَلَا يَفْوُقُكَ فَانْتَ وَلَا يَسِيقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمُعُ فِي إِدْرَاكِكَ طَامِعٌ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقَدَنَا بِكَ مِنَ الْهَلْكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ يارسول الله من مبعوث أفضـل ماجازـى نـيـاً عنـ أـمـيـهـ وـرسـولاـ عـمـنـ أـرـسـلـ إـلـيـهـ ، بـأـبـيـ أـنـتـ وـأـمـيـ يـارـسـولـ اللهـ زـرـتـكـ عـارـفـاـ بـحـقـكـ مـقـراـ بـفضلـكـ مـسـبـصـراـ بـضـلالـةـ مـتـخـالـفـكـ وـخـالـفـ أـهـلـ بـيـتـكـ عـارـفـاـ بـالـهـدـىـ الـذـىـ أـنـتـ عـلـيـهـ . بـأـبـيـ أـنـتـ وـنـفـسـيـ وـأـهـلـيـ وـوـلـدـيـ وـمـالـيـ ، أـنـاـ أـصـيـلـيـ عـلـيـكـ كـمـاـ صـلـيـ اللهـ عـلـيـكـ وـصـلـيـ لـيـ عـلـيـكـ مـلـاـئـكـتـهـ وـأـنـيـاؤـهـ وـرـسـلـهـ صـلـاـهـ مـتـسـاـعـهـ وـافـرـهـ مـتـوـاـصـلـهـ ، لـاـنـقـطـاعـ لـهـ وـلـاـ أـمـدـ وـلـاـ أـجـلـ ، صـلـىـ اللهـ عـلـيـكـ وـعـلـىـ أـهـلـ بـيـتـكـ الطـيـبـينـ الـظـاهـرـينـ ، كـمـاـ أـنـتـ أـهـلـهـ » .

ثم ابسط كفيك وقل : «اللهم اجعل جموع صيامك ونومك بركتك ، وفواضتك خيراتك ، وشرائفك تحياتك وتسليماتك ،

وَكَرِامَاتِكَ وَرَحْمَاتِكَ وَصَلَواتِكَ مَلائِكَةَ الْمُقْرَبِينَ وَأَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَئِمَّتِكَ الْمُتَجَبِّينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ ، عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَأَمِيمَةِكَ وَمَكِيَّكَ وَنَجِيَّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَلِيلِكَ وَصَيْفِيَّكَ وَصَيْفَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَّتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خَيْرِتِكَ مِنْ خَلْقِكَ ، نَبِيِّ الرَّحْمَةِ ، وَخَازِنِ الْمَغْفِرَةِ ، وَقَاتِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرِّ كَهُ ، وَمُنْقِذِ الْعِبَادِ مِنَ الْهَلَكَةِ يَا ذِنِكَ ، وَدَاعِيهِمْ إِلَى دِينِكَ ، الْقَيْمَ بَأْمِرِكَ ، أَوَّلِ النَّبِيَّنَ مِثاقاً وَآخِرِهِمْ مَبْعَثاً ، الَّذِي عَمَّشَتْهُ فِي بَحْرِ الْفَضْيَلَةِ ، وَالْمَنْزَلَةِ الْجَلِيلَةِ ، وَالدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ ، وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ ، وَأَوْدَعَتْهُ الْأَصْلَابَ الْطَّاهِرَةَ ، وَقَلَّتْهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْاحَمِ الْمُطَهَّرَةِ ، لُطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحْتَنَا مِنْكَ عَلَيْهِ ، إِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَحْرَاسَتِهِ وَحْفَظِهِ وَحِيَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنَا ، عَاصِمَةَ حَجَبَتْ بِهَا عَنْهُ مَدَائِسَ الْعَهْرِ وَمَعَابِدَ السَّفَاحِ ، حَتَّى رَفَعَتْ بِهِ نَوَاطِرِ الْعِبَادِ ، وَأَحْيَتْ بِهِ مَيْتَ الْبَلَادِ ، بِإِنْ كَشَفَ عَنْ نُورِ وَلَادِتِهِ ظُلْمَ الْاِسْتَارِ ، وَأَبْسَطَ حَرَمَكَ بِهِ مُحَلَّ الْاِنْوَارِ . اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَّصْتَ بِشَرْفِ هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ ، وَذُخِرْ هَذِهِ الْمَنْفَعَةِ الْعَظِيمَةِ ، صَيَّلَ عَلَيْهِ كَمَا وَفِي بَعْهَدِكَ ، وَبَلَغَ رِسَالَتِكَ ، وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجُنُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ ، وَقَطَعَ رَحْمَ الْكُفُرِ فِي إِعْزَازِ دِينِكَ ، وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مُجَاهِدَةِ أَعْدَائِكَ ، وَأَوْجَبَتْ لَهُ بِكُلِّ أَذْيَ مَسَهُ أَوْ كَيْدَ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفَتَّةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ ، فَضْلِهِ تَمُوكُ الْفَضَائِلَ وَيَمْلِكُ بِهَا الْجِزِيلَ مِنْ نَوَالِكَ ، فَلَقَدْ أَسَرَ الْحَسَنَةَ وَأَخْفَى الزَّفَرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ مَا مَثَلَ مِنْ وَحِيكَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلِّ لَاهَةَ تَرْضَى لَهُمْ ، وَبَلَغُهُمْ مِنَا تَحْيَةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا ، وَآتَنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالِتِهِمْ فَضْلًا وَإِحْسَانًا ، وَرَحْمَةً وَغُفرانًا ، إِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ » .

١٢ - ويستحب أيضاً أن توجه إلى القبلة الشريفة وأنت واقف فوق الرأس ، وتقول : « أَسْلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النِّيَّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ ، أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبا الْقَاسِمِ ، أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ ، أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْقِيَامَةِ ، أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيعَ الْقِيَامَةِ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ، وَحْمَدُهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، بَلَغَتِ الرِّسَالَةَ ، وَأَدَىتِ الْأَمَانَةَ ، وَنَصَّيَّحَتْ أُمَّتَكَ ، وَجَاهَدَتْ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، صَيَّلَى اللهُ عَلَيْكَ ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ ، طَبَتِ حَيَاةً وَطَبَتِ مَيِّنَا ، صَيَّلَى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَخِيكَ وَوَصِيَّكَ وَابْنِ عَمِّكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، وَعَلَى وَلَدِيكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ ، أَفْضَلَ السَّلَامِ وَأَطْيَبَ التَّحْيَةِ وَأَطْهَرَ الصَّلَاةِ ، وَعَلَيْنَا مِنْكُمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ » .

وتدعو لنفسك واجتهد في الدعاء للمؤمنين ولوالديك .

١٣ - الوقوف عند الاسطوانة الامامية من جهة القبر الشريف من الجانب اليمين ، مستقبلاً بوجهك القبلة ، جاعلاً القبر الشريف عن يسارك ، ومنبك اليمين مقابلاً للمنبر الشريف ، فإن ذلك الموقع هو موضع رأس الرسول الاعظم (صلى الله عليه وآلها وسلم) فتقول : « أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ ، وَحْمَدُهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولَ اللهِ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ بَلَغَتِ رِسَالَتِ رَبِّكَ ، وَنَصَّيَّحَتْ لَأُمَّتِكَ وَجَاهَدَتْ فِي سَبِيلِ اللهِ ، وَعَبَدَتِ اللهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسِينَةِ ، وَأَدَىتِ الدَّلِيْلَ عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ ، وَأَنَّكَ قَدْ رَوَفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ ، وَغَلَظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ ، فَبَلَغَ اللَّهُ بِسِكَ أَفْضَلَ شَرْفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ ، الْحَمْدُ لِللهِ الَّذِي إِسْتَنَقَدَنَا بِكَ مِنَ الشَّرِكِ وَالْضَّلَالِ . اللَّهُمَّ فَاجْعِلْ صَلَواتِكَ مَلائِكَةَ الْمُقْرَبِينَ وَأَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ، وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ ، وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ ، عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِيمَةِكَ وَنَجِيَّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَيْفِيَّكَ وَصَيْفَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَّتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خَيْرِتِكَ . اللَّهُمَّ أَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ ، وَآتِهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مُحَمَّداً وَدَأً ، يَغْبُطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ . اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاؤُوهُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوَابًا رَحِيمًا . وَإِنِّي أَتَيْتُ بَيْكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي ، يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَيَّ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيغْفِرَ لِي ذُنُوبِي » .

١٤ - ويستحب أيضاً الالتفات بعد ذلك إلى القبر الشريف ، وأن تضع يديك عليه - إن أمكن - وتقول : « أَسْأَلُ اللهَ الَّذِي إِجْبَاتَكَ وَأَخْتَارَكَ وَهَدَى بِكَ أَنْ يُصَلِّي عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الْطَّاهِرِينَ » .

ثم تقول وأنت ملصق كفك بحائط الحجرة إن أمكن :

«أَتَيْتُكَ يَارَسُولَ اللَّهِ مُهَاجِرًا إِلَيْكَ ، فَاضْطِرْتَ إِلَيْكَ لِمَا أَوْجَبَهُ اللَّهُ عَلَى مَنْ قَصَدَكَ ، وَإِذْ لَمْ أُلْحِقَكَ حَيَاً ، فَقَدْ قَصَدْتُكَ بَعْدَ مَوْتِكَ عَالِمًا أَنَّ حُرْمَتَكَ مَيَّنًا كَحُرْمَتِكَ حَيَاً ، فَكُنْ لِي بِذلِكَ عِنْدَ اللَّهِ شَاهِدًا» .

١٥ - ويستحب أيضاً أن تمسح كفك على وجهك وتقول :

«اللَّهُمَّ اجْعِلْ ذَلِكَ بَيْعَةً مَرْضِيَّةً لَمَدِيكَ ، وَعَهْدًا مُؤَكَّدًا عِنْدَكَ ، تُحِسِّنِي مَا حَيَّتَنِي عَلَيْهِ ، وَعَلَى الْوَفَاءِ بِشَرائِطِهِ وَحِمْدَوَدِهِ وَحُقُوقِهِ وَأَحْكَامِهِ ، وَتُمْتَنِي إِذَا أَمَّنَتِي عَلَيْهِ ، وَتَبَعَّثُنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ» .

ويستحب أن تبلغ النبي السلام والتحية عن أبيك وعمك تحبه من أهلك وأصدقائك ، فتقول وأنت واقف عند الرأس الشريف : «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَوَلْدِي وَخَاصَّتِي وَجَمِيعِ أَهْلِ بَلْدِي ، حُرَّهُمْ وَعَبْدِهِمْ وَأَبْيَضِهِمْ وَأَسْوَدِهِمْ وَمِنْ (فلان وفلان) وتسمي من تريده .

فضل زيارة الرسول (صلی الله علیہ وآلہ)

ارسال به دوستان

أيها الحاج الكريم ، لاشك أنك على علم بأن من تمام الحج ، زيارة قبر الرسول الاعظم (صلی الله علیہ وآلہ وسلم) في المدينة المنورة ، والتبرك بلثم تلك الاعتبار الطاهرة ، والحضور في تلك المشاهد الشريفة ، فإن زيارة النبي (صلی الله علیہ وآلہ وسلم) مستحبة عيناً ، وعلى الخصوص على الحاج ، وتركتها جفاء لرسول الله (صلی الله علیہ وآلہ وسلم) .

ولقد ورد في الحديث الشريف عنه صلی الله علیہ وآلہ أنه قال : من أتى مكة حاجاً ولم يزرنى إلى المدينة جفوته يوم القيمة ، ومن أتاني زائراً وجبت له شفاعتي ، ومن وجبت له شفاعتي وجبت له الجنة .

وقال أمير المؤمنين على بن أبي طالب عليه السلام : أتموا برسول الله حجكم إذا خرجتم من بيت الله ، فإن تركه جفاء ، وبذلك أمرتم ، وأتموا بالقبور التي ألمكم الله حقها وزيارتها ، واطلبوا الرزق عندها .

وقال الإمام أبو عبد الله الصادق عليه السلام : زيارة رسول الله (صلی الله علیہ وآلہ وسلم) تعدل حجة مع رسول الله .
وقال (عليه السلام) أيضاً : إذا حج أحدكم فليختتم بزيارةتنا ، لأن ذلك من تمام الحج .

أيها الحاج الكريم ، أعتقد أنك قد سرت بهذه الأحاديث الشريفة التي ذكرتها لك عن النبي وعترته الطاهرين عليهم السلام في فضل زيارتهم ، وأعتقد أنك قد اكتفيت بها ، ولا يسمح المجال لي أن أذكر لك الشيء الكثير من هذه الأحاديث الشريفة ، ففى ذلك كفاية لك وللمؤمنين كافة ، جعلنا الله وإياك ممن يوفق لزيارة وتناوله الشفاعة .

وللمدينة المنورة حرم معين ، كما لمكة المكرمة حرم معين عرفته فيما سبق .

أما حد حرم المدينة فهو من «عاشر» إلى «وعير» ، وكل منها جبل يكتنف المدينة المنورة ، أحدهما من المشرق والآخر من المغرب . ذلك هو حد الحرم المدني ، وهو - وإن لم يجب الاحرام فيه كما يجب في مكة المكرمة ولكنه لا يقطع شجره ، وعلى الاخص إذا كان الشجر رطباً ، إلا مااستثنى مما مز عليك في حدود الحرم المكي ، بل الاوسط إن لم يكن أقوى اجتناب صيد ما بين الحرمين ، بل الاولى اجتناب مطلق الصيد .

زيارة أخرى للنبي (صلی الله علیہ وآلہ)

ارسال به دوستان

زيارة أخرى للنبي (صلی الله علیہ وآلہ)

۱۷ - ويستحب التوجه الى جهة القبلة ، واستقبال القبر الشريف جاعلاً القبلة بين كتفيك ، وزر النبي بهذه الزيارة : «السلام عليك يا ربى الله ورسوله ، السلام عليك يا صديق فوهة الله وخيته من خلقه ، السلام عليك يا مamin الله وحاجته ، السلام عليك يا خاتم النبئين وسيد المرسلين ، السلام عليك أيها البشير النذير ، السلام عليك أيها المداعى الى الله والسراج المنير ، السلام عليك وعلى أهل بيتك الذين أذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيراً ، أشهد أنك يارسول الله أتيت بالحق وقلت بالصدق ، الحمد لله الذي وفقني للايمان والتصديق ، وميّن على بطاعتك واتباع سيرتك ، وجعلنى من أمتك والمجبين لدعوك ، وهداني الى معرفتك وعمره الإمامية من ذريتك ، أتقرب الى الله بما يرضيك ، وأبرا الى الله مما يُسخطك ، موالي لا ولائك ، معاديا لآعدائك ، جئتكم يارسول الله زائراً ، وقصد مدتك راغباً متواصلاً الى الله سبحانه ، وأنت صاحب الوسيلة والمتلهم الجليلة والشفاعة المقبولة ، والدعوة المسماومة ، فأشفع لى الى الله تعالى بالغفران والرحمة والتوفيق والعصمة ، فقد غمرت الذنوب وشملت الغيوب وأثقل الظهر وتضاعف الوزر ، وقد أخبرنا وخبرك الصدق أنه تعالى قال وقوله الحق : ولو أنهم إذ ظلموا أنفسهم جاؤوك فاستغروا الله واسْتَغْفِرُ لهم الرسول لوجهدوا الله تواباً رحيمًا . وقد جئتكم يارسول الله مشتغلاً من ذنبي ، تائباً من معاصي وسعيتني ، وإنني أتوجه الى الله ربى وربكم ليغفر لى ذنبي ، فأشفع لى ياسفين الأمة ، وأجرني يابنى الرحمة ، صلى الله عليك وعلى آلكم الطاهرين » .

زيارة أخرى للنبي (صلى الله عليه وآله)

۱۸ - زيارة أخرى للرسول الاعظم (صلى الله عليه وآلـه وسلم) مرويـة عن الـامـام أـبـي الـحسـن الرضا عـلـيـه السـلام بـسـند صـحـيـح ، وهـيـ : «السلام على رـسـولـ اللهـ ، السلامـ عـلـيـكـ وـرـحـمـهـ اللهـ وـبـرـكـاتـهـ ، السلامـ عـلـيـكـ يـاـمـحـمـدـ بـنـ عـبـدـ اللهـ ، السلامـ عـلـيـكـ يـاـخـيـرـهـ اللهـ ، السلامـ عـلـيـكـ يـاـحـبـبـ اللهـ ، السلامـ عـلـيـكـ يـاـصـيـفـ فـوـهـ اللهـ ، السلامـ عـلـيـكـ يـاـمـامـنـ اللهـ ، أـشـهـدـ أـنـكـ رـسـولـ اللهـ ، وـأـشـهـدـ أـنـكـ مـحـمـدـ بـنـ عـبـدـ اللهـ ، وـأـشـهـدـ أـنـكـ قـدـ نـصـيـحتـ لـأـمـتـكـ وـجـاهـدـتـ فـيـ سـيـلـ رـبـكـ وـعـبـدـتـهـ حـتـىـ أـتـاكـ الـيـقـيـنـ ، فـجـازـاـكـ اللهـ أـفـضـلـ ماـجـزـىـ نـبـيـاـ عـنـ أـمـيـهـ . اللـهـمـ صـلـ عـلـيـ مـحـمـدـ وـآلـ مـحـمـدـ ، أـفـصـلـ مـاـصـلـيـتـ عـلـيـ إـبـرـاهـيمـ وـآلـ إـبـرـاهـيمـ ، إـنـكـ حـمـيدـ مـجـيدـ » .

۱۹ - توجه بعد ذلك أيها الحاج الكريم الى القبلة ، وأسند ظهرك الى شباك القبر إن أمكن ، وإلا - فاجعل القبلة خلفك ، وقل

ما كان يقوله الـامـام عـلـيـهـ بـنـ الـحـسـنـ زـيـنـ الـعـابـدـيـنـ عـلـيـهـمـ السـلامـ ، بعد زيارة النبي (صلى الله عليه وآله) :

«اللـهـمـ إـلـيـكـ أـلـجـاتـ أـمـرـيـ ، وـإـلـيـ قـبـرـ نـبـيـكـ مـحـمـدـ صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـآلـهـ عـبـدـكـ وـرـسـولـكـ أـسـنـدـتـ ظـهـرـيـ ، وـالـقـبـلـةـ الـتـىـ رـضـيـتـ لـمـحـمـدـ صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـآلـهـ إـسـتـقـبـلـتـ . اللـهـمـ إـنـىـ أـصـبـحـتـ لـأـمـلـكـ لـنـفـسـيـ خـيـرـ مـاـأـرـجـوـ لـهـ ، وـلـأـدـفـعـ عـنـهـ شـرـ مـاـأـحـذـرـ عـلـيـهـ ، وـأـصـبـحـتـ الـأـمـوـرـ كـلـهـ بـيـدـكـ ، وـلـأـفـقـيـرـ أـفـقـرـ مـنـيـ ، إـنـىـ لـمـ أـنـزـلـتـ إـلـىـ مـنـ خـيـرـ فـقـيـرـ . اللـهـمـ أـرـدـنـيـ مـنـكـ بـخـيـرـ وـلـأـرـادـ لـفـضـلـكـ ، اللـهـمـ إـنـىـ أـعـوذـ بـكـ مـنـ أـنـ تـبـدـلـ إـسـمـيـ أـوـ تـعـيـرـ جـسـمـيـ أـوـ تـرـيـلـ نـعـمـتـكـ عـنـيـ ، اللـهـمـ زـيـنـيـ بـالـتـقـوـيـ وـجـمـلـنـيـ بـالـعـافـيـةـ وـأـرـزـقـنـيـ شـكـرـ الـعـافـيـةـ » .

۲۰ - ويستحب قراءة سورة القدر أحد عشر مرّة ، وسائل الله تعالى حاجتك فإنها تقضي إن شاء الله تعالى .

۲۱ - صلاة ركعتي الزيارة واهداء ثوابها الى النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) .

۲۲ - أن تقول بعد الصلاة : «اللـهـمـ إـنـىـ صـلـيـتـ وـرـكـعـتـ وـسـيـجـدـتـ لـكـ وـحـدـكـ لـاشـرـيـكـ لـهـكـ ، لـاـنـ الصـلـاـةـ وـالـرـكـوـعـ وـالـسـجـوـدـ لـاـتـكـونـ إـلـاـ لـكـ ، لـاـنـكـ أـنـتـ اللهـ الـذـىـ لـاـ إـلـهـ إـلـاـ أـنـتـ اللـهـمـ وـهـاتـانـ الرـكـعـاتـ هـيـدـيـةـ مـنـىـ إـلـىـ سـيـيـدـيـ وـمـوـلـايـ رـسـولـ اللهـ ، فـتـقـبـلـهـمـاـ مـنـ بـأـحـسـنـ قـبـولـكـ ، وـأـجـزـنـيـ عـلـىـ ذـلـكـ بـأـفـضـلـ أـمـلـيـ وـرـجـائـيـ فـيـكـ وـفـيـ رـسـولـكـ يـاـوـلـيـ الـمـؤـمـنـيـنـ » .

الدعاء بعد الزيارة وصلاتها

ارسال به دوستان

الدعاء بعد الزيارة وصلاتها

۲۳ - ويستحب أن تقول بعد ذلك : «اللـهـمـ إـنـكـ قـلـتـ لـنـبـيـكـ مـحـمـدـ (صـلـىـ اللهـ عـلـيـهـ وـآلـهـ سـلـمـ) وـلـأـنـهـ إـذـ ظـلـمـوـاـ نـفـسـهـمـ جـاـوـؤـكـ

فَاستغفِرُوا اللَّهَ وَاسْتغفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا。 وَلَمْ أَحْضُرْ زَمَانَ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ، اللَّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ رَاغِبًا، تائِيًّا مِنْ سَيِّئِهِ عَمَلِي، وَمُسْتَغْفِرًا لَكَ مِنْ ذُنُوبِي، وَمُقْرًا لَكَ بِهَا، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي، وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْكَ بِتَبَيِّنِكَ نَبَّيِ الرَّحْمَةِ، صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ، يَا مُحَمَّدُ يَارَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أَنْتَ وَأَمْيَ يَانِي اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ، إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي لِيغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي، وَيَقْضِي لِي حَوَائِجِي، فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي، فَيَعْمَلَ الْمَسْؤُلُ الْمَوْلَى رَبِّي، وَيَعْمَلَ الشَّفِيعُ أَنْتَ، يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ。 اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ، كَمَا أَوْجِبْتَ لِمَنْ أَتَيَنِيَكَ مُحَمَّدًا صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَقٌّ، فَأَقْرَأْ لَهُ بِمُذْنُوبِهِ وَاسْتغفِرْ لَهُ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ فَغَفَرَ لَهُ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ。 اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمْلَأْتَكَ وَرَجُوتَكَ وَقُمْتَ بِيَنِيَكَ، وَرَغَبْتَ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، وَقَدْ أَمْلَأْتُ جِزِيلَ ثَوَابِكَ، وَإِنِّي لَمْ قِرَأْ عَيْرًا مُنْكِرًا، وَتَائِبٌ إِلَيْكَ مِمَّا افْتَرَتُ، وَعَائِدٌ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَّمْتَ مِنَ الْأَعْمَالِ الَّتِي تَقْدَمَتْ إِلَيْ فِيهَا وَهَيَّئْتَنِي عَنْهَا وَأَوْعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ، وَأَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ أَنْ تُقْيِّنَنِي مَقَامَ الْخِرَى وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهَتَّكُ فِيَ الْأَسْتَارِ، وَتَبَدُّلُ فِيَ الْأَسْرَارِ وَالْفَضَائِحِ، وَتَرْعِيدُ فِيَ الْفَرَائِصِ، يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَاءِ، يَوْمَ الْأَفْكَةِ، يَوْمَ الْأَرْضِ الْأَرِفَةِ، يَوْمَ التَّغَابِنِ، يَوْمَ الْفَاصِلِ، يَوْمَ الْجَزَاءِ، يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَيِّنَةً، يَوْمَ النَّفَخَةِ، يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ تَتَبَعَّهَا الرَّادِفَةُ، يَوْمَ النَّشَرِ، يَوْمَ الْعَرْضِ، يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ، يَوْمَ يَغْرِيَ الْمَرْءَ مِنْ أَخْيِهِ وَأَمْهِ وَأَيْهِ وَصَاحِبِتِهِ وَبَنِيهِ، يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ وَأَكْنَافُ السَّمَاءِ، يَوْمَ تَأْتَى كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا، يَوْمَ يُرْدَوْنَ إِلَى اللَّهِ فِيَنْبَثُمُ بِمَا عَمِلْنَا، يَوْمَ لَا يَغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصِرُونَ إِلَّا مَنْ رَحْمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ، يَوْمَ يُرْدَوْنَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، يَوْمَ يُرْدَوْنَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ، يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَارِعًا كَانَهُمْ إِلَى نُصُبِّ يُوْفِضُونَ، وَكَانَهُمْ جَرَادٌ مُنْتَسِرٌ مُهْطَعِينَ إِلَى الدَّاعِ إِلَى اللَّهِ، يَوْمَ الْوَاقِعَةِ، يَوْمَ تُرْجَعُ الْأَرْضُ رَجًَا، يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهَلَّ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يُسَأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا، يَوْمَ الشَّاهِدَ وَالْمَشْهُودِ، يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَمَّا صَمَّا فَيَا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلَا تُخْرِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي، وَاجْعَلْ يَارَبِّي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلَائِكَ مُنْطَلِقِي، وَفِي زُمْرَةِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَحْشَرِي، وَاجْعَلْ حَيْوَسَهُ مَيْوِرِدي، وَفِي الْعَرْكَارِمِ مَصْدَرِي، وَأَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي حَتَّى أَفْوَزْ بِحَسِينَاتِي، وَبَيْضَصِ بِهِ وَجْهِي، وَتُبَيِّسَرِ بِهِ حَسَابِي، وَتُرْجِحَ بِهِ مِيزَانِي وَأَمْضِيَ مَعَ الْفَاطِرِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصِّيَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَاتِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهِ الْعَالَمِينَ。 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ يَدَيِ الْخَلَاقِ بِجَرِيَّتِي، أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخِزْيَ وَالنَّدَاءَ بِخَطِيَّتِي، أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسِينَاتِي، أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَاقِ بِيَاسِمي، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، الْعَفْوُ الْعَفْوُ، السَّتَرُ السَّتَرُ。 اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْاَشْرَارِ مَوْقِفِي، أَوْ فِي مَقَامِ الْاَشْقِيَاءِ مَقَامِي، وَإِذَا مَيَّرَتَ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسُقْتَ كُلَّا بِأَعْمَالِهِمْ زُمَراً إِلَى مَنَازِلِهِمْ، فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَفِي زُمْرَةِ أَوْلَائِكَ الْمُتَّقِينَ، إِلَى جَنَانِكَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ ॥

زيارة الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء (عليها السلام)

ارسال به دوستان

٣٣ - ويستحب بعد الفراغ من زيارة النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) زيارة بضعه الطاهرة فاطمة الزهراء عليها السلام ، فإن زيارتها من المستحبات الاكيدة ، ولها فضل عظيم وثوابها جسيم ، وإنى أذكر لك حديثاً واحداً في فضل زيارتها ، وأعتقد أنك تكتفى بهذا الحديث ، ومنه تعرف فضل زيارة الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء (عليها السلام).

قال الشيخ الطوسي في التهذيب : وأما ماورد في فضل زيارتها فأكثر من أن يحصى ، وبسنده معتبر عن يزيد بن عبد الملك عن أبيه عن جده قال : دخلت على فاطمة الزهراء عليها السلام فبدأتني بالسلام ثم قالت : ماغدا بك ؟ قلت : طلب البركة . قالت : أخبرنى أبي وهو ذا ، أنه من سلم عليه وعلى ثلاثة أوجب الله له الجنة . قلت له : في حياته وحياتك ؟ قالت : نعم وبعد موتنا .

وقد اختلف العلماء في تعين قبرها الشريف ، فبعض يقول إنها دفنت في الروضة الشريفة بين القبر والمنبر ، وبعض يقول إنها دفنت في البقيع مع الأئمة الأربع عليهم السلام ، وقيل إنها دفنت في بيتها (وهو الاصح) على الأكثر ، وبيتها متصل بحجرة الرسول التي دفن فيها ولما زيد في المسجد توسع دخلت الحجرة الشريفة في المسجد الشريف .

والظاهر أن الشباك الظاهري الذي يحيط بقبر رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) محيط بالحجرة وبيت فاطمة الزهراء (عليها السلام) ، ويوجد الان ضريح داخل الشباك من جهة الشمال الشرقي ، فينبغي أن تزار فيه للاخبار التي وردت في تعين قبرها عن أهل بيت العصمة (عليهم السلام) ، واليكم زيارة لها

الزيارة الأولى لفاطمة الزهراء (عليها السلام)

ارسال به دوستان

الزيارة الأولى لفاطمة الزهراء (عليها السلام)

«السلام عليك يا بنت رسول الله ، السلام عليك يا بنت حبيب الله ، السلام عليك يا بنت خليل الله ، السلام عليك يا بنت صديق الله ، السلام عليك يا بنت أمين الله ، السلام عليك يا بنت خير خلق الله ، السلام عليك يا بنت أفضل أنبياء الله ورسله وملائكته ، السلام عليك يا بنت خير البرية ، السلام عليك يا سيدة نساء العالمين من الأولين والآخرين ، السلام عليك يا زوجة ولد الله وخليفة رسول الله ، السلام عليك يا أم الحسن والحسين سيدي شباب أهل الجنة ، السلام عليك أيتها الصديقة الشهيدة ، السلام عليك أيتها الرضياء المرضية ، السلام عليك أيتها الفاضلة الزكية ، السلام عليك أيتها الحوراء الإنسانية ، السلام عليك أيتها التقىة النقية ، السلام عليك أيتها المحذثة العلية ، السلام عليك أيتها المظلومة المغصوبة ، السلام عليك أيتها المصطفى المقهورة ، السلام عليك يا فاطمة بنت رسول الله ورحمة الله وبركاته . صلى الله عليك وعلى روحك ويدنك ، أشهد أنك مضيت على بنيتك وأن من سيرك فقد سير رسول الله ومن جفاك فقد جفاك ومن سخطك على من سخطت عليه ، مثير ممن تبرأت منه ، موالي لمن وأله وسلم . أشهد الله ورسوله وملايكته أنى راض عن رضيتك عنه سخطك على من سخطت عليه ، وجازياً ومثياً » ثم تقول : «وصلى الله عليك ، وعلى أبيك محمد رسول الله ، وعلى بعلك أمير المؤمنين ، وعلى أبنائك الإمام الطاهرين وسلم تسليماً كثيراً .

زيارة أخرى للزهراء (عليها السلام)

ارسال به دوستان

زيارة أخرى للزهراء (عليها السلام)

ثم تقول ماروى عن الامام الباقر (عليه السلام) :

«يامتحننا الله الذي خلقك قبل أن يخلقك ، فوجدك لما امتحنناك صابر ، وزعمتنا أنا لك أولياء ومصدقون وصادرون لكل ما أتنا به أبوك ، وأتنا به وصييه ، فإننا نسألك ان كنا صدقناك إلا الحقينا بتصديقنا لهما ليتشر أنفسنا بأننا قد طهنا بولايتك » .

ثم تقول : «السلام عليك يا سيدة نساء العالمين ، السلام عليك يا ولدة الحجاج على الناس أجمعين ، السلام عليك أيتها المظلومة الممنوعة حقها » .

ثم قل «اللهم صل على أمتتك وابنته نبيك وزوجة وصيي نبيك صل لاه تزلفها فوق زلفي عبادسك المكرمين من أهل السماء والأرضين » .

لفت نظر :

روی أنه من زارها بهذه الزيارة الأخيرة واستغفر الله من ذنبه غفر الله له ذنبه .

٣٤ - ويستحب بعد ذلك صلاة ركعتين للزيارة تهدى ثوابها إلى الصديقة الطاهرة فاطمة الزهراء (عليها السلام) .

الدعاء بعد الزيارة

ارسال به دوستان

الدعاء بعد الزيارة

٣٥ - ثم تدعوا بعدهما بهذا الدعاء :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَيْنَا مُحَمَّدَ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ كُنْهُهُ سِواكَ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عِنْدَكَ عَظِيمٌ وَبِإِيمَانِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمْرَتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا، وَأَسْأَلُكَ بِإِيمَانِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمْرَتَ بِهِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنْ يَدْعُو بِهِ الطَّيْرَ فَاجْبَتْهُ، وَبِإِيمَانِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّاسِ كُونِي بَرَداً وَسِلَاماً عَلَى إِبْرَاهِيمَ فَكَانَتْ بَرَداً، وَبِأَحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ وَأَشْرَفَهَا وَأَعْظَمَهَا لِمَدِيكَ وَأَسْرَعَهَا طَلَيْهَ وَأَنْجَحَهَا طَلَيْهَ وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحْفُهُ وَمُسْتَوْجِهُ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَأَرْغُبُ إِلَيْكَ وَأَتَضَرَّعُ وَأَلْتَحُ عَلَيْكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكُتُبِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَى آنِيَائِكَ وَرُسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنَ التُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالرُّبُورِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، فَأَنَّ فِيهَا اسْمُكَ الْأَعْظَمِ وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعَظِيمِ، أَنْ تُصْلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَيْئِهِمْ وَمُحَبِّيهِمْ وَعَنْهُمْ، وَتَفْتَحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ لِتُدْعَاهُ وَتَرْفَعَهُ فِي عَلَيْنِ، وَتَأْذَنَ لَهُ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَيْهِ بِفَرَجِي وَأَعْطَاهُ أَمْلَى وَسُؤْلَى فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَامَنْ لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقُدْرَتِهِ إِلَّا هُوَ، يَامَنْ سَيِّدُ الْهَوَاءِ بِالسَّمَاءِ، وَكَبِيسُ الْأَرْضِ عَلَى الْمَاءِ، وَأَخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ، يَامَنْ سَمِّيَ نَفْسَهُ بِالْإِسْمِ الَّذِي تُقْضَى بِهِ حَاجَةُ مَنْ يَدْعُوهُ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ ذِلِّكَ الْإِسْمِ فَلَا شَفِيعٌ أَقْوَى لِهِ مِنْهُ أَنْ تُصَيِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَقْضِي لِهِ حِيَاةً وَأَنْجِي وَتُسْبِحَ مُحَمَّدَ وَعَلَى وَفَاطِمَةَ وَالْحُسَنِ وَالْحُسَينِ وَعَلَى وَالْحُجَّةِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلَى وَجَعْفَرَ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرَ وَعَلَى بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلَى وَعَلَى بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَينِ بْنِ عَلَى وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ لِأَذْنِكَ صَلَوَاتُكَ وَسِلَامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ - صَوْتِي لِيَشْفَعُوا لِي إِلَيْكَ وَتُشَفَّعُهُمْ فِي ، وَلَا تَرْذَنِي خَائِبًا بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ » .

ثم تسأل حوارتك فإنها تقضي إن شاء الله تعالى .

زيارة أئمة البقيع

ارسال به دوستان

٣٧ - يستحب استحباباً مؤكداً زيارة أئمة البقيع (عليهم السلام) ، فإذا فرغت من زيارة نبيك الاعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) وبضعة الطاهرة فاطمة الزهراء عليها السلام فتوجه الى البقيع لزيارة الأئمة الاربعة من أئمة أهل البيت الذين أذهب الله عنهم الرجس وطهراهم تطهيراً ، وهم :

١ - الامام الحسن بن علي الزكي عليه السلام .

٢ - الامام علي بن الحسين زين العابدين عليه السلام .

٣ - الامام محمد بن علي الباقر عليه السلام .

٤ - الامام جعفر بن محمد الصادق عليه السلام .

ثم تزور معهم فاطمة بنت أسد وفاطمة الزهراء (على قول) وقد مرت عليك سابقاً زيارتها عليها السلام .

٣٨ - يستحب الغسل لاجل الزيارة والدعاء بهذا الدعاء :

«بِسْمِ اللَّهِ وَبِسَمْنَةِ اللَّهِ، أَللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا وَطَهُورًا وَحِرْزاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاء وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ، أَللَّهُمَّ طَهِرْ بِهِ قَلْبِي وَاشْرِحْ بِهِ صَدْرِي وَيَسِّرْ بِهِ أَمْرِي» .

٣٩ - ويستحب أن يلبس الزائر أنظف الثياب ، ويتطيب بأفضل الطيب ، ويدهب لزيارتهم على سكينة وقار ، فإذا وصل إلى باب القبة الشريفة يقف ويستأذن بهذا الاستئذان قائلاً :

«يَا مَوَالِيَ يَا أَبْنَاءَ رَسُولِ اللَّهِ، عَبْدُكُمْ وَابْنُ أَمْتِكُمْ، الَّذِلِيلُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ، وَالْمُضِعُفُ فِي عُلُوٍّ قَدِيرُكُمْ، وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّكُمْ، جَاءَكُمْ مُسْتَجِيرًا بِكُمْ قَاصِدًا إِلَى حَرَمِكُمْ، مُنَقَّرِبًا إِلَى مَقَامِكُمْ، مُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِكُمْ، إِنَّا دُخُلْ يَا أَوْلَيَاءَ اللَّهِ، إِنَّا دُخُلْ يَا مَلَائِكَةَ اللَّهِ الْمُحَدِّقِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِيمِينَ بِهَذَا الْمَشَهِدِ» .

٤٠ - ثم ادخل بخصوص وخشوع ، وقدم رجلك اليمنى وقل وأنت في حال الدخول :

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَرَدُ الصَّمِدُ، الْمَاجِدُ الْأَحِدُ، الْمُتَفَضِّلُ الْمَنَانُ، الْمُتَطَوَّلُ الْحَنَانُ، الَّذِي مَنْ بِطْوَلِهِ، وَسَهَّلَ زِيَارَةَ سَادَاتِي بِاحْسَانِهِ، وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِمْ مَمْنُوعًا، بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَعَ» .

وتقول في زيارتهم وأنت مستقبلاً قبورهم ، ومستدبراً القبلة الشريفة :

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَئِمَّةُ الْهُدَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَرِّ وَالْتَّقَوِيَّ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْحُجَّاجُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الْقَوَافِمُ فِي الْبَرِّيَّةِ بِالْقِسْطِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الصَّفَوَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ آلَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّجْوَى، أَشَهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ بَلَغْتُمْ وَنَصَحْتُمْ وَصَبَرْتُمْ فِي ذَاتِ اللَّهِ، وَكُذِّبْتُمْ وَأَسْأَيْتُمْ إِلَيْكُمْ فَعَوْتُمْ (فَغَفَرْتُمْ خَلَ). وَأَشَهَدُ أَنَّكُمْ الْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهَدِيُّونَ، وَأَنَّ طَاعَتُكُمْ مَفْرُوضَةٌ، وَأَنَّ قَوْلَكُمُ الصَّدُقُ، وَأَنَّكُمْ دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا، وَأَمْرَتُمْ فَلَمْ تُطَاعُوا، وَأَنَّكُمْ دَعَائِمُ الدِّينِ وَأَرْكَانُ الْأَرْضِ، لَمْ تَرَالُوا بِعَيْنِ اللَّهِ يَنْسِيْخُكُمْ فِي أَصْلَابِ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَيَنْقُلُكُمْ مِنْ أَرْحَامِ الْمُطَهَّرَاتِ، لَمْ تُدْنِسْكُمُ الْجَاهِلِيَّةَ الْحَهْلَاءَ، وَلَمْ تَشْرِكُ فِيهِمْ فِيْكُمْ فِنْ الْاَهْوَاءِ، طِبْتُمْ وَطَابَ مَبْتَكُمْ، مَنْ بَكُمْ عَلَيْنَا دِيَانُ الدِّينِ، فَجَعَلْتُمْ فِي بُيُوتِ أَذْنَ اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ، وَجَعَلَ صِلْوَاتِنَا عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنَا وَكَفَارَةً لِتَذْنُوبِنَا، اذ اخْتَارَكُمُ اللَّهُ لَنَا وَطَيَّبَ خَلْقَنَا بِمَا مَنَّ بِهِ عَلَيْنَا مِنْ وَلَاتِكُمْ، وَكُنَّا عِنْدَهُ مُسَمِّينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفِينَ بِتَصْدِيقِنَا إِيَّاكُمْ، وَهَذَا مَقَامُ مَنْ أَسْرَفَ وَأَخْطَأَ، وَاسْتَكَانَ وَاقَرَّ بِمَا جَنِيَ وَرَجا بِمَقَامِهِ الْخَلَاصَ وَأَنْ يَسْتَقِدَهُ بِكُمْ مُسْتَقِدُ الْهَلْكَى مِنَ الرَّدِّى، فَكُوِنُوا لِلشُّفَعَاءِ، فَقَدْ وَفَدْتُ إِلَيْكُمْ إِذْ رَغَبْتُ أَهْلَ الدُّنْيَا وَاتَّخَذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوا وَأَسْتَكَبُرُوا عَنْهَا، يَامِنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو وَدَائِمٌ لَا يَلْهُو وَمُحِيطٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، لَكَ الْمَنْ بِمَا وَفَقَتْنِي وَعَرَفْتَنِي بِمَا أَقْمَتْنِي عَلَيْهِ، اذْ صَدَّ عَنْهُ عِبَادُكَ وَجَهَلُوا مَعْرِفَتَهُ وَاسْتَخْفُوا بِحَقِّهِ وَمَالُوا إِلَى سُواهُ، فَكَانَتِ الْمِنَّةُ بِنَكَ عَلَى مَعَ أَقْوَامَ حَصَصِتُهُمْ بِمَا خَصَصَتِنِي بِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ اذ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي مَقَامِ هَذَا مَيْدُوكُورَا مَكْتُوبَاً، فَلَا تَحِرِّ منِي مَازِجُوتُ وَلَا تُحَيِّنِي فِيمَا دَعَوْتُ بِحُرْمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» .

زيارة أخرى أيضاً لائمة البقيع (عليهم السلام)

٤١ - ويستحب أيضاً زيارتهم بزيارة أخرى وردت لائمة البقيع عليهم السلام ، وهي :

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُزَانَ عِلْمِ اللَّهِ وَحَفَظَةَ سِرَرِهِ وَتَرَاجِمَهُ وَحِيَهِ، أَتَيْتُكُمْ يَا بَنَى رَسُولِ اللَّهِ عَارِفًا بِحَقِّكُمْ مُسْتَبِصَةً رَأَيْتُنَّكُمْ مُعاِدِيًّا لِاَعْدَائِكُمْ مُوَالِيًّا لِاَوْلَيَائِكُمْ، يَا بَنَى اَنْتَمْ وَأَمْمَى صَيْلَى اللَّهِ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَبَدَانِكُمْ. أَللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَلَّتُ أَوْلَهُمْ، وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيَجَهَ» .

دُونَهُمْ ، آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَكَفَرْتُ بِالْجِبْرِ وَالْطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعَزْرِي وَكُلُّ نِدٍ يُدْعى مِنْ دُونِ اللّٰهِ » .

٤٢ - ثم تصلى ثمان ركعات لزيارة الأربعه (عليهم السلام) ، لكل إمام ركعتين بتشهد واحد وتسليم (مثل صلاة الصبح) ، وكلما تصلى ركعتين تهدي ثوابهما الى الامام الذى نويت الصلاة لزيارتة ، تهدي ركعتين لزيارة الامام الحسن بن على عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام زين العابدين عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام محمد الباقر عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام جعفر الصادق (عليه السلام) ، ثم تقول بعد كل ركعتين ماقلته فى زيارة النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) .

زيارة أخرى أيضاً لأئمة البقيع (عليهم السلام)

ارسال به دوستان

زيارة أخرى أيضاً لأئمة البقيع (عليهم السلام)

٤١ - ويستحب أيضاً زيارتهم بزيارة أخرى وردت لأئمة البقيع عليهم السلام ، وهى :

«السلام عليكم يا حزان علم الله وحافظة ستره وتراجمه وحيه ، أتتكم يابنى رسول الله عارفاً بحقكم مُستبصراً رأي شائنك معايداً لا غدائكم موالياً لا ولائكم ، يابنى أنتم وأمّى صيلى الله على ارواحكم وابدانك . اللهم إني أتولى آخر هم كما توأليت أولهم ، وأبرأ من كل ولبيحة دونهم ، آمنت بالله وكفرت بالجبر والطاغوت واللات والعزري وكل ند يدعى من دون الله » .

٤٢ - ثم تصلى ثمان ركعات لزيارة الأربعه (عليهم السلام) ، لكل إمام ركعتين بتشهد واحد وتسليم (مثل صلاة الصبح) ، وكلما تصلى ركعتين تهدي ثوابهما الى الامام الذى نويت الصلاة لزيارتة ، تهدي ركعتين لزيارة الامام الحسن بن على عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام زين العابدين عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام محمد الباقر عليه السلام ، وركعتين لزيارة الامام جعفر الصادق (عليه السلام) ، ثم تقول بعد كل ركعتين ماقلته فى زيارة النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) .

زيارة فاطمة بنت أسد

ارسال به دوستان

٤٣ - ويستحب زيارة فاطمة بنت أسد والدة الامام أمير المؤمنين على بن أبي طالب عليه السلام ، وهى مع الائمه الأربعه فى البقيع بمكان واحد ، فتقول :

«السلام على نبى الله ، السلام على رسول الله ، السلام على محمد سيد المرسلين ، السلام على محمد سيد الأولين ، السلام على محمد سيد الانحرفين ، السلام على من بعثه الله رحمة للعالمين ، السلام عليك أيتها النبى ورحمة الله وبركاته ، السلام على فاطمة بنت أسد الهاشمية ، السلام عليك أيتها الصديقة المرضية ، السلام عليك أيتها التيقية النقية ، السلام عليك أيتها الكريمة الرضية ، السلام عليك يا كافلها محمد خاتم النبئين ، السلام عليك يا والدتها سيد الرضىين ، السلام عليك يامن ظهرت شفقتها على رسول الله خاتم النبئين ، السلام عليك يامن تربيتها لولى الله الأمين ، السلام عليك وعلى روحك وبذنك الطاهر ، السلام عليك وعلى ولدك ورحمة الله وبركاته . أشهد أنك أحسنت الكفالة ، وأديت الأمانة ، واجتهدت في مرضاه الله ، وبالغت في حفظ رسول الله ، عارفه بحقه مؤمنه بصدقه معتبره ببنوته مُستبصره بنعمته كافله بتربيته مُشفقه على نفسه واقفه على خدمته مختاره رضاه ، وأشهد أنك مضيت على الایمان ، والتمسك بأشرف الاديان ، راضيه مرضيه طاهره زكيه نقيه ،

فرضی اللہ عنک وارضاک واجعل الجنة متلک وماواک . اللہم صل علی محمد وآل محمد ، وانفعنی بزيارةها ، وثبتنی علی محبتها ، ولا تحرمنی شفاعتها وشفاعۃ الانئمه من ذریتها ، وارزقني مراجعتها ، واحشرنی معها ومع أولادها الطاهرين . اللہم لاتجعله آخر العهد من زیارتی ایاها ، وارزقی العودة إليها أیدأ ما بقیتني ، و اذا توقيتني فاحشرنی فی زمرةها وادخلنی فی شفاعتها ، برحمتك يا أرحم الراحمين . اللہم بحقها عندك ومتلتها لمديك اغفر لي ولوالدى ولجميع المؤمنين والمؤمنات ، وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار .

ثم تصلى ركعتين للزيارة وتدعى بما أحببت وتنصرف .

زيارة إبراهيم بن رسول الله (صلى الله عليه وآله)

ارسال به دوستان

٤٤ - ويستحب أيضاً زيارة إبراهيم بن رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) ، فتفق على قبره وتقول :

«السلام على رسول الله ، السلام على نبی الله ، السلام على صیفی الله ، السلام على نجی الله ، السلام على محمد بن عبد الله سید الانبیاء وخاتم المرسلین وحیرة الله من حلقه فی أرضه وسمائه ، السلام على جميع أنبیائه ورسليه ، السلام على الشهداء والسعداء والصالحين ، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين ، السلام عليك أیتها الروح الزکیة ، السلام عليك أیتها النفس الشریفة ، السلام عليك أیتها السلاطنة الطاهرة ، السلام عليك أیتها النسمة الرائكة ، السلام عليك يابن خیر الورى السلام عليك يابن النبی المختار السلام عليك يابن البشیر النذیر ، السلام عليك يابن السراج المنیر ، السلام عليك يابن السراج المنیر ، السلام عليك يابن المؤید بالقرآن ، السلام عليك يابن المرسل إلى الإنس والجان ، السلام عليك يابن صاحب الرایة والعلامة ، السلام عليك يابن الشفیع يوم القیامیة ، السلام عليك يابن من حباه الله بالکرامیة ، السلام عليك ورحمة الله وبركاته أشهد أنك قد اختر الله لك دار انعامیه قبل أن يكتب عليك أحکامه او يکلفك حلاله وحرامه ، فنفلکک ایه طیباً زکیاً مرضیاً طاهراً من کل نجس مقدساً من کل دنس وبواك جنة المأوى ورفعك إلى الدرجات العلی ، وصیلی الله عليك صلالة تفر بها عین رسوله وتبلاعه أكبر مأموله . اللہم اجعل أفضال صلواتك وأزكها وأنمی برکاتك وأوفها على رسولك وبنیک وحیرتك من حلقک محمد خاتم النبیین ، وعلى من نسل من أولاده الطیین ، وعلى من خلف من عترته الطاهرين برحمتك يا أرحم الراحمين . اللہم إنى أسألك بحق محمد صیفیک وابراهیم نجل بنیک ان تجعل سعیی بهم مشکوراً ، وذنبي بهم مغفوراً ، وحياتی بهم سعيدة ، وعاقبتي بهم حميدة ، وحوائجی بهم مقضیة وفعالی بهم مرضیة ، وأموري بهم مسعودة ، وشُؤونی به محمد ودة . اللہم وأحسن لى التوفیق ، ونفس عنی کل هیم وضیق . اللہم جنبنی عقایک ، وامنحنا ثوابک ، وأسکننی جنانک ، وارزقی رضوانک وامانک ، وأشرک لى فی صالح دعائی والدی وولدی ولجميع المؤمنین والمؤمنات الاحیاء منهم والاموات ، إنک ولی الباقيات الصالحة آمين رب العالمین »

ثم تسأل حوائجك وتصلی الركعتين للزيارة .

الدعاء في الروضة الشريفة

ارسال به دوستان

الدعاء في الروضة الشريفة ۲۷ - ويستحب الدعاء في الروضة الشريفة ، والابتهاج إلى الله سبحانه وتعالى قائلاً : « اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ رَوْضَةً مِنْ رِيَاضِ جَنَّتِكَ وَشَعْبَةً مِنْ شَعْبِ رَحْمَتِكَ الَّتِي ذَكَرَهَا رَسُولُكَ ، وَأَبَانَ عَنْ فَضْلِهَا وَشَرِفِ التَّعْبِدِ لَكَ فِيهَا ، فَقَدْ بَلَّغْنِيهَا فِي سَيِّلامَةِ نَفْسِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا سَيِّدِي عَلَى عَظِيمِ نِعْمَتِكَ عَلَى فِي ذَلِكَ ، وَعَلَى مَارِزَقْتِنِيهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَطَلَبِ مَرْضَاتِكَ وَتَعْظِيمِ حُرْمَةِ نَبِيِّكَ بِزِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالتَّسْلِيمِ عَلَيْهِ وَالْتَّرْدُدِ فِي مَشَاهِدِهِ وَمَوَاقِفِهِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ حَمْدًا يَنْتَظِمُ بِهِ مَحَامِدُ حَمْلَةِ عَوْشَكَ وَسَيِّكَانِ سَيِّمَاوَاتِكَ لَكَ ، وَيَقْصِيرُ عَنْهُ حَمْدُ مَنْ مَضِيَ وَيَفْصُلُ حَمْدَ مَنْ بَقَى مِنْ حَقْلِكَ لَكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَايَ حَمْدًا مَنْ عَرَفَ الْحَمْدَ لَكَ وَالْتَّوْفِيقَ لِلْحَمْدِ مِنْكَ ، حَمْدًا يَمْلُأُ مَا خَلَقَتْ ، وَيَلْعُنُ حَيْثُ مَا أَرَدْتَ ، وَلَا يُحْجِبُ عَنْكَ ، وَلَا يَنْقَضِي دُونَكَ ، وَيَلْعُنُ أَقْصَى رِضَاكَ ، وَلَا يَلْعُنُ آخِرَهُ أَوَّلَيَّ مَحَامِدِ خَلْقِكَ لَكَ ، وَلَكَ الْحَمْدُ مَا عَرَفَتِ الْحَمْدُ وَاعْتَقَدَ الْحَمْدُ وَجَعَلَ إِبْتَادَ الْكَلَامِ الْحَمْدُ ، يَا بَاقِيَ الْعَزِّ وَالْعَظَمَةِ ، وَدَائِمَ السُّلْطَانِ وَالْقُدْرَةِ ، وَشَدِيدَ الْبَطْشِ وَالْقُوَّةِ ، وَنَافِذَ الْاُمْرِ وَالْإِرَادَةِ وَوَاسِعَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ ، وَرَبُّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ . كَمْ مِنْ نِعَمِهِ لَكَ عَلَى يَقْصِيرِ عَنْ أَيْسَرِهَا حَمْدَى ، وَلَا يَلْعُنُ أَدْنَاهَا شُكْرِى ، وَكَمْ مِنْ صَيْنَاعَ مِنْكَ إِلَى لَا يُحِيطُ بِكَثِيرِهَا وَهُمْ ، وَلَا يُقْنِدُهَا فِكْرِى » .

« اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُصْطَفَى بَيْنَ الْبَرِّيَّةِ طِفَلاً - وَخَيْرِهَا شَابًا وَكَهْلًا ، أَطْهَرِ الْمُطَهَّرِينَ شَيْمَةً ، وَأَجْوَدِ الْمُسْتَمِرِّينَ دِيمَةً ، وَأَعْظَمُ الْخَلْقِ جُرْثُومَةً ، الَّذِي أَوْضَحْتَ بِهِ الدَّلَالَاتِ ، وَأَقْمَتَ بِهِ الرِّسَالَاتِ وَخَتَمْتَ بِهِ النُّبُواتِ ، وَفَتَحْتَ بِهِ الْخَيْرَاتِ ، وَأَظْهَرْتَهُ مُظْهِراً ، وَابْتَعَثْتَهُ نَبِيًّا وَهَادِيًّا ، أَمَيْنًا مُهَذِّبًا وَدَاعِيًّا إِلَيْكَ ، وَدَالَّ عَلَيْكَ وَحْجَةً بَيْنَ يَدِيكَ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْمَعْصُومِينَ مِنْ عِتَرَتِهِ ، وَالْطَّيَّبِينَ مِنْ أُسْرَتِهِ ، وَشَرِفْ لَدَيْكَ مَنَازِلَهُمْ ، وَعَظَمْ عِنْدَكَ مَرَابِيْهُمْ ، وَاجْعَلْ فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى مَجَالِسَهُمْ ، وَأَرْفَقْ إِلَى قُرْبِ رَسُولِكَ دَرَجَاتِهِمْ ، وَتَمِّمْ بِلِقَائِهِ سُرُورَهُمْ ، وَوَفِّرْ بِمَكَانِهِ أُنْسَهُمْ » .

۲۸ - ويستحب أيضاً الصلاة في مقام النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) الذي كان يصلى فيه ، وهو الان محراب قريباً من الاسطوانة الكثيرة للخلوق (أى الطيب) .

الصلاه والدعاه عند اسطوانه أبي لبابة

ارسال به دوستان

الصلاه والدعاه عند اسطوانه أبي لبابة ۲۹ - ويستحب أيضاً الصلاه الى جانب قبر الرسول الاعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) وصلاه ركعين عند اسطوانه أبي لبابة المعروفة بـ«أسطوانه التوبه» .

ولعلك أيها الحاج الكريم تريده معرفة أبي لبابة ، فإنه صحابي اسمه بشير بن عبد المنذر ، قيل إنه تختلف عن رسول الله (صلى الله عليه وآله وسلم) في غزوة تبوك (وهي الغزوة التي سار فيها النبي (ص) بنفسه وأمر علياً على المدينة وقال فيه قوله المشهور : «أنت مني بمنزلة هارون من موسى») ، ثم ندم على تخلفه وتاب وربط نفسه بسارية من سورى المسجد ، وحلف أن لا يذوق طعاماً ولا شراباً حتى يتوب الله عليه أو يموت ، فمكث سبعة أيام على هذه الحال حتى غشي عليه ، ثم تاب الله سبحانه وتعالى عليه ونزلت الآية الشريفة بقبول توبته بقوله تعالى : «وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِمَاذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلاً - صَالِحاً وَآخَرَ سَيِّئَا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ » .

فجاء الرسول الاعظم (صلى الله عليه وآله وسلم) فحله من تلك الاسطوانة ، سميت الاسطوانة باسمه ، فعرفت بـ«أسطوانه أبي لبابة» ، وعرفت أيضاً بـ«أسطوانه التوبه» لقبول توبته .

وبعد الصلاه عند هذه الاسطوانه تدعو بهذا الدعاه : «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ . اللَّهُمَّ لَا تُهْنِي بِالْقَفْرِ ، وَلَا تُذَلِّنِي بِالْدَّينِ ، وَلَا تَرْدِنِي إِلَى الْهَلَكَةِ ، وَأَعْصِهِ مَنِي كَمَا أَعْتَصُمْ ، وَأَصْلِحْنِي كَمَا أَنْصِلَحْ ، وَاهِدِنِي كَمَا أَهَدَ ، وَأَعِنِي عَلَى إِجْتِهادِ نَفْسِي ، وَلَا تُعَذِّبْنِي بِسُوءِ ظَنِّي ، وَلَا تُهْلِكْنِي وَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَغْفِرَ لِي ، وَقَدْ أَخْطَأْتُ وَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ تَغْفُو عَنِّي ، وَقَدْ أَفْرَرْتُ وَأَنْتَ أَهْلُ

آن تُقْبِلَ ، وَقَدْ عَسِيرُتْ وَأَنْتَ أَهْلُ الْتَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ ، فَوَقْنِي لِمَا تُحِبُ وَتَرْضِي ، وَيَسِّرْ لِي الْيَسِيرَ وَجَبَّنِي كُلَّ عَسِيرٍ . اللَّهُمَّ أَغْنِنِي بِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ ، وَبِالطَّاعَاتِ عَنِ الْمُعَاصِي ، وَبِالغَنِيَّ عَنِ الْفَقْرِ ، وَبِالجَنَّةِ عَنِ النَّارِ ، وَبِالْأَبْرَارِ عَنِ الْفُجَّارِ ، يَامَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » .

ثم تطلب حاجتك وتستغفر من ذنبك ، فإن حاجتك تقضى إنشاء الله تعالى .

٣٠ - ويستحب الصوم في المدينة ثلاثة أيام لقضاء الحاجة وإن كان الإنسان مسافراً ، وينبغى أن يكون الصوم يوم الأربعاء والخميس والجمعة .

٣١ - ويستحب الصلاة ليلاً الأربعاء ويومها عند أسطوانة أبي لبابة التي مر ذكرها عليك وهي أسطوانة التوبة ، وليلة الخميس ويومها عند الأسطوانة التي تليها مما يلى مقام النبي (صلى الله عليه وآله وسلم) ، وليلة الجمعة ويومها عند الأسطوانة التي تلى مقام النبي ، ثم تدعوا وتسأل الله تعالى حاجتك ، بل وكل حاجة من أمور الدنيا والآخرة .

ول يكن مما تدعوه بأن تقول : « اللَّهُمَّ مَا كَانَتِ إِلَيْكَ مِنْ حَاجَةٍ شَرَعْتَ أَنَا فِي طَلَبِهَا أَوْ إِلْتَمَاسِ أَوْ لَمْ أَشْرُعْ سَأَلْتُكُمَا أَوْ لَمْ أَسْأَلْكُمَا ، فَإِنَّ أَتَوْجَهُ إِلَيْكَ بِنِيَّكَ مُحَمَّدَ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِ صَغِيرِهَا وَكَبِيرِهَا » .

٣٢ - ويستحب الاعتكاف في المسجد النبوى الشريف إن استطعت ، وإن استطعت أن لا تتكلّم في الأيام إلا ما لابد منه فافعل ، وإن شئت أن تكون في ليلاً الأربعاء ويومها عند الأسطوانة التي تلى رأس النبي ، وليلة الخميس ويومها عند أسطوانة أبي لبابة وليلة الجمعة ويومها عند الأسطوانة التي تلى مقام النبي فلا بأس في ذلك .

بقية المستحبات

ارسال به دوستان

بقية المستحبات

المسجد النبوى الشريف

أيها الحاج الكريم ، إذا فرغت من الزيارة لنبيك الاعظم (صلى الله عليه وآلها وسلم) وبضعيته ... الصلاة والدعاء في مقام جبريل

٣٦ - ويستحب أيضاً الصلاة في مقام جبريل الذي كان يقوم فيه إذا استأذن على النبي (صلى الله عليه وآلها وسلم) ، فإذا فرغت ...

الصلاه والدعاه في مقام جبريل

ارسال به دوستان

الصلاه والدعاه في مقام جبريل

٣٦ - ويستحب أيضاً الصلاة في مقام جبريل الذي كان يقوم فيه إذا استأذن على النبي (صلى الله عليه وآلها وسلم) ، فإذا فرغت من الصلاه فادع بهذا الدعاء :

« يامَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَمَلَاهَا جُنُودًا مِنَ الْمُسَيَّبِينَ لَهُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ وَالْمُمَجَّدِينَ لِقُدْرَتِهِ وَعَظَمَتِهِ ، وَأَفْرَغَ عَلَى أَبْدَانِهِمْ حُلَلَ الْكَرَامَاتِ ، وَأَنْطَقَ أَسِتَّهُمْ بِضُرُوبِ الْلُّغَاتِ ، وَأَبْلَسَهُمْ شِعَارَ التَّقْوَى ، وَقَلَّدَهُمْ قَلَائِدَ النُّهَى ، وَجَعَلَهُمْ أَوْفَرَ أَجْنَاسِ خَلْقِهِ مَعْرِفَةً بِوَحْدَانِيَّتِهِ ، وَقُدْرَتِهِ وَجَلَالِتِهِ وَعَظَمَتِهِ . وَأَكْمَلَهُمْ عِلْمًا بِهِ ، وَأَشَدَّهُمْ فَرْقًا وَأَدْوَهُمْ لَهُ طَاعَةً وَخُضُوعًا وَاسْتِكَانَةً وَخُشُوعًا ، يَامَنْ فَضَلَ الْأَمِينَ حَبْرَائِيلَ بِخَصَائِصِهِ وَدَرَجَاتِهِ وَمَنَازِلِهِ ، وَاحْتَازَهُ لَوْحِيهِ وَسِفَارَتِهِ وَعَهْدِهِ وَأَمَانَتِهِ وَإِنْزَالِ كُتُبِهِ وَأَوْاْمِرِهِ عَلَى أَنْبِيَاِهِ وَرُسُلِهِ ، وَجَعَلَهُ وَاسِطَةً بَيْنَ نَفْسِهِ وَبَيْنَهُمْ ، أَسَأَلُكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَعَلَى جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ ، وَسُكَّانِ سَمَاوَاتِكَ ، أَعْلَمِ خَلْقِكَ بِسَكَكَ ، وَأَخْوَفِ خَلْقِكَ لَكَ ، وَأَقْرَبْ خَلْقِكَ مِنَكَ ، وَأَعْيَلْ خَلْقِكَ بِطَاعَتِكَ ، الَّذِينَ لَا يَغْشَاهُمْ نَوْمُ الْعُيُونِ وَلَا سَهُوُ الْعُقُولِ وَلَا فَتَرَهُ الْأَبْدَانِ ،

الْمُكَرَّمِينَ بِحَيْوَرِكَ وَالْمُؤْتَمِنِ عَلَى وَحِيْكَ الْمُجَتَبِيْنَ الْاَفَاتِ وَالْمُوْقِنِ السِّيَّنَاتِ . أَللَّهُمَّ وَاحْصِ صِ الرُّوحَ الْأَمِينَ صِيمَوْاتِكَ عَلَيْهِ
بِأَصْعَافِهَا مِنْكَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقْرَبِينَ وَطَبَقَاتِ الْكَرْبَلَى وَالرَّوْحَانِيَّنَ ، وَزَدْ فِي مَرَاتِبِهِ عِنْدَكَ وَحُقُوقِهِ الَّتِي لَهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ ،
بِمَا كَانَ يَنْزِلُ مِنْ شَرَائِعِ دِيْنِكَ وَمَا بَيْنَتَهُ عَلَى أَلْسِنَةِ أَنْسِيَاتِكَ مِنْ مُحَلَّاتِكَ وَمُحَرَّمَاتِكَ . أَللَّهُمَّ أَكْثِرْ صِيمَوْاتِكَ عَلَى جِبَرِيلَ فَإِنَّهُ قُدوَّهُ
الْأَنْبِيَاءِ ، وَهَادِي الْأَصْفَيِّاءِ ، وَسَادِسِ أَصْحَابِ الْكَسَاءِ . أَللَّهُمَّ اجْعَلْ وُقُوفِي فِي مَقَامِهِ هَذَا سَبَباً لِنَزُولِ رَحْمَتِكَ عَلَيَّ وَتَجَاوِزَكَ عَنِّي » .
ثُمَّ قَالَ : « أَى جَوَادٌ ، أَى كَرِيمٌ ، أَى قَرِيبٌ ، أَى بَعِيدٌ ، أَسَأْلُكَ أَنْ تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَنْ تُوْقِنَ لِطَاعَتِكَ ، وَلَا تُزِيلَ
عَنِّي نِعْمَتِكَ ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ ، وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ ، وَتُغْيِّنِي عَنْ شَرَارِ خَلْقِكَ ، وَتُلْهِمَنِي شُكْرَكَ وَذْكُرَكَ ، وَلَا
تُخْيِبْ يَارَبَّ دُعَائِي ، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ » .

المسجد النبوی الشریف

ارسال به دوستان

المسجد النبوی الشریف

أيها الحاج الكريم ، إذا فرغت من الزيارة لنبيك الاعظم (صلی الله عليه وآلہ وسلم) وبضعته الطاهرة عليها الصلاة والسلام والدعاء بعد الصلاة ، جدير بك أن تأتي المنبر الشريف ومواعظه الشافية وإرشاداته القيمة على الأمة الإسلامية ، فهو الجامعة الكبرى والمدرسة العظمى التي خرّجت جهابذة الصحابة من سلفنا الصالح رضى الله عنهم ، فتبرّك بذلك المنبر وأمسك الرمانتين اللتين في أسفله بيديك ، ومرغ وجهك وعينيك بهما وبالمنبر إن أمكن فإنه شفاء للعينين .

وحيث أن المنبر الأصلي غير موجود الان ، ولكن الذي هو موجود الان قائم بمكانه حسب الظاهر ، فلا مانع من فعل ذلك برجاء المطلوبية ، وقم عند المنبر واحمد الله واشن عليه ، واطلب حوائجك من الله ، فإن الله يجيب دعوة الداعين .

ادعیه روز عرفه

ارسال به دوستان

ادعیه روز عرفه

داعی رسول اکرم در روز عرفه

ارسال به دوستان

قراءة دعاء النبي (صلی الله عليه وآلہ وسلم) الذي علمه علياً (ع) قائلاً له : إنه دعاء من كان قبلى من الانبياء ، رواه الامام أبو عبد الله الصادق (ع) وهو :

« لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْمَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، يُحْيِي وَيُمْتَدِّ وَيُمْتَدِّ وَهُوَ حَقٌّ لَا يَمُوتُ يَيْدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ . أَللَّهُمَّ لِيَكَ الْحَمْدُ كَمَا تَقُولُ وَخَيْرُ مَا نَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَاتِلُونَ . أَللَّهُمَّ لَكَ صِلَاتِي وَنُسُكِي وَدِينِي وَمَحِيَّاتِي وَمَمَاتِي ،
وَلَكَ تُراثِي وَبِكَ حَوْلِي وَمِنْكَ قُوَّتِي . أَللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَوَسَاوسِ
الصُّدُورِ (الصَّدَرِ خَل) وَمِنْ شَتَاتِ الْأَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، أَللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ خَيْرَ الْلَّيْلِ وَالنَّهَارِ . أَللَّهُمَّ اجْعَلْ
لِي فِي قَلْبِي نُورًا ، وَفِي سَمْعِي وَبَصَرِي نُورًا ، وَفِي لَحْمِي وَعِظامِي وَدَمِي وَعُزُوقِي وَمَقْعَدِي وَمَقَامِي وَمَدْخَلِي وَمَحْرَجِي نُورًا ، وَأَعْظِمْ
لِي نُورًا يَازِبِي يَوْمَ الْقَاْكَ إِنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ » .

دعای عرفه

ارسال به دوستان

قراءة دعاء الحسين عليه السلام المعروف بدعا عرفة الذى يرويه بشر وبشير أبا غالب قالا : حضرنا عرفة بخدمة الحسين عليه السلام ، وقد خرج من الخيمة ومعه أهل بيته وأولاده وشيعته ، ووقف على قدميه فى ميسرة الجبل تحت السماء ، رافعا يديه بحزاء وجهه خاشعاً متذللاً فقال (عليه السلام) :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَصَائِهِ دَافِعٌ ، وَلَا- لِعَطَائِهِ مَانِعٌ ، وَلَا- كَصِيرُهُ صِيرٌ مُنْعِ صَانِعٌ ، وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ ، فَطَرَ أَجْنَاسَ الْبَدَائِعِ ، وَأَنْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصِّنَاعَ ، لَا تَخْفِي عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ ، وَلَا تَضْبِعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ (أَتَى بِالْكِتَابِ الْجَامِعُ ، وَبِشَرُعِ الْإِسْلَامِ النُّورِ السَّاطِعُ ، وَلِلْخَلِيقَةِ صَانِعٌ ، وَهُوَ الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْفَجَائِعِ خَلَ) ، جَازَى كُلُّ صَانِعٍ ، وَرَأَشَ كُلُّ قَانِعٍ ، وَرَاحِمٌ كُلُّ ضَارِعٍ ، مُنْتَلُ الْمَنَافِعُ ، وَالْكِتَابُ الْجَامِعُ بِالنُّورِ السَّاطِعِ ، وَهُوَ لِلْدَعْوَاتِ سَامِعٌ ، وَلِلْكُرْبَاتِ دَافِعٌ ، وَلِلْدَرَجَاتِ رَاقِعٌ ، وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ ، فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ ، وَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ ، وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ، الْلَّطِيفُ الْخَيْرُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» .

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغُبُ إِلَيْكَ ، وَأَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقْرًا بِإِنَّكَ رَبِّي ، وَأَنَّ إِلَيْكَ مَرْدَى ، إِبْتَدَأْتَنِي بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئاً مِنْ ذُكُورًا ، وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ، ثُمَّ أَشِيكَتَنِي الْأَصْلَابُ ، آمِنًا لِرِبِّ الْمُنْوَنِ ، وَأَخْتَالَفُ الدُّهُورِ وَالسَّنَنِ ، فَلَمْ أَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صُلْبِ إِلَى رَحْمِ فِي تَقادِمِ مِنَ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَّةِ ، وَالْقُرُونِ الْخَالِيَّةِ ، لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَأْفَةِكَ بِي وَلُطْفِكَ لِي وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فِي دُولَةِ أَئِمَّةِ الْكُفَّارِ الَّذِينَ نَفَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَبُوا رُسُلَكَ ، لِكَنَّكَ أَخْرَجْتَنِي رَأْفَةً مِنْكَ وَتَحْتَنِي عَلَى إِلَيَّ لِلَّذِي سَيَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسِّرْتَنِي وَفِيهِ أَنْشَأْتَنِي وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ رَوْفَتَ بِي بِجَمِيلِ صِنْعِكَ وَسَوْابِقِ نِعْمَكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِّي يُمْنِي وَأَشِيكَتَنِي فِي ظُلُّمَاتِ ثَلَاثَ بَيْنَ لَحْمِ وَدَمِ وَجَلِمدَ لَمْ تُشَهِّدْنِي خَلْقِي وَلَمْ تَجْعَلْ إِلَيَّ شَيْئاً مِنْ أَمْرِي ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَيَقَ لِي مِنَ الْهُدَى إِلَى الدُّنْيَا تَامًا سَوِيًّا ، وَحَفَظْتَنِي فِي الْمَهْيَدِ طِفْلًا صَبِيبًا ، وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغِذَاءِ لَبَنًا مَرِيًّا ، وَعَطَفْتَ عَلَى قُلُوبِ الْحَوَاضِنِ ، وَكَفَلْتَنِي الْأُمَهَاتِ الرَّوَاحِمِ ، وَكَلَّاتِنِي مِنْ طَوَّرِقِ الْجَانِ ، وَسَلَّمَتِي مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنُّفُصَانِ ، فَتَعَاوَلَتَ يَارِحِيمُ يَارِحْمَنُ ، حَتَّى إِذَا أَسْتَهَلَلتُ نَاطِقاً بِالْكَلَامِ ، أَتَمَّتْ عَلَى سَوَابِقِ الْإِنْعَامِ ، وَرَبِّيَتَنِي زَائِداً فِي كُلِّ عَامِ ، حَتَّى إِذَا أَكْتَمَتْ فِطْرَتِي ، وَاعْتَدَلَتْ مِرَتِي ، أَوْجَبَتَ عَلَى حَجَّتِكَ ، بَأْنَ الْهَمَتِي مَعْرِفَتِكَ ، وَرَوَعَتِنِي بِعِجَابِ فِطْرَتِكَ (حِكْمَتِكَ خَلَ) وَأَيْقَظْتَنِي لِمَا ذَرَاتَ فِي سَيِّمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَيْدَائِعِ حَلْقِكَ ، وَبَتَهَتِنِي لِشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ ، وَأَوْجَبَتَ عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ ، وَفَهَمْتَنِي مَا جَاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ ، وَيَسَّرْتَ لِي تَقْبِيلَ مَرْضَاتِكَ ، وَمَنَّتَ عَلَى فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِعُونِكَ وَلُطْفِكَ » .

«ثُمَّ اذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ التَّرَى (حَرَّ التَّرَى خَلَ) لَمْ تَرْضَ لِي يَالِهِي نِعْمَةً دُونَ أُخْرَى ، وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ ، وَصُنُوفِ الرِّيَاضِ ، بِمَنْكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ عَالَى ، وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَّ ، حَتَّى إِذَا أَتَمَّتْ عَلَى جَمِيعِ النَّعْمِ ، وَصَيَّرَتْ عَنِي كُلَّ النَّعْمِ ، لَمْ يَمْنَعْكَ جَهَنَّمَ وَجُرُّ أَتَى عَلَيَّكَ ، أَنْ دَلَّتِنِي إِلَى مَا يُقْرَبُنِي إِلَيْكَ ، وَوَفَقْتَنِي لِمَا يُزِلْفُنِي لِمَدِينَكَ ، فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجْبَتِنِي ، وَأَنْ سَأَتُّكَ أَعْطَيْتِنِي ، وَإِنْ أَطْعَتَكَ شَكْرَتِنِي ، وَأَنْ شَكَرَتِكَ زَدَتِنِي ، كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالٌ لَأَنْعِمَكَ عَلَى ، وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ ، فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُبْدِي مُعِيدَ ، حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، تَقَدَّسْتَ أَسْمَاءُوكَ ، وَعَظَمْتَ آلَاؤُوكَ ، فَأَيُّ نِعْمَكَ يَالِهِي أَخْصَى عَدَدًا وَذِكْرًا ، أَمْ أَيُّ عَطَايَاكَ أَقْوُمُ بِهَا شُكْرًا ، وَهِيَ يَارَبُّ أَكْثَرٌ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا الْعَادُونَ ، أَوْ يَنْلُغُ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُونَ » .

«ثُمَّ مَا صَرَرْتَ وَذَرَاتَ عَنِ الْلَّهَمَّ مِنَ الْصُّرِّ وَالضَّرِاءِ أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّاءِ ، وَأَنَا أَشْهَدُ يَالِهِي بِحَقِيقَةِ إِيمَانِي ، وَعَقْدِ عَزَّمَاتِ يَقِينِي ، وَخَالِصِ صَيْرِيحِ تَوْحِيدِي ، وَبَاطِنِ مَكْنُونِ صَمِيرِي ، وَعَلَائِقِ مَجَارِي نُورِ بَصَرِي ، وَأَسَارِيرِ صِفَحَةِ جَيْنِي ، وَخُرُقِ مَسَارِبِ نَفْسِي ، وَخَذَارِيَفِ مَارِنِ عِرْنِينِي ، وَمَسَارِبِ سِمَاخِ سِمَعِي ، وَمَاضِمَّتْ وَأَطْبَقَتْ عَلَيْهِ شَفَتَائِي ، وَحَرَّ كَاتِ لَفْظِ لِسَانِي ، وَمَغْزِ

خَنَّكِ فَمَیْ وَفَکَیْ ، اوْ مَنَابِتِ أَضْرَاسِیْ ، وَمَسَاغِ مَطْعَمِیْ وَمَشْرَبِیْ ، وَحِمَالَةِ اُمْ رَأْسِیْ ، وَبِلُوغِ فَارِغِ حَبَائِلِ عُنْقِیْ ، وَمَا اشْتَمَلَ عَلَیْهِ ثَامُورُ صَدْرِیْ ، وَحَمَائِلِ حَبْلِ وَتَقْنِیْ ، وَنِيَاطِ حِجَابِ قَلْبِیْ ، وَأَفْلَادِ حَوَاشِیْ كَبِدِیْ ، وَما حَوَّتُهُ شَرَاسِیْفُ أَصْلَاعِیْ ، وَحِقَافُ مَفَاصِلِیْ ، وَقَبْضِ عَوَالِیْ ، وَأَطْرَافِ أَنَامِلِیْ ، وَلَخْمِیْ وَدَمِیْ وَشَعْرِیْ ، وَبَشَرِیْ وَعَصَبِیْ وَقَصَبِیْ وَعِظَامِیْ وَمُخِیْ وَعُرُوقِیْ وَجَمِیْعِ جَوَارِحِیْ ، وَمَا تَنَسَّبَ عَلَیْ ذَلِیْکَ أَیَامِ رِضَاعِیْ ، وَما أَقْلَتِ الْأَرْضُ مِنِیْ وَنَوْمِیْ وَيَقْطَنِیْ وَسُیْكُونِیْ ، وَحَرَكَاتِ رُكُوعِیْ وَسُیْجُودِیْ ، أَنْ لَوْ حَوَّلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدِیْ الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوْ عَمَرْتُهَا أَنْ أُوَدِّیْ شُكْرَ وَاحِدَةٍ مِنْ أَنْعِمِکَ مَا لَشَتَ تَطَعَّتْ ذَلِکَ إِلَّا بِمَنْكَ الْمُوجِ عَلَیَّ بِهِ شُكْرُکَ أَيْدِیْ جَدِیدًا ، وَشَاءَ طَارِقًا عَيْدًا » .

«أَجْلُ وَلَوْ حَرَضْتُ أَنَا وَالْعَادُونَ مِنْ أَنَامِکَ أَنْ نُحْصِّنَ مَدِیْ إِنْعَامِکَ سَالِفِهِ وَآنِفِهِ مَا حَصَّيْ زَنَاهُ عَيْدَادًا ، وَلَا أَحْصِيْ يَنَاهُ أَمَدَادًا . هَيْهَاتَ أَنَى ذَلِکَ وَأَنَتِ الْمُخْبِرُ فِی كِتَابِکَ النَّاطِقِ ، وَالنَّبِأُ الصَّادِقِ «وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوْهَا» صَدَقَ كِتابَکَ اللَّهُمَّ وَأَنْبَأُکَ ، وَبَلَغْتُ أَنْبِأُکَ وَرَسُسِلُکَ مَا أَنْزَلْتُ عَلَیْهِمْ مِنْ وَحْیِکَ ، وَشَرَعْتَ لَهُمْ وَبَهِمْ مِنْ دِینِکَ ، غَیرَ أَنِی يَا إِلَهِی أَشْهَدُ بِجَهْدِی وَجَدِّی ، وَمَبْلَغُ طَاعَتِی وَوُسْعِی ، وَأَقُولُ مُؤْمِنًا مُؤْقِنًا : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ يَتَحَمَّدْ وَلَمْ يَكُنْ فَیْکُونَ مَوْرُوثًا ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِی الْمُلْكِ فَیَضَادَهُ فِی مَا أَبْتَدَعَ ، وَلَا وَلَیْ مِنَ الدُّلُلِ فِی مَا صَبَعَ ، فَسُبِّحَانَهُ سُبِّحَانَهُ «لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا» وَتَفَطَّرَا ، سُبِّحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحِيدُ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُعَادِلُ حَمْدَ مَلَائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ ، وَصَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ خَاتَمِ النَّبِيِّنَ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْمُخْلَصِّینَ وَسَلَّمَ » .

ثم طرق يسأل الله تعالى ، واهتم في الدعاء وهو يبكي فقال :

«اللَّهُمَّ أَجْعَلْنِي أَحْشَاكَ كَمَانِی أَرَاکَ ، وَأَشِعْدَنِی بِتَقْوَاکَ ، وَلَا تُشْقِنِی بِمَعْصِیَتِکَ ، وَخُولِی فِی قَصَائِکَ ، وَبَارِکْ لِی فِی قَدَرِکَ ، حَتَّیْ لَا أُحِبَّ تَعْجِیلَ مَا أَخَرَتَ ، وَلَا تَأْخِیزَ مَا عَجَلْتَ » .

«اللَّهُمَّ اجْعِلْ غَنَایْ فِی نَفْسِی ، وَالْيَقِینَ فِی قَلْبِی ، وَالْاخْلَاصَ فِی عَمَلِی ، وَالْتُّورَ فِی بَصَیرِی ، وَالْبَصِيرَةَ فِی دِینِی ، وَمَتَعْنِی بِجَوَارِحِی ، وَاجْعَلْ سَيْمَعِی وَبَصَیرِی الْوَارِثِینَ مِنِی ، وَانْصُرْنِی عَلَیْ مَنْ ظَلَمَنِی ، وَأَرِنِی فِیهِ ثَارِی وَمَارِبِی ، وَاقِرِ بِذَلِکَ عَيْنِی . اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتِی ، وَاسْتُرْ عَوْرَتِی ، وَأَغْفِرْ لِی خَطِیَّتِی ، وَأَخْسَأْ شَيْطَانِی ، وَفُکَ رَهَانِی ، وَأَجْعَلْ لِی يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِی الْآخِرَةِ وَالْأُولَى » .

«اللَّهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی سَیْمِعًا بَصِیرًا ، وَلَکَ الْحَمْدُ کَمَا خَلَقْتَنِی فَجَعَلْتَنِی خَلْقًا سَوْيَا ، رَحْمَةً بِی وَقَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقِی عَيْتَیَا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِی فَعَيْدَلْتَ فِطْرَتِی ، رَبِّ بِمَا آنْشَأْتَنِی فَأَخْسَنْتَ صُورَتِی ، رَبِّ بِمَا أَخْسَنْتَ إِلَیَّ وَفِی نَفْسِی عَافِیَتِی ، رَبِّ بِمَا کَلَّأَنِی وَوَفَقْتَنِی ، رَبِّ بِمَا آنْعَمْتَ عَلَیَّ فَهَدَیَتِی ، رَبِّ بِمَا أَوْتَیَتِی وَمِنْ کُلِّ خَیْرِ أَعْطَیَتِی رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِی وَسَقَیَتِی ، رَبِّ بِمَا أَغْنَیَتِی وَأَقْتَيَتِی ، رَبِّ بِمَا آعَشَنِی وَأَعْزَزَنِی ، رَبِّ بِمَا أَبْشَیَتِی مِنْ سِترِکَ الصَّیَافِی ، وَيَسَرَتْ لِی مِنْ صِنْعِکَ الْکَافِی ، صَدِلَ عَلَیْ مُحَمَّدَ وَآلِ مُحَمَّدَ ، وَأَعْنَی عَلَیْ بَوَاقِ الدُّهُورِ ، وَصُدِرُوفِ الْلَّیَالِی وَالْأَیَامِ ، وَنَجَنَی مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْیَا وَکُرْبَاتِ الْآخِرَةِ ، وَأَکْفَنِی شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِی الْأَرْضِ » .

«اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَأَکْفِنِی ، وَمَا أَحْذَرُ فَأَقْنِی ، وَفِی نَفْسِی وَدِینِی فَأَحْرُسْنِی ، وَفِی أَهْلِی وَمَالِی وَوَلَدِی فَأَحْلُفْنِی ، وَفِيمَا رَزَقْتَنِی بَارِکَ لِی ، وَفِی نَفْسِی فَذَلِلَنِی ، وَفِی أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظَمْنِی ، وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسِلْمَنِی ، وَبِذُنُوبِی فَلَا تَغْضَبْنِی ، وَبِسَرِيرَتِی فَلَا تُخْزِنِی ، وَبِعَمَلِی فَلَا تَبْلِغْنِی ، وَنَعْمَکَ فَلَا تَسْلُبْنِی ، وَالِّی غَیرَکَ فَلَا تَكْلِنِی » .

«إِلَهِی إِلَی مَنْ تَکَلَّنِی ، إِلَی قَرِیبِ فَیَقْطَعْنِی ، أَمْ إِلَی بَعِیدِ فَیَتَجَهَّمْنِی ، أَمْ إِلَی الْمُسْتَضْعِفِینَ لِی وَأَنَتَ رَبِّی ، وَمَلِیکُ اُمْرِی ، أَشْکُو إِلَیکَ غُربَتِی ، وَبَعْدَ دَارِی وَهَوَانِی عَلَی مَنْ مَلَکَتُهُ اُمْرِی » .

«إِلَهِی فَلَا تُخْلِلْ عَلَیَّ غَضَبَکَ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِيبَتَ عَلَیَّ فَلَا أُبَالِی سِواکَ ، سُبِّحَانَکَ غَیرَ أَنَّ عَافِیَتَکَ أَوْسَعَ لِی ، فَاسْأَلْکَ يَارَبِّ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذِی أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ وَأَنْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلْمَاتُ ، وَصَلَحَ بِهِ أَمْرُ الْأَوَّلِیَنَ وَالآخِرِینَ ، أَنْ لَا تُمْسِنَی عَلَی عَصَبِکَ ، وَلَا تُنْزِلَ بِی سَيْخَطَکَ ، لَکَ الْعَتْبِی لَکَ الْعَتْبِی حَتَّی تَرْضِی قَبْلَ ذَلِکَ ، لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلْدِ الْحَرَامِ ، وَالْمَشْعُرِ الْحَرَامِ ، وَالْبَیْتِ الْعَتْقِی ،

الَّذِي أَخْلَقَنَا بِرَبِّكَ وَجَعَلَنَا لِلنَّاسِ أَمْنًا ॥

« يَامَنْ عَفَا عَنْ عَظِيمِ الذُّنُوبِ بِحَلْمِهِ ، يَامَنْ أَشْبَعَ النَّعْمَاءِ بِفَضْلِهِ ، يَامَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرْمِهِ ، يَامَنْ شَدَّتِي فِي شَدَّتِي ، يَاصَاحِبِي فِي وَحْدَتِي ، يَاغِيَاثِي فِي كُربَتِي ، يَاوَلَيْتِي فِي نِعْمَتِي ، يَاإِلَهِي وَإِلَهِ أَبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ، وَرَبَّ جَبَرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ ، وَرَبَّ مُحَمَّدَ خَاتَمَ التَّبَيْنَ وَالْمُمْتَجِينَ ، وَمُنْزَلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ ، وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ ، وَمُتَنَزَّلَ كَهِيعَصْ وَطَهَ وَيَسَ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ، أَنَّتِ كَهْفِي حِينَ تَعَيَّنَتِي الْمِذَاهِبُ فِي سَيَّعْتِها ، وَتَضَيِّقُ بِي الْأَرْضُ بِرُحْبِها ، وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنَّتِ مُقْلِ عَثْرَتِي ، وَلَوْلَا سُتُّرَكَ إِيَّاَيَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَأَنَّتِ مُؤَيَّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي ، وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّاَيَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ ॥ »

« يَامَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ وَالرُّفَعَةِ فَأَوْلِيَاُوهُ بِعَزَّهِ يَعْتَزِزُونَ يَامَنْ جَعَلْتُ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمِذَلَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِنُونَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيَنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ، وَغَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمَنَةُ وَالدُّهُورُ ، يَامَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ ، يَامَنْ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ ، يَامَنْ كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ ، وَسَدَ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ ، يَامَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَسْمَاءِ ، يَاذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا ، يَامْقِيَضَ الرَّكِبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ ، وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبْ وَجَاعَلَهُ بَعْدَ الْعُبُوَيْهِ مَلِكًا ، يَارَادَهُ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ ابْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ، يَاكَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلْوَى عَنْ أَيُّوبَ ، وَمُمْسِكَ يَدَى إِبْرَاهِيمَ عَنْ ذَبْحِ أَيْنَهُ بَعْدَ كِبْرِ سِنَّهُ وَفَنَاءِ عُمْرِهِ ، يَامَنْ إِسْتَجَابَ لِزَكْرِيَا فَوَهَبَ لَهُ يَحِيَّيَ وَلَمْ يَدْعُهُ فَرَداً وَحِيدًا ، يَامَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ ، يَامَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِيَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ ، وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرِقِينَ ، يَامَنْ أَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّراتٍ بَيْنَ يَدَى رَحْمَتِهِ ، يَامَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ حَقِيقَهِ ، يَامَنْ إِسْتَقْدَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ ، وَقَدْ حَادَوْهُ وَنَادُوهُ وَكَذَبُوا رُسْلَهُ ॥ »

« يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا يَابِدِيُّ يَا يَابِدِيُّ لَا يَتَّدَ لَكَ ، يَا دَائِمًا لَا يَنْفَادَ لَكَ ، يَا حَيَا حَيَّا لَحَيَّ ، يَا مُحَبِّي الْمَوْتِي ، يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتِ ، يَا مَنْ قَلَ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي ، وَعَظَمَتْ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضِحْنِي ، وَرَآنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَشْهُرْنِي ، يَامَنْ حَفْظَنِي فِي صِغَرِي ، يَامَنْ رَزْقَنِي فِي كِبَرِي ، يَامَنْ أَيَادِيَهُ عِنْدِي لَا تُحْصِي ، وَنِعْمَهُ لَا تُجَازِي ، يَامَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ ، وَعَارَضَتِهِ بِالْإِسَاءَةِ وَالْعِصَيَانِ ، يَامَنْ هَيْدَانِي لِلْأَيْمَانِ مِنْ قَبْلِ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ الْإِمْتَانِ ، يَامَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي ، وَعُرِيَانًا فَكَسَانِي ، وَجَائِعًا فَأَشْبَعَنِي ، وَعَطَشَانًا فَأَرَوَانِي ، وَذَلِيلًا فَأَعْزَنِي ، وَجَاهَلًا فَعَرَفَنِي ، وَوَحِيدًا فَكَثَرَنِي ، وَغَائِبًا فَرَدَنِي ، وَمُقْلًا فَأَعْنَانِي ، وَمُنْتَصِرًا فَنَصِيرَنِي ، وَغَيْرًا فَلَمْ يَسْلُبَنِي ، وَأَمْسِكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأْنِي ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ ، يَامَنْ أَقَالَ عَثْرَتِي ، وَنَفْسَ كُرْبَتِي وَأَجَابَ دَعَوَتِي وَسَتَرَ عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي ، وَبَلَغَنِي طَلْبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي ، وَانْ أَعْدَ بِنَعْمَكَ وَمِنْنَكَ وَكَرَائِمَ مِنْحَكَ لَا حَصِيبَهَا ॥ »

« يَامَوْلَايَ أَنَّتِ الَّذِي مَنَّتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَعْمَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَحْسَنَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَجْمَلَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَكْمَلَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي رَزَقَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي وَفَقَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَعْطَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَغْنَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي آوَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي كَفَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي هَدَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي عَصَمَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي سَيَرَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي غَفَرَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَقْلَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي مَكَنَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَعْزَزَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَقْلَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَعْنَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَيَدَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي نَصَيرَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي شَفَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي عَافَيَتِ ، أَنَّتِ الَّذِي أَكْرَمَتِ ، تَبَارَكَتِ وَتَعَالَيَتِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا ، وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِبًا أَبَدًا ॥ »

« ثُمَّ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِيَدِنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي ، أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ ، أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ ، أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ ، أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ ، أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ ، أَنَا الَّذِي سَيَهَوْتُ ، أَنَا الَّذِي إِعْتَمَدْتُ ، أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ ، أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ ، أَنَا الَّذِي أَخْلَفْتُ ، أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ ، أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ ، أَنَا الَّذِي إِعْتَرَفْتُ بِنِعْمَتِكَ عَلَى وَعْنَدِي وَأَبْوءُ بِيَدِنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي ، يَامَنْ لَا تَصُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ ، وَالْمُوْفَقُ مِنْ عِمَلِ صَالِحًا مِنْهُمْ بِمَعْوَنِتِهِ وَرَحْمَتِهِ ، فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي وَسَيِّدِي ॥ »

« إِلَهِي أَمْرَتَنِي فَعَصَيْتُكَ ، وَنَهَيْتَنِي فَارَتَكَبْتُ نَهَيَكَ ، فَأَصَبَّتُ لَاذَا بَرَاءَةَ لِي فَاعْتَدَرُ ، وَلَا ذَقْوَهُ فَأَنْتَصَرُ ، فَبِأَيِّ شَيْءٍ أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلَايَ ، أَبِسَمَعِي ، أَمْ بِيَصْرِي أَمْ بِلِسانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجلِي ، أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَاي ، فَلَكَ الْحَجَّةُ وَالسَّيْلُ عَلَيَّ ، يَامَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْبَاءِ وَالْأَمْهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِي ، وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْأَخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونِي ، وَمِنَ السِّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي ، وَلَوْ إِطْلَعُوا يَا مَوْلَاي

علی مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ مِنِّي مَا نَظَرْتُونِي ، وَلَرْفَضُونِي وَقَطَعُونِي » .

« فَهَا أَنَا ذَا يَإِلَهِي بَيْنَ يَدِيْكَ يَا سَيِّدِي خَاصِّعَ ذَلِيلٍ حَسِيرٍ حَقِيرٍ ، لَا ذُو قُوَّةٍ فَأَعْتَدْرُ ، وَلَا ذُو حُجَّةٍ فَأَحْتَجُ بَهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرْخُ ، وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءً ، وَمَا عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ بَحِثَتْ يَامَوْلَايَ يَنْفَعُنِي ، كَيْفَ ، وَأَنَّى ذَلِكَ وَجْوارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَهُ عَلَى بِمَا قَدْ عَمِلْتُ ، وَعَلِمْتُ يَقِينًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ أَنَّكَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ ، وَأَنَّكَ الْحَكَمُ (الْحَكِيمُ خَلِلَ الْعَدْلَ الَّذِي لَا تَجُورُ ، وَعَدْلُكَ مُهْلِكٌ ، وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْبِبٌ ، فَإِنْ تُعِذْنُوبِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَى ، وَإِنْ تَعْفُ عَنِي فَبِحَلْمِكَ وَجُودِكَ وَكَرْمِكَ » .

« لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْمُوَحْدِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْخَافِئِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْوَجِيلِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الرَّاجِيْنَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الرَّاغِيْنَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْمُهَلَّلِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ السَّيِّئِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ إِنَّى كُنْتُ مِنَ الْمُكَبِّرِينَ ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتْ سُبْحَانَكَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ » .

« اللَّهُمَّ هَذَا ثَنَاءٌ عَلَيْكَ مُمْجَدًا ، وَإِخْلَاصٌ لِتَذَكِّرَكَ مُؤْحَدًا ، وَاقْرَارٌ بِالْأَنْتَكَ مُعْدِدًا ، وَإِنْ كُنْتُ مُقْرَأً إِنِّي لَمْ أُحْصِهِهَا لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغُهَا وَتَظَاهِرُهَا وَتَقَادِمُهَا إِلَى حَادِثِ مَالِمَ تَرَزُّلْ تَتَعَهَّدُنِي بِهِ مَعْهَا مُنْذُ خَلْقَتِي وَبَرَأْتَنِي مِنْ أَوَّلِ الْعُمُرِ مِنَ الْأَغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَتَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِيْجِ الْكَوْبِ وَالْعَافِيَّةِ فِي الْيَدِينَ وَالسَّلَامَيَّةِ فِي الدِّينِ ، وَلَوْ رَفَدَنِي عَلَى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ جَمِيعُ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ ، وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ » .

« تَقَدَّسَ وَتَعَالَيَّ مِنْ رَبِّ كَرِيمِ عَظِيمِ رَحِيمِ لَا تُحْصِي أَلَوْكَ ، وَلَا يُلْعَنْ شَنَاؤُكَ ، وَلَا تُكَافِئُ نَعْمَاؤُكَ ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَتَمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَكَ ، وَأَسِّدْنَا بِطَاعَتِكَ ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّتَ » .

« اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُحِبُّ الْمُضْطَرَّ ، وَتَكْشِفُ السُّوءَ ، وَتُغْيِّبُ الْمَكْرُوبَ ، وَتَشْفِي السَّقِيمَ ، وَتُغْنِي الْفَقِيرَ ، وَتَجْبِيرُ الْكَسِيرَ ، وَتَرْحُمُ الصَّغِيرَ ، وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ ، وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ ، وَأَنَّتِ الْعَلَى الْكَبِيرِ ، يَامُطْلَقِ الْمُكَبِّلِ الْأَسِيرِ ، يَارازِقِ الْطِّفْلِ الصَّغِيرِ ، يَا عِصَمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، يَامَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَأَعْطَنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أُعْطَيْتَ وَأَنَّلَتْ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِّهَا ، وَأَلَاءٌ تُجَدِّدُهَا ، وَبَيْلَةٌ تَصْرُفُهَا ، وَكُرْبَةٌ تَكِشِّفُهَا وَدَعْوَةٌ تَسْمَعُهَا ، وَحَسِنَةٌ تَتَقَبَّلُهَا ، وَسَيِّئَةٌ تَنْعَمُدُهَا ، إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ خَبِيرٌ ، وَعَلَى كُلِّ شَاءٍ قَدِيرٌ » .

« اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعَى ، وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ ، وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَا ، وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى ، وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَارَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُلٌ ، وَلَا سِواكَ مَأْمُولٌ ، دَعَوْتُكَ فَأَجْبَتَنِي ، وَسَأْلَتُكَ فَمَأْعَطَيْتَنِي ، وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فَرَحْمَتَنِي ، وَوَثَقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي ، وَفَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي » .

« اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ ، وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ ، وَتَمَّمْ لَنَا نَعْمَاءَكَ وَهَنَّنَا عَطَاءَكَ ، وَاكْتُبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا إِنْكَ ذَاكِرِينَ ، آمِنَ رَبُّ الْعَالَمِينَ » .

« اللَّهُمَّ يَامَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ ، وَقَدَرَ فَقَهَرَ ، وَعُصَمَى فَسَرَّ ، وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ ، يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاغِيْنَ ، وَمُسْتَهِيْ أَمْلِ الرَّاجِيْنَ ، يَامَنْ أَحْاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، وَوَسَعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْمًا » .

« اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفَهَا وَعَظَّمَتْهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرِكَ ، وَأَمِينِكَ عَلَى وَحِيكَ ، الْبَشِيرِ النَّذِيرِ ، السَّرَّاجِ الْمُنِيرِ ، الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتُهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ » .

« اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلَ لِتَذَلِّكَ مِنْكَ ، يَا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الْمُسْتَجِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ ، وَتَعَمَّدَنَا بِعْفُوكَ عَنَا ، فَإِلَيْكَ عَجَّتِ الْاَصْوَاتُ بِصُونِ الْلُّغَاتِ ، فَاجْعَلْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ » .

بین عبادِ کَ وَنُورَ تَهْدِی بِهِ ، وَرَحْمَةً تَشْرُّهَا ، وَبَرَكَةً تُتَرَّلُهَا وَعَافِيَةً تُجَلِّهَا ، وَرَزْقَ تَبْسُطِهِ ، يَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝ .

«اللَّهُمَّ أَقْلِبْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ ، مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَاتِلِينَ ، وَلَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلَا تَحْرِمْنَا مَا نَوَّمْلُهُ مِنْ فَضْلِكَ ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ ، وَلَا لِفَضْلِ مَا نَوَّمْلُهُ مِنْ عَطَائِكَ قَاتِلِينَ ، وَلَا تَرْدَنَا خَائِبِينَ ، وَلَا مِنْ بِاِبِكَ مَطْرُودِينَ ، يَا أَجْوَادَ الْأَجْوَادِينَ ، وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ ، إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا مُوقِنِينَ ، وَلَبِيْتِكَ الْحَرَامَ آمِينَ قَاصِدِينَ ، فَاغْنَى عَلَى مَنَاسِتِكَنا ، وَأَكْمَلَ حَجَّنَا ، وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا ، فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيْنَا ، فَهَى بِذَلِيلِ الاعْتِرَافِ مَوْسُومَةٌ ۝ .

«اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلَنَاكَ ، وَأَكْفِنَا مَا سَتَكْفِنَاكَ ، فَلَا كَافِي لَنَا سِواكَ ، وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ ، نَافِذٌ فِيْنَا حُكْمَكَ ، مُحيطٌ بِنَا عِلْمُكَ ، عَدْلٌ فِيْنَا قَضَاؤُكَ ، إِقْضَى لَنَا الْخَيْرَ ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ ۝ .

«اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ عَظِيمَ الْأَجْرِ ، وَكَرِيمَ الدُّخْرِ ، وَدَوَامَ الْيُسْرِ ، وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ ، وَلَا تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ ، وَلَا تُصْرِفْ عَنَّا رَأْفَكَ وَرَحْمَتَكَ يَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِينَ ۝ .

«اللَّهُمَّ أَجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتُهُ ، وَشَكَرَكَ فِرْدَتَهُ ، وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلَتُهُ ، وَتَنَّصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلُّهَا فَعَفَرَتَهَا لَهُ ، يَا ذَا الْجِلَالِ وَالْأَكْرَامِ ۝ .

«اللَّهُمَّ وَوَقَّنَا وَسَدَّدْنَا (وَاعصِمْنَا خَل) وَاقْبَلَ تَصْرِئُنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ ، يَا أَرَحَمَ مَنْ اسْتُرِحْمُ ، يَا مَنْ لَا يَخْفِي عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ ، وَلَا لَحِيطُ الْعَيْنَ ، وَلَا مَا سَتَقَرَ فِي الْمُكْنُونِ ، وَلَا مَا نَطَقَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ ، أَلَا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ ، وَوَسِيْعُهُ حِلْمُكَ ، سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىْتَ عَمِّيْ ما يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُواً كَبِيرًا ، تُسْبِّحُ لَيْكَ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ ، وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحُمْدِكَ ، فَلَيْكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْحِيْدَ ، يَا ذَا الْجِلَالِ وَالْأَكْرَامِ ، وَالْفَضْلِ وَالْأَنْعَامِ ، وَالْيَادِيْ الْجِسَامِ ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ ۝ .

«اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ ، وَعَافِيَةً فِي بَيْدَنِي وَدِينِي ، وَآمِنْ خَوْفِي ، وَأَعْتَقْ رَقْبَتِي مِنْ النَّارِ ، اللَّهُمَّ لَا تَمْكِرْ بِي وَلَا تَسْتَدِرْ جَنِي وَلَا تَخْدَعْنِي ، وَأَدْرِأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَيِ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ ۝ .

ثم رفع عليه السلام طرفه الى السماء ودموعه تجري على خديه ورفع صوته عالياً :

«يَا سَمِعَ السَّيِّمَعِينَ ، يَا بَصِيرَ النَّاظِرِينَ ، وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ ، وَيَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِينَ ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ حَاجَتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِي لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعَنِي ، وَانْمَنَعْتِي لَمْ يَنْفَعَنِي مَا أَعْطَيْتَنِي ، أَسْأَلُكَ فَكَاكَ رَقْبَتِي مِنَ النَّارِ لِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، يَا رَبَّ يَارَبٌ ۝ .

ولم يزل يقول «يا رب» حتى ضجَّ الجميع بالبكاء على بكائه عليه السلام حتى وصلوا المشعر الحرام.

وزاد ابن طاووس في الاقبال بعد كلمة يارب هذا الدعاء.

«إِلَهِي أَنَا الْفَقِيرُ فِي غِنَى فَكَيْفَ لَا أَكُونُ فَقِيرًا فِي فَقْرِي ، إِلَهِي أَنَا الْجَاهِلُ فِي عِلْمِي فَكَيْفَ لَا أَكُونُ جَهُولًا فِي جَهْلِي ، إِلَهِي إِنَّ اختِلَافَ تَدْبِيرِكَ وَسِيرَةَ طَوَاءِ مَقَادِيرِكَ مَعَا عِبَادَكَ الْعَارِفِينَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ إِلَى عَطَاءِ ، وَالْيَأسِ مِنْكَ فِي بَلَاءِ ، إِلَهِي مِنِّي مَا يَلِيقُ بِلُؤْمِي ، وَمِنِّكَ مَا يَلِيقُ بِكَرِمِكَ ، إِلَهِي وَصَيَّفْتَ نَفْسَكَ بِاللُّطْفِ وَالرَّأْفَةِ لِي قَبْلَ وَجُودِ ضَعْفِي ، أَفَتَمَنْعُنِي مِنْهُمَا بَعْدَ وُجُودِ ضَعْفِي إِلَهِي أَنَّ ظَهَرَتِ الْمَحَاسِنُ مِنِّي فِيْ فِضْلِكَ وَلَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ ، وَانْظَهَرَتِ الْمَسَاوِي مِنِّي فِيْ دِلْكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ ، إِلَهِي كَيْفَ تَكُلُّنِي وَقَدْ تَكَلَّفَتِ لِي (تَوَكَّلتُ خَل) وَكَيْفَ أُضْسِمْ وَأَنْتَ النَّاصِيَةُ لِي ، أَمْ كَيْفَ أَخِيْبُ وَأَنْتَ الْحَفِيْعُ بِي ، هَا أَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِفَقْرِي إِلَيْكَ ، وَكَيْفَ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِمَا هُوَ مَحَالٌ أَنْ يَصْلَ إِلَيْكَ ، أَمْ كَيْفَ أَشْكُو إِلَيْكَ حَالِي وَهُوَ لَا يَخْفِي عَلَيْكَ ، أَمْ كَيْفَ أَتَرْجِمُ بِمَقَالِي وَهُوَ مِنِّكَ بَرَزَ إِلَيْكَ ، أَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ آمَالِي وَهَيْ قَدْ وَفَدَتِ إِلَيْكَ ، أَمْ كَيْفَ لَا تُخْسِنُ أَحْوَالِي وَبِكَ قَامَتْ ، إِلَهِي مَا لَطَفَكَ بِي مَعَ عَظِيمِ جَهْلِي ، وَمَا رَحْمَمِكَ بِي مَعَ قَبِيحِ فَعْلِي ، إِلَهِي مَا قَرِبَيْكَ مِنِّي وَبَعْدِدِنِي عَنْكَ وَمَا أَرْفَكَ بِي ، فَمَا الَّذِي يَحْبُبُنِي عَنْكَ ، إِلَهِي عَلِمْتُ بِاِختِلَافِ الاِثَارِ وَتَنَقْلَاتِ الْأَطْوَارِ أَنْ مُرَادَكَ مِنِّي أَنْ تَعْرَفَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى لَا جَهْلُكَ فِي شَيْءٍ . إِلَهِي كُلُّمَا أَخْرَسَنِي لُؤْمِي

أنطقني كرميك ، و كلما آيسنتني أوصافى أطمعنتى متنك . إلهى منْ كانَتْ مَحاسِنُه مساوِيَ ، وَمَنْ كانتْ حَقَائِقُه دَعَاوَيْه دَعَاوَيَ . إلهى حُكْمُكَ النَّافِذُ وَمَشِيتُكَ الْقَاهِرَةُ لَمْ يَتَرَكَا إِلَى مَقَالًا وَلَا إِلَى حَالًا . إلهى كُمْ مِنْ طَاعِيَةٍ بَنَيْتُهَا وَحَالَةٍ شَيَّدْتُهَا هِيدَمْ اعْتِمَادِي عَلَيْهَا عَدْلُكَ بَلْ أَفَالَنِي مِنْهَا فَضْلُكَ . إلهى إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنِّي وَأَنْ لَمْ تَدْمِ الطَّاعَةُ مِنِّي فِعْلًا . جَزْمًا فَقَدْ دَامَتْ مَحَبَّةٌ وَعَزْمًا . إلهى كَيْفَ أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ ، وَكَيْفَ لَا أَعْزِمُ وَأَنْتَ الْأَمْرُ . إلهى تَرَدُّدِي فِي الْإِثَارِ يُوجِبُ بَعْدَ الْمَزَارِ ، فاجْمَعْنِي عَلَيْكَ بِخَدْمَةٍ تُوَصِّلُنِي إِلَيْكَ ، كَيْفَ يُسْتَدِلُّ عَلَيْكَ بِمَا هُوَ فِي وُجُودِه مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ ، أَيْكُونُ لِغَيْرِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونُ هُوَ الْمُظْهَرُ لَكَ ، مَتَى غَبَّتْ حَتَّى تَعْتَاجَ إِلَى ذَلِيلٍ يَدْلُلُ عَلَيْكَ ، وَمَتَى بَعْدَدْتْ حَتَّى تَكُونَ الْإِثَارَةُ الَّتِي تُوَصِّلُ إِلَيْكَ ، عَمِيتُ عَيْنَ لَاتَّرَاكَ عَلَيْهَا رَقِيبًا ، وَخَسِرَتْ صَفْقَةً عَبْدَ لَمْ تَجْعَلْ لَهُ مِنْ حَبْكَ نَصِيبًا . إلهى أَمْرَتَ بِالرجُوعِ إِلَى الْإِثَارِ ، فَأَرْجُفْتُ إِلَيْكَ بِكَسْوَةِ الْأَنْوَارِ وَهَدَايَةِ الْإِسْتِيَصَارِ ، حَتَّى أَرْجِعَ إِلَيْكَ مِنْهَا كَمَا دَخَلْتُ إِلَيْكَ مِنْهَا مَصْوَنَ السِّرِّ عَنِ النَّظَرِ إِلَيْهَا ، وَمَرْفُوعَ الْهِمَةُ عَنِ الْاعْتِمَادِ عَلَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . إلهى هَذَا ذُلِّي ظَاهِرٌ بَيْنَ يَدِيْكَ ، وَهَذَا حَالِي لَا يَخْفِي عَلَيْكَ مِنْكَ ، أَطْلُبُ الْوُصُولَ إِلَيْكَ ، وَبِكَ أَسْتَدِلُّ عَلَيْكَ ، فَاهْدِنِي بِنُورِكَ إِلَيْكَ ، وَأَقْمِنِي بِصِدْقِ الْعَبُودِيَّةِ بَيْنَ يَدِيْكَ . إلهى عَلِمْنِي مِنْ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ ، وَصُحْنِي بِسِرِّكَ الْمَصْوِنِ . إلهى حَقْنِي بِحَقَّقَتِ أَهْلِ الْقُرْبِ ، وَاسْلُكْ بِي مَسْلَكَ أَهْلِ الْجَذِبِ . إلهى أَغْتَنِي بِتَدْبِيرِكَ لِي عَنْ تَدْبِيرِي ، وَبِاِخْتِيَارِكَ عَنْ إِخْتِيَارِي ، وَأَوْقَنْتُنِي عَلَى مَرَاكِزِ اِضْطَرَارِي . إلهى أَخْرَجْنِي مِنْ ذُلُّ نَفْسِي ، وَطَهَرْنِي مِنْ شَكِّي وَشِرْكِي قَبْلَ حُلُولِ رَمْسِيِّ ، بِكَ أَنْتَصِرُ فَانْصُرْنِي ، وَعَلَيْكَ أَتَوَكُلُّ فَلَا تَكِلْنِي ، وَإِنَّكَ أَسْأَلُ فَلَا تُخَيِّنِي ، وَفِي فَضْلِكَ أَرْغَبُ فَلَا تَحْرِمنِي ، وَبِجَنَابِكَ أَنْتَسُبُ فَلَا تُبْعِدْنِي ، وَبِبَابِكَ أَقِفُ فَلَا تَطْرُدْنِي .

إلهى تَقَدَّسَ رِضاَكَ أَنْ تَكُونَ لَهُ عَلَهُ مِنْكَ ، فَكَيْفَ تَكُونُ لَهُ عَلَهُ مِنْكَ . إلهى أَنْتَ الْغَنِيُّ بِذَاتِكَ أَنْ يَصْلَى إِلَيْكَ الْفَقْعُ مِنْكَ ، فَكَيْفَ لَا تَكُونُ عَيْنًا عَنِي . إلهى إِنَّ الْقَضَاءَ وَالْقَدَرَ يُمَنِّيَنِي ، وَإِنَّ الْهُوَيِّ بِوَثَاقِ الشَّهَوَةِ أَسِرَّنِي ، فَكُنْ أَنْتَ التَّصِيرَ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتَبْصَرَنِي ، وَأَغْتَنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى أَسْتَغْنِي بِمَكَّ عنْ طَلَبِي ، أَنْتَ الَّذِي أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أُولَيَّاً لَكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحْدَوْكَ ، وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلَّ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحْبَابِكَ حَتَّى لَمْ يُجْبِوا سِوَاكَ وَلَمْ يُلْجَأُوا إِلَى غَيْرِكَ ، أَنْتَ الْمُؤْنِسُ لَهُمْ حِيْثُ أَوْحَشَتْهُمُ الْعَوَالِمُ ، وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتُهُمْ حِيْثُ أَسْبَابَتُ لَهُمُ الْمَعَالِمُ ، مَاذَا وَجَدَ مِنْ فَقْدَكَ ، وَمَاذَا الَّذِي فَقَدَ مِنْ وَجَدَكَ ، لَقَدْ خَابَ مِنْ رَضَى دُونَكَ بَدَلًا ، وَلَقَدْ خَسِرَ مِنْ بَغْيَ عَنْكَ مُتَحَوِّلًا . كَيْفَ يُرجِي سِوَاكَ وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ الْإِحْسَانَ ، وَكَيْفَ يُطَلِّبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا يَدَلَّتْ عَادَةُ الْإِمْتِنَانِ . يامِنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلَاؤَهُ الْمُؤَانِسَةُ فَقَامُوا بَيْنَ يَدِيهِ مُمْتَلِقِينَ ، يامِنْ أَلْبَسَ أَوْلَيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيَّتِهِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدِيهِ مُسْتَغْفِرِينَ ، أَنْتَ الدَّاكِرُ قَبْلَ الْذَاكِرِينَ ، وَأَنْتَ الْبَادِيُّ بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوْجِهِ الْعَابِدِينَ ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِينَ ، وَأَنْتَ الْوَهَابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ الْمُسْتَقْرِضِينَ . إلهى أَطْلُبُنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصْلَى إِلَيْكَ ، وَاجْلِذْنِي بِمَنْكَ حَتَّى أُقْبَلَ عَلَيْكَ . إلهى إِنَّ رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَأَنْ عَصِيَّتُكَ ، كَمَا إَنَّ حَوْفِي لَا يَرَايْلُنِي وَأَنْ أَطْعَتُكَ ، فَقَدْ دَفَعْتُنِي الْعَوَالِمُ إِلَيْكَ ، وَقَدْ أَوْقَعْنِي عِلْمِي بِكَرِمِكَ عَلَيْكَ . إلهى كَيْفَ أَخِبُّ وَأَنْتَ أَمْلَى ، أَمْ كَيْفَ أُهَانُ وَعَلَيْكَ مُنكَلِي . إلهى كَيْفَ أَسْتَعِزُ وَفِي الذَّلَّةِ أَرْكَرْتَنِي ، أَمْ كَيْفَ لَا أَسْتَعِزُ وَإِلَيْكَ نَسِيَّتَنِي . إلهى كَيْفَ لَا أَفَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقْمَتَنِي ، أَمْ كَيْفَ أَفَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغَيَّبْتَنِي ، وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُكَ تَعْرَفَتْ لِكُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهَلَكَ شَيْءٌ ، وَأَنْتَ الَّذِي تَعْرَفْتَ إِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَرَأَيْتُكَ ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ . يامِنْ أَسْتَوَى بِرَحْمَاتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي ذَاتِهِ ، مَحْقَتَ الْإِثَارَ بِالْإِثَارِ ، وَمَحْوَتَ الْأَغْيَارِ بِمُحِيطَاتِ أَفْلَاكِ الْأَنْوَارِ . يامِنْ احْتَجَبَ فِي سُرُّ اِدِقَاتِ عَرَشِهِ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ ، يامِنْ تَجَلَّ بِكَمَالِ بَهَائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ مِنِ الْإِسْتِوَاءِ ، كَيْفَ تَخْفِي وَأَنْتَ الظَّاهِرُ ، أَمْ كَيْفَ تَغْيِبُ وَأَنْتَ الرَّقِيبُ الْحَاضِرُ ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَالْحَمْدُ لِللهِ وَحْدَهُ .

دعای امام سجاد (علیه السلام) در روز عرفه

قراءة سائر الادعية المأثورة عن المعصومين عليهم السلام ، وعلى الاخص دعاء الامام زین العابدين عليه السلام المدون في الصحيفة الكاملة السجادية ، وإتماماً للفائدة التي توخياناها في هذا الكتاب إليك نص الدعاء :

«الحمد لله رب العالمين ، اللهم لك الحمد بداع السماء والارض ذا الجلال والاكرام ، رب الارباب ، وإله كل مالوه ، وخلق كل مخلوق ، ووارث كل شيء ، ليس كمثله شيء ، ولا يعزب عنه شيء ، وهو بكل شيء محظوظ ، وهو على كل شيء رقيب ». «أنت الله لا إله إلا أنت الأحمس المُتوحد الفرد المفترض ، وأنت الله لا إله إلا أنت الكريم المترکم المتعظم الكبير المتكبر ، أنت الله لا إله إلا أنت العلي المتعال الشديد المحال ، أنت الله لا إله إلا أنت الرحيم العليم الحكيم ، أنت الله لا إله إلا أنت السميع البصير القديم الحبيب ، أنت الله لا إله إلا أنت السميع البصير القديم الحبيب ، أنت الله لا إله إلا أنت الكريم الأكرم الدائم الدوم ، أنت الله لا إله إلا أنت الأول قبل كل أحد والآخر بعد كل عيد ، أنت الله لا إله إلا أنت الداني في علوه والعالى في دعوه ، أنت الله لا إله إلا أنت ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد . أنت الله لا إله إلا أنت الذي أشأت الاشياء من غير سinx ، وصورت ما صورت من غير مثال ، وابتدع المبتدعات بلا احتداء . أنت أنت الذي قدرت كل شيء تقديرًا ، ويسرت كل شيء تيسيرًا ، وبدرت مادونك تدبیراً . أنت الذي لم يعنك على خلقك شريك ، ولم يوازنك في أمرك وزير ، ولم يكن لك مشابه ولا نظير . أنت الذي أردت فكان حتماً ما أردت وقضيت فكان عدلاً ماقضيتك ، وحكمت فكان نصفاً ما حكمت . أنت الذي لا يحييك مكان ، ولم يقم لسيطانك سلطان ، ولم يعيك برهان ولا بيان . أنت الذي أحصيتك كل شيء عيده ، وجعلت لكل شيء أمداً ، وقدرت كل شيء تقديرًا . أنت الذي قضيتك الأبصار موضع أيقنة . أنت الذي لا تتحدد فنكون محدوداً ، ولم تتمثل فنكون موجوداً ، ولم تلتف فنكون مولداً أنت الذي لا ضد معك فيعاديتك ، ولا عدل لك فئاك ، ولا ند لك فئاك . أنت الذي ابتدأ واحتَرَع واستَحدَّتْ وابتدَعْ وأحسَنْ صُنْعَ ما صنعت ».

«سبحانك ما أجمل شأنك ، وأنسني في الآماكن مكانك ، وأصدع بالحق فرقانك . سُبحانك من لطيف ما أطفاك ، ورؤوف ما أرفاك ، وحكيم ما أعرفك . سُبحانك من ملوك ما أمنعك ، وجود ما أوسنك ، ورفع ما أرفعك ، ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد . سُبحانك بسيط بالخيرات يدرك ، وعرفت الهداية من عندك ، فمن التمسك بستط بالخيرات يدرك ، وعرفت الهداية من عندك ، فمن التمسك بيدين أو دنيا وحيدك . سُبحانك خضع لك من جرى في عالمك ، وخشى لعظمتك مادون عرشك ، وانقاد للتسليم كل خلقك . سُبحانك لا تحسن ولا تجسس ولا تمسن ولا تكاد ولا تُماط (ولا تُهاط خل) ولا تنازع ولا تجاري ولا تماري ولا تخادع ولا تماكر . سُبحانك سيلوك حيده وأمرك رشد وأنت حي صمد . سُبحانك قولك حكم ، وقضاؤك حتم ، وارادتك عزم . سُبحانك لاراد لم يشتك ، ولا مبدل لكلماتك . سُبحانك باهر الآيات ، فاطر السماء ، باري النسمات ».

«لك الحمد حمدًا يدوم بدوامك ، ولنك الحمد حمدًا خالداً بنعمتك ، ولنك الحمد حمدًا يوازي صينعك ، ولنك الحمد حمدًا يزيد على رضاك ، ولنك الحمد حمدًا مع حمد كل حامد ، وشكراً يقصير عن شكر كل شاكر ، حمدًا لا يتبع إلا لك ولا يتقرب به إلا إليك ، حمدًا يستدام به الأول ويستدعي به دوام الآخر ، حمدًا يتضاعف على كرور الأرض ويتزايد أضعافاً متراصفة ، حمدًا يعجز عن إحصائه الحفظة ويزيد على ما أحصيتك في كتابك الكتبة ، حمدًا يوازن عرشك المجيد ويعادل كرسيتك الرفيع ، حمدًا يكمل لمديك ثوابه ويستغرق كل جراء جراءه ، حمدًا ظاهره وفق لباطنه وباطنه وفق لصدق الثناء به ، حمدًا لم يحمدك خلق مثلك ولا يعرف أحد سواك فضلها ، حمدًا يعان من اجتهاد في تعديده ويؤيد من أغرق نرعاً في توفيقه ، حمدًا يجمع مخلقت من الحمد ويتناظم ما أنت خالقه من بعد حمدًا لا حمد أقرب إلى قولك من ولا أحتمد ممن يحمدك به ، حمدًا يوجب بكركم المزید بوفوره وتصمه له بمزيد بعد مزيد طولاً منك ، حمدًا يجب لكرم وجهك وينقابل عز جلالك ».

«رب صيل على محمد وآل محمد المستحب المصطفى المكرم المقرب أفضال صلواتك ، وبارك عليه أتم بركتك ، وترحم عليه

امتع رَحْمَاتِكَ . رَبُّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ صَلَّى لَاهُ زَاكِيَّةً لَا تَكُونُ صَلَادَهُ أَنْمَى مِنْهَا ، وَصَلَّى عَلَيْهِ صَلَادَهُ رَاضِيَّةً لَا تَكُونُ صَلَادَهُ فَوْقَهَا . رَبُّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ صَلَادَهُ تُرْضِيَكَ وَتَزِيدُ عَلَى رِضاكَ لَهُ ، وَصَلَّى عَلَيْهِ صَلَادَهُ لَا تَرْضِي لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تَرِي غَيْرَهَا أَهْلًا . رَبُّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ صَلَادَهُ تُجَاوِزُ رِضوانَكَ ، وَيَتَصَلُّ اِتِّصَالُهَا بِيَقِائِكَ ، وَلَا تَفَعِّلُ كَمَا لَا تَفَعِّلُ كَلِمَاتُكَ رَبُّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ صَلَادَهُ تَنَظُّمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ ، وَتَشَمَّلُ عَلَى صَلَوَاتِ عِبَادِكَ مِنْ جِنْكَ وَأَنْسِكَ وَأَهْلِ إِجَائِتِكَ ، وَتَجْتَمِعُ عَلَى صَلَادَهُ كُلُّ مَنْ ذَرَأَتْ وَبَرَأَتْ مِنْ أَصْنافِ خَلْقِكَ . رَبُّ صَلَّى عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَادَهُ تُحِيطُ بِكُلِّ صَلَادَهُ سَالِفَةٍ وَمُسْتَنَفَةٍ ، وَصَلَّى عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَادَهُ مَرَضِيَّةً لَكَ وَلِمَنْ دُونَكَ ، وَتُنْسِيَءُ مَعَ ذَلِكَ صَلَوَاتِ تُضَاعِفُ مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَهَا وَتَزِيدُهَا عَلَى كُرُورِ الْأَيَامِ زِيَادَهَا فِي تَضَاعِيفِ لَا يَعُدُّهَا غَيْرُكَ . رَبُّ صَلَّى عَلَى أَطَابِ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ اخْتَرُتْهُمْ لِأَمْرِكَ ، وَجَعَلَتْهُمْ حَزَنَةَ عِلْمِكَ ، وَحَفَظَهُ دِيَّتِكَ ، وَخَلْفَاءَكَ فِي أَرْضِكَ ، وَحُجَّجَكَ عَلَى عِبَادِكَ ، وَطَهَرَتْهُمْ مِنَ الرِّجْسِ وَالَّدَنْسِ تَطْهِيرًا بِإِرَادَتِكَ ، وَجَعَلَتْهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى جَنَّتِكَ . رَبُّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ صَلَادَهُ تُجِزِّلُ لَهُمْ بِهَا مِنْ نِحْلِكَ وَكَرَامَتِكَ ، وَتُكَمِّلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَتَوَافِيَكَ ، وَتُؤْفَرُ عَلَيْهِمُ الْحَظَّ مِنْ عَوَادِدِكَ وَفَوَادِدِكَ . رَبُّ صَلَّى عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَادَهُ لَا أَمْدَ فِي أُولَاهَا ، وَلَا غَايَهُ لِأَمْدِهَا ، وَلَا نِهايَهُ لِآخِرِهَا . رَبُّ صَلَّى عَلَيْهِمْ زِنَةَ عَرَشِكَ وَمَادُونَهُ ، وَمِلَاسَ مَا وَاتِكَ وَمَا فَوَقَهُنَّ ، وَعَدَدَ أَرْضِكَ وَمَا تَحْتَهُنَّ وَمَا بَيْهُنَّ ، صَلَادَهُ تُقْرِبُهُمْ مِنْكَ زُلْفِيَّ وَتَكُونُ لَكَ وَلَهُمْ رِضَى مُتَصَلَّهُ بِنَظَارِهِنَّ أَبْدَأً » .

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَيَّدْتَ دِينَكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِإِيمَانِ أَقْمَتْهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ ، بَعْدَ أَنْ وَصَلَّى اللَّهُ بِحِيلَكَ ، وَجَعَلَتَهُ الْذَّرِيعَةَ إِلَيْ رِضوانِكَ ، وَافْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَذَرْتَ مَعْصِيَتَهُ ، وَأَمْرَتَ بِإِمْتِثالِ أَمْرِهِ وَالِإِنْتِهَاءِ عِنْهُ نَهِيهِ ، وَأَنْ لَا يَتَأَخَّرَ عَنْهُ مُتَأْخِرٌ ، فَهُوَ عِصَمَةُ الْلَاذِينَ ، وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ ، وَعُرْوَةُ الْمُتَمَسِّكِينَ وَبَهَاءُ الْعَالَمِينَ » .

«اللَّهُمَّ فَأَوْزِعْ لِوْلِيكَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِ ، وَأَوْزِعْنَا مِثْلَهُ فِيهِ ، وَآتَنَّهُ مِنْ لَيْدُنَكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا وَافْتَحْ لَهُ فَتَحًا يَسِيرًا ، وَاعْنَهُ بِرْكَنِكَ الْأَعْزَزُ ، وَاشْدُدْ أَزْرَهُ ، وَقُوَّ عَصْدَهُ ، وَرَاعِيهِ بَعِينَكَ وَاحِمِهِ بِحَفْظِكَ ، وَانْصِرْهُ بِمَلَائِكَتِكَ ، وَامْدُدْهُ بِجُهْدِكَ الْأَغْلِبُ ، وَأَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ وَرَائِعَكَ ، وَسُمِّنَ رَسُولِكَ صَلَواتُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ ، وَأَحْسِي بِهِ مَا أَمَّاَتُهُ الظَّالِمُونَ مِنْ مَعَالِمِ دِينِكَ ، وَأَجْلُ بِهِ صَدَاءَ الْجَوْرِ عَنْ طَرِيقِكَ ، وَابْنِ بِهِ الضَّرَاءَ مِنْ سَبِيلِكَ وَأَذْلِ بِهِ التَّبَاكِينَ عَنْ صَرَاطِكَ ، وَامْحَقْ بِهِ بُعَاهَ قَصْدِكَ عِوْجَانًا ، وَأَلْنِ جَانِبَهُ لَا ولِيَائِكَ ، وَابْسِطْ طَيَّدَهُ عَلَى أَعْدَائِكَ ، وَهَيْبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَتَعْطُفَهُ وَتَحْتَنَهُ وَاجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ ، وَفِي رِضاَهُ سَاعِينَ ، وَالِى نُصْرَتِهِ وَالْمُدَافِعَةِ عَنْهُ مُكْنِفِينَ ، وَإِلَيْكَ وَإِلَى رَسُولِكَ صَلَواتُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذِلِكَ مُتَقَرِّبِينَ » .

«اللَّهُمَّ وَصَلَّى عَلَى أَوْلِيَائِهِمْ ، الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمْ ، الْمُتَبَعِينَ مَنْهَجَهُمْ ، الْمُقْتَفِينَ آثارَهُمُ الْمُسْتَمِسَةَ كِينَ بِعُرُونَهُمُ الْمُسْتَمِسَةَ كِينَ بِولَائِهِمْ ، الْمُؤْتَمِينَ بِإِمَامَتِهِمْ ، الْمُسْلِمِينَ لِأَمْرِهِمْ ، الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمْ ، الْمُتَنَظِّرِينَ أَيَّامَهُمْ ، الْمَادِينَ إِلَيْهِمْ أَعْيَنَهُمْ ، الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الْرَّاِكِياتِ النَّامِيَاتِ الْغَادِيَاتِ الرَّائِحَاتِ وَسَلِّمَ عَلَيْهِمْ وَسَلِّمَ عَلَيَّ أَرْوَاحِهِمْ ، وَاجْمَعَ عَلَى التَّقْوَى أَمْرَهُمْ ، وَأَصْلِحَ لَهُ شُؤُونَهُمْ وَتُبَ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ ، وَحَيْرُ الغَافِرِينَ ، وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرَحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

«اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةَ ، يَوْمُ شَرَفَتْهُ وَكَرَّمَتْهُ وَعَظَمَتْهُ ، نَشَرَتْ فِيهِ رَحْمَتَكَ ، وَمَنَّتْ فِيهِ بِعْفُوكَ وَأَجْزَلَتْ فِيهِ عَطِيَّتكَ ، وَتَفَضَّلَتْ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ . اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ إِيَّاهُ ، فَجَعَلْتَهُ مِنْ هَيْدَيَتِهِ لِدِينِكَ ، وَوَقَّفْتَهُ لِحِقْدِكَ ، وَعَصَيْتَهُ بِحِيلَكَ ، وَأَدْخَلْتَهُ فِي حَزِيرِكَ ، وَأَرْسَدْتَهُ لِمَوَالَاهُ أَوْلِيَائِكَ ، وَمُعَاذَاهُ أَعْدَائِكَ ، ثُمَّ أَمْرَتَهُ فَلَمْ يَأْتِمِرْ ، وَرَجَرَتْهُ فَلَمْ يَتَنَزِّجْ ، وَنَهَيْتَهُ عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَيْهِ نَهِيَّكَ ، لَامْعَانَدَهُ لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا عَلَيْكَ ، بَلْ دَعَاهُ هَوَاهُ إِلَى مَازِيَّتِهِ وَإِلَى مَاحَذَّرَتْهُ ، وَأَعْانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوكَ وَعَدُودَهُ ، فَأَقْدَمَ عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاثِقًا بِتَجَازُوكَ ، وَكَانَ أَحَقُّ عِبَادِكَ مَعَ مَانَسَتْ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَفْعَلْ ، وَهَا أَنَا ذَاهِنٌ بِيَدِيَّكَ صَاغِرًا ذَلِيلًا . خَاصِيَّهَا خَاصِيَّهَا خَاصِيَّهَا مُعْتَرِفًا بِعَظِيمِ مِنَ الدُّنْوِبِ تَحْمَلُتُهُ وَجَلِيلِ مِنَ الْخَطَايا اجْتَرَمَتْهُ ، مُسْتَجِبًا بِصَفِحِكَ ، لَائِذًا بِرَحْمَتِكَ ، مُوقِنًا أَنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مُجِيرٌ ، وَلَا يَمْنَعُنِي مِنْكَ مانِعٌ ، فَعُدَ عَلَيَّ بِمَا تَعُودُ بِهِ عَلَى مَنْ أَسْرَفَ (اقْتَرَفَ خ

ل) مِنْ تَعْمِدِكَ ، وَجِيدَ عَلَىٰ بِمَا تَحْجُوْدِ بِهِ عَلَىٰ مَنْ أَلْقَى بِيَدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ ، وَامْنَ عَلَىٰ بِمَا لَا يَتَعَاظِمُ كَأَنْ تَمَنَّ بِهِ عَلَىٰ مَنْ أَمْلَكَ مِنْ غُفرَاتِكَ ، وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمَ نَصِيبًا أَنَّا بِهِ حَظًّا مِنْ رِضْوَانِكَ ، وَلَا تَرْدَنِي صِهْرًا مِمَّا يَنْقِلُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُونَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ ، وَإِنِّي وَانِّي لَمْ أَقْدِمْ مَا قَدَّمْتُ مِنِ الصَّالِحَاتِ فَقَدْ قَدَّمْتُ تَوْحِيدَكَ وَنَفْعَ الْأَضْدَادِ وَالْأَنْدَادِ وَالْأَشْبَاهِ عَنْكَ ، وَأَتَيْتُكَ مِنَ الْأَبْوَابِ الَّتِي أَمْرَتَ أَنْ تُؤْتِنِي مِنْهَا ، وَتَغَرَّبَتِ إِلَيْكَ بِمَا لَا يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالْتَّقْرُبِ بِهِ ، ثُمَّ أَتَبَعَتْ ذَلِكَ بِالْأَنَابِيَّةِ إِلَيْكَ وَالثَّدَلُّ وَالْإِسْكَانَةِ لَكَ وَحْسِنَ الظَّنِّ بِكَ وَالسَّقَةُ بِمَا عِنْدَكَ ، وَشَفَعَتُهُ بِرِجَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِبُّ عَلَيْهِ رَاجِيكَ ، وَسَأَلْتُكَ مَسَأَلَةَ الْحَقِيرِ الدَّلِيلِ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ ، وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَةً وَتَضْرِعًا وَتَعْوِذًا وَتَلُوذًا لَا مُسْتَطِيلًا بِتَكْبِيرِ الْمُتَكَبِّرِينَ ، وَلَا مُسْتَطِيلًا بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ ، وَأَنَا بَعْدَ أَقْلُ الْأَقْلَى ، وَأَذْلُ الْأَذْلَى ، وَمِثْلُ الدَّرَرَةِ أَوْ دُونِهَا . فَيَامَنِ لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيَّبِينَ ، وَلَا يَنْدِهِ الْمُتَرْفِينَ ، وَيَامَنِ يَمْنُ بِأَفَالِمِ الْعَاثِرِينَ ، وَيَنْفَضِلُ بِأَنْظَارِ الْخَاطِئِينَ ، أَنَا الْمُسْسِيُّ الْمُعْتَرِفُ ، الْمِهْذِنُ الْمُقْتَرِفُ ، الْخَاطِيُّ الْعَاثِرُ ، أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْرِئًا ، أَنَا الَّذِي هَبَّ عِبَادَكَ وَأَمْنَكَ ، أَنَا الَّذِي لَمْ يَرْهَبْ سَطْوَتَكَ ، وَلَمْ يَخْفَ بَأْسَكَ ، أَنَا الْجَانِي عَلَىٰ نَفْسِهِ ، أَنَا الْمُرْتَهِنُ بِيَتِتِهِ ، أَنَا الْقَلِيلُ الْحَيَاءُ ، أَنَا الطَّوِيلُ الْعَنَاءُ .

«بِحَقِّ مَنِ انتَجَتَ مِنْ خَلْقِكَ ، وَبِمِنِ أَصْطَفَيْتَهُ لِفِكَ ، بِحَقِّ مَنِ أَخْتَرَتَ مِنْ بَرِيَّتَكَ ، وَمِنْ أَجْتَبَتَ لِشَانِكَ ، بِحَقِّ مَنْ وَصَلَّ طَاعَتُهُ بِطَاعَنِكَ ، وَمِنْ جَعَلَتَ مَعَصِيتَهُ كَمَعَصِيتِكَ ، بِحَقِّ مَنْ قَرَنَتْ مُوَالَةَ بِمُوَالِتِكَ ، وَمِنْ نُطَّ مُعَادَاتَهُ بِمُعَادَاتِكَ ، تَعْمَدْنِي فِي يَوْمِي هَذَا بِمَا تَعْمَدُ بِهِ مِنْ حِيَارَ إِلَيْكَ مُنْتَصِلًا ، وَعَادَ بِاسْتِغْفارِكَ تَائِبًا ، وَتَوَلَّنِي بِمَا تَنَوَّلِي بِهِ أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالْزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةِ مِنْكَ ، وَتَوَحَّدْنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفِي بِعْهِدِكَ ، وَأَتَعْبَ نَفْسَهُ فِي ذَاتِكَ ، وَأَجْهَمَهَا فِي مَرْضَايِّكَ ، وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَفْرِيطِي فِي جَنِّكَ ، وَتَعْيَدِي طَورِي فِي حُمُودِكَ ، وَمُجاوِرَةِ أَحْكَامِكَ ، وَلَا تَسْتَدِرِجْنِي بِإِمْلَانِكَ لِإِسْتِدْرَاجِ مَنْ مَعْنَى خَيْرٍ مَاعِنَدَهُ وَلَمْ يَشْرُكَكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِهِ بِي ، وَبَيْهُنِي مِنْ رَقْدَةِ الْغَافِلِينَ ، وَسَيْنَةِ الْمُسْرِفِينَ ، وَنَعْسَنَةِ الْمَخْذُولِينَ ، وَخُذْ بَقْلَبِي إِلَى مَا سَعَمْلَتَ بِهِ الْهَايِّتِينَ ، وَاسْتَعْبَدَتَ بِهِ الْمُتَعَبِّدِينَ ، وَاسْتَنْقَدَتَ بِهِ الْمُتَهَاوِينَ ، وَأَعِنْدِنِي مِمَّا يُبَايِعَدُنِي عَنْكَ وَيَحُولُ بَيْنِ وَبَيْنَ حَظِّي مِنْكَ ، وَيَصِدُّنِي عَمَّا أَحَوَّلُ لَدَيْكَ ، وَسَيْهَلَ لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ ، وَالْمَسَابِقَةِ إِلَيْهَا مِنْ حَيْثُ أَمْرَتَ وَالْمُشَاحَةَ فِيهَا عَلَىٰ مَا أَرْدَتَ ، وَلَا تَمْحَقْنِي فِيمَنْ تَمْحِقُ مِنَ الْمُسْتَخْفَيِنِ بِمَا أَوْعَدْتَ ، وَلَا تُهْلِكَنِي مَعَ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمَقْتِكَ ، وَلَا تُشَبِّهَنِي فِيمَنْ تُبَرِّ مَنَ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْ سَبِيلِكَ وَنَجْنِي مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتَنِ ، وَخَلَصْنِي مِنْ لَهْوَاتِ الْبَلْوَى وَأَجْرَنِي مِنْ أَهْذِ الْأِمْلَامِ ، وَحُجْلَ بَيْنِ وَبَيْنَ عَيْدُوْيُضَّلْنِي ، وَهُوَيُّوبِقْنِي ، وَمَنْفَصِيَّةَ تَرْهَقْنِي ، وَلَا تُعْرِضَ عَنِي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضِي عَنْهُ بَعْدَ غَضِيبِكَ ، وَلَا تُؤْسِنِي مِنَ الْأَمْلِ فِيكَ ، فَيَغْلِبُ عَلَىٰ الْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ ، وَلَا تَمْتَحِنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ ، فَتَبْهَظْنِي مِمَّا تُحَمِّلُنِي مِنْ فَضْلِ مَحِبَّتِكَ ، وَلَا تُرْسِلَنِي مِنْ يَدِكَ إِرْسَالَ مَنْ لَا خَيْرَ فِيهِ وَلَا حَاجَةَ بِكَ إِلَيْهِ ، وَلَا إِنَابَةَ لَهُ ، وَلَا تَرْمِ بِي رَمَى مَنْ سَيْقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ ، وَمَنِ اشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْخَرْيُ مِنْ عِنْدِكَ ، بَلْ خُدْ بَيْدِي مِنْ سَيْقَطِهِ الْمُرْتَدِّينَ ، وَوَهْلَةُ الْمُتَعَسِّفِينَ وَزَلَّةُ الْمَغْرُورِينَ ، وَوَرَطَةُ الْهَالِكِينَ ، وَعَافِيَّةُ مَمِّا ابْتَأَتَ بِهِ طَبَقَاتِ عَبِيدِكَ وَإِمَائِكَ ، وَبَلْغَنِي مَبَالَعَ مَنْ عَنِيتِهِ ، وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَرَضِيَّتَهُ ، فَأَعْشَتَهُ حَمِيدًا وَتَوَفَّيْتَهُ سَعِيدًا ، وَطَوْقَنِي طَوْقَ الْاَقْلَاعِ عَمَّا يُحِيطُ الْحَسَنَاتِ وَيَدْهُبُ بِالْبَرَكَاتِ ، وَأَشَعَّرْ قَلْبِي الْإِزْدِجَارَ عَنْ قَبَاتِحِ السَّيِّئَاتِ ، وَفَوَاحِدَتِ الْحَوْبَاتِ ، وَلَا تَعْلَمِنِي بِمَا لَا أُدْرِكُهُ إِلَّا بِكَ عَمَّا لَا يُرِضِيَّكَ عَنِي غَيْرُهُ ، وَأَنْزَعْ مِنْ قَلْبِي حُبَّ دُنْيَا دَنِيَّةَ تَنَهِي عَمَّا عِنْدَكَ ، وَتَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيَّةِ إِلَيْكَ ، وَتُدْهِلُ عَنِ التَّقْرُبِ مِنْكَ ، وَزَيْنَ لِي التَّفَرَّدَ بِمُنْاجَاتِكَ بِاللَّيلِ وَالنَّهَارِ ، وَهَبَ لِي عِصْمَةً تُدْنِي مِنْ خَشِيشِكَ ، وَتَقْطَعُنِي عَنْ رُكُوبِ مَحَارِمِكَ ، وَتَفْكَكُنِي مِنْ أَسْرِ الْعَظَائِمِ ، وَهَبَ لِي التَّطَهِيرَ مِنْ ذَنَسِ الْعَصَيَانِ ، وَأَذْهَبَ عَنِي دَرَنَ الْخَطَايَا ، وَسَرْبِلَنِي بِسَرْبَالِ عَافِيَّتِكَ ، وَرَدَنِي رِدَاءُ مُعَافَاتِكَ ، وَجَلَّنِي سَوَابَعَ نَعْمَائِكَ ، وَظَاهِرَ لَدَيَّ فَضْلَكَ ، وَأَيْدِنِي بِتَوْفِيقِكَ وَسَدِيدِكَ ، وَأَعِنَّي عَلَىٰ صَالِحِ الْتَّيَّةِ وَمَرَضَّةِ الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسَنِ الْعَمَلِ ، وَلَا تَكْلِنِي إِلَى حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ ، وَلَا تُخْرِنِي يَوْمَ تَبَعُثُ لِلْقَاتِكَ ، وَلَا تَفْضَحْنِي بَيْنِ يَدِيَّ أَوْلِيَّاتِكَ ، وَلَا تُتْسِنِي ذَكْرَكَ ، وَلَا تُذَهِّبَ عَنِي شُكْرَكَ ، بَلْ أَلْزَمْنِي فِي أَحْوَالِ السَّهُوِّ عَنِدَ غَفَلَاتِ الْجَاهِلِينَ لِإِلَائِكَ ، وَأَوْزَعْنِي أَنْ أُثْنَى بِمَا أَوْلَيَنِيهِ ، وَأَعْتَرِفَ بِمَا أَسْدَيَتِهِ إِلَيَّ ، وَابْجَعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِيَّينَ ، وَحَمْدِي إِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِيَّنَ ، وَلَا تَخْذُلْنِي عِنْدَ فَاقْتَيِ إِلَيْكَ ، وَلَا تُهْلِكَنِي بِمَا أَسْدَيَتِهِ إِلَيْكَ ، وَلَا تَجْهَنِي بِمَا جَبَهَتْ

بِهِ الْمُعَايِدِينَ لَكَ ، فَإِنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَأَعُوْذُ بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلِ التَّقْوَى وَأَهْلِ الْمَغْفِرَةِ ، وَإِنَّكَ بِأَنْ تَعْفُوَ أَوْلَى مِنْكَ بِأَنْ تُعَاقِبَ ، وَإِنَّكَ بِأَنْ تَسْتُرَ أَقْرَبَ مِنْكَ إِلَى أَنْ تَشَهَّرَ ، فَأَحِينِي حَيَاةً طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ ، وَتَبَلُّغُ بِي مَا أُحِبُّ مِنْ حَيْثُ لَا-آتَى مَا تَكْرَهُ ، وَلَا أَرَتِكُ مَا نَهَيْتَ عَنْهُ ، وَأَمِنْتِي مِيَتَةً مِنْ يَسِعِ نُورُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ يَمِينِهِ ، وَذَلِّلْنِي بَيْنَ يَدَيْكَ ، وَأَعِزَّنِي عِنْدَ خَلْقِكَ ، وَضَعَنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ ، وَأَرْفَعَنِي بَيْنَ عِبَادَكَ ، وَأَغْنَتِي عَمَّا هُوَ غَنِّيٌّ عَنِّي ، وَزَدَنِي إِلَيْكَ فَاقِهًةً وَفَقْرًا ، وَأَعِذْنِي مِنْ شَحَاتَهُ الْأَعْدَاءِ ، وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَائِعِ ، وَمِنْ الدُّلُّ وَالْعَنَاءِ ، وَتَعْمَدْنِي فِيمَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَعَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حَلْمُهُ ، وَالْأَخْذُ عَلَى الْجَرِيَةِ لَوْلَا آنَاتُهُ ، وَإِذَا أَرَدْتَ يَقُومُ فِتْنَةً أَوْ سُوءَ فَتْنَجِنِي مِنْهَا لِوَادِيِّكَ ، وَإِذَا لَمْ تُقْمِنِي مَقَامَ فَضْيَحَهُ فِي دُنْيَاكَ فَلَا تُقْمِنِي مِثْلُهُ فِي آخِرِتِكَ ، وَأَشْفَعَ لِي أَوَّلَيْكَ بِأَوْاخِرِهَا ، وَقَدِيمَ فَوَائِدِكَ بِحَوَادِثِهَا ، وَلَا تَمُدُّ لِي مَدًا يَقْسُو مَعْهُ قَلْبِي ، وَلَا تَقْرَعْنِي قَارِعَهُ يَذْهَبُ لَهَا بِهَائِي ، وَلَا تَسْعِنِي خَسِيسَةً يَصْغُرُ لَهَا قَدْرِي ، وَلَا نَقِيَّةً يُجْهَلُ مِنْ أَجْلِهَا مَكَانِي ، وَلَا تَرْغُنِي رَوْعَةً أَبْلِسُ بِهَا ، وَلَا خِفَةً أُوجِسُ دُونَهَا ، إِجْعَلْ هَيَّتِي فِي وَعِيَدِكَ ، وَحَذَرِي مِنْ إِعْذَارِكَ وَإِنْذَارِكَ ، وَرَهْبَتِي ، عِنْدَ تِلَاؤَةِ آيَاتِكَ ، وَاعْمَرْ لَيْلَى بِإِيقَاضِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ ، وَتَفَرُّدِي بِالْهَجْدِ لَكَ ، وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْكَ ، وَانْزَالِي حَوَاجِجِي بِكَ ، وَمُنَازَلَتِي إِيَّاكَ فِي فَكَاكِ رَقْبِتِي مِنْ نَارِكَ ، وَاجْتَارَتِي مِمَّا فِيهِ سَاهِيَا حَتَّى حِينَ ، وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنِ اتَّعَظَ ، وَلَا نَكَالًا لِمَنِ اعْتَرَ ، وَلَا فِتْنَةً لِمَنِ نَظَرَ ، وَلَا تَمْكِرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرْ بِهِ ، وَلَا تَسْتَبِدْ بِي غَيْرِي ، وَلَا تُعِيرْ لِي إِسْيَامًا ، وَلَا تُبَدِّلْ لِي جِسْمًا ، وَلَا تَتَخَذْنِي هُرُواً لِخَلْقِكَ ، وَلَا سُخْرِيَاً لَكَ ، وَلَا مُتَبَعًا إِلَّا لِمَرْضَاتِكَ ، وَلَا مُمَتَّهَنًا إِلَّا-بِالْإِتِقَامِ لَكَ ، وَأَوْجَدْنِي بَرَدَ عَفْوَكَ ، وَحَلَامَةَ رَحْمَتِكَ ، وَرَوْحِكَ وَرِيحَانِكَ ، وَجَنَّةَ نَعِيمِكَ ، وَأَدْقَنِي طَعَمَ الْفَرَاغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةِ مِنْ سَعَتِكَ ، وَالْإِجْتِهَادِ فِيمَا يُزَلِّفُ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ ، وَأَتِحْفَنِي بِتُحْفَةِ مِنْ تُحْفَاتِكَ ، وَاجْعَلْ تِجَارَتِي رَايَةً ، وَكَرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةً ، وَأَخْفَنِي مَقَامَكَ ، وَشَوَّقَنِي لِقاءَكَ ، وَتُبَعَّلَ عَلَى تَوَيِّهِ نَصْوَحًا ، وَلَا تُبِقَّ مَعَهَا دُنْوِيَا صَيْغَرَةً وَلَا كَبِيرَةً ، وَلَا تَذَرْ مَعَهَا عَلَانِيَةً وَلَا سَيْرِيَةً ، وَانْزَعَ الغَلَّ مِنْ صِدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ ، وَاعْطِفْ بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ ، وَكُنْ لِي كَمَا تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ ، وَحَلَّنِي حِلَّيَةَ الْمُتَّقِينَ ، وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقَ فِي الْغَابِرِينَ ، وَذَكِرْ نَامِيَا فِي الْأَخْرِيَنَ ، وَوَافِ بِي عَرَصَةَ الْأَوَّلِينَ ، وَتَمَّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِكَ عَلَى وَظَاهِرِ كَرَامَاتِهَا لَدَيَّ ، وَأَمْلَأَ مِنْ فَوَائِدِكَ يَيْدِي ، وَسُقِّ كَرَائِمَ مَوَاهِبِكَ إِلَيَّ ، وَجَاوِرِ بِي الْأَطْيَيْنِ مِنْ أَوْلَيَاكَ فِي الْجَنَانِ الَّتِي زَيَّتَهَا لِاَصْفِيَائِكَ ، وَجَلَّنِي شَرَائِفَ نِحَلِّكَ فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِاِحْجَاجِكَ ، وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ مَقِيلًا آوِي إِلَيْهِ مُطْمَئِنًا وَمَثَابَةً أَتَبُوُّهَا وَأَقْرَعْ عَيْنَا ، وَلَا تُقَائِسْنِي بِعَظَمَاتِ الْجَرَيْرِ ، وَلَا-تُهَلِّكْنِي يَوْمَ تُبَلِّي السَّرَّائِرِ ، وَأَزِلْ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ وَشُبُهَةً ، وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ طَرِيقًا مِنْ كُلِّ رَحْمَةٍ ، وَأَجِزِلْ لِي قِسْمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ نَوَالِكَ ، وَوَفَّرْ عَلَى حُظُوطِ الْإِحْسَانِ مِنْ إِفْضَالِكَ ، وَاجْعَلْ قَلْبِي وَإِنْقَاصًا بِمَا عِنْدَكَ ، وَهَمَّيْ مُسْتَفَرِغًا لِمَا هُوَ لَكَ ، وَاسْتَعْمَلْنِي بِمَا تَسْتَعْمِلُ بِهِ خَالِصِيَّتِكَ ، وَأَشَرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتِكَ ، وَاجْمَعْ لِي الْغَنِيَّةَ وَالْعَفَافَ ، وَالْدَّعَاهَةَ وَالْمَعَافَاهَ ، وَالصَّحَّهَ وَالسَّعَهَ ، وَالْطَّمَائِيَّهَ وَالْعَافِيَّهَ ، وَلَا تُحِيطْ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلَا خَلَواتِي بِمَا يَعْرِضُ لِي مِنْ نَزَعَاتِ فِتَنِكَ وَصُنْ وَجْهِي عَنِ الْطَّلَبِ إِلَى أَحَدِ مِنَ الْعَالَمِينَ ، وَذَبَّنِي عَنِ التَّمَاسِ مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ ، وَلَا تَجْعَلْنِي لِلظَّالِمِينَ ظَهِيرًا ، وَلَا لَهُمْ عَلَى مَحْوِ كِتَابِكَ يَدًا وَنَصِيرًا ، وَحُطِنِي مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمْ حِيَاطَهُ تَقِينِي بِهَا ، وَأَفْتَحْ لِي أَبْوَابَ تَوْيِتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ إِلَيْكَ مِنْ الْرَّاغِبِينَ وَأَتِمْ لِي إِنْعَامِيَّكَ إِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعَمِينَ ، وَجَعَلْ بَاقِيْ عمرِي فِي الْحِجَّةِ وَالْعُمَرَةِ اِيْتَغَاءً وَجِهَكَ يَارَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدَ الْاِبْدَينَ .

زيارت امام حسین (ع) در روز عرفه

ارسال به دوستان

ویستحب أيضاً زیارة الحسین علیه السلام ، وإنما للفائدۃ أدرجنا هذه الزیارة للحسین علیه السلام ليتمكن الواقف بعرفة أن يزوره ولو على بعد ، فالیک نص الزیارة :

زيارة الحسين عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

«الله أكْبَرُ كَيْرًا ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ كَثِيرًا ، وَسُبْحَانَ اللّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ، وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِي لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللّهُ لَقْدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ، السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَى فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحَسَنِيْنِ ، السَّلَامُ عَلَى عَلَى بْنِ الْحُسَيْنِ ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى ، السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ، السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ ، السَّلَامُ عَلَى عَلَى بْنِ مُوسَى ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلَى ، السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلَى ، السَّلَامُ عَلَى الْخَلْفِ الصَّالِحِ الْمُسْتَنْظَرِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ ، وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمِيرِكَ ، الْمَوَالِي لَوْلَيْكَ وَالْمَعَادِي لَعِيدُوكَ ، اسْتَجَارَ بِمَسْهِدِكَ وَتَقَرَّبَ إِلَى اللّهِ بِقَصْدِكَ ، الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي هَدَانِي لِوَلَائِكَ ، وَخَصْنِي بِزِيَارَتِكَ وَسَهَّلَ لِي قَصْدَكَ ». .

ثم قل : «السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفَوَةِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحَ نَبِيِّ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدَ حَسِيبِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ مُحَمَّدَ الْمُصَطَّفِي ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ عَلَى الْمُرَضِى ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ فَاطِمَةَ الرَّهْرَاءِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَاثَارَ اللّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتَرِ الْمُوْتُورِ . أَشَهُدُ أَنَّكَ قَدْ أَقْمَتَ الصَّلَاةَ ، وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ ، وَأَمْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ ، وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَأَطْعَتَ اللّهَ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ ، فَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةُ قَتَّاتِكَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةُ ظَلَمَتِكَ ، وَلَعَنَ اللّهُ أُمَّةً سَيِّعَتْ بِذِلِّكَ فَرَضِيَتْ بِهِ ، يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّهِ أُشْهِدُ اللّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْيَاءَهُ وَرُسُلِهِ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ ، وَبِأَيْمَكُمْ مُوقِنٌ بِشَرائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي ، وَمُنْقَلِبِي إِلَى رَبِّي ، فَصَلَوَاتُ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ . السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ خَاتَمِ التَّبَيْنِ ، وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصَّيْنِ ، وَابْنَ إِمامِ الْمُتَّقِينَ ، وَابْنَ قَادِيدِ الْغَرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ ، وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذِلِّكَ وَأَنْتَ بَابُ الْهُدَى ، وَإِمَامُ التَّقْوِيَّةِ ، وَالْمُرْعَوَةُ الْوُثْقَى ، وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا ، وَخَامِسُ أَصْحَابِ (أَهْلِ الْكِسَاءِ ، غَمَدْتُكَ يَدُ الرَّحْمَةِ ، وَرُضِعَتْ مِنْ ثَدَى الْإِيمَانِ ، وَرُبِيَتْ فِي حِجْرِ الْإِسْلَامِ ، فَالْفَنْسُ غَيْرُ راضِيَّةٍ بِفَرَاقِكَ وَلَا شَاكَةٍ فِي حَيَاتِكَ ، صَلَوَاتُ اللّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَرِيعَ التَّبَرَةِ السَّاِكِبَةِ ، وَقَرِينَ الْمُصَبِّيَّةِ الرَّاتِبَةِ ، لَعَنَ اللّهِ أُمَّةً إِسْتَحْلَلَتْ مِنْكَ الْمَحَارِمِ ، وَأَنْتَهَكَتْ مِنْكَ حُرْمَةِ الْإِسْلَامِ ، فَقُتِلَتْ صَلَى اللّهُ عَلَيْكَ مَقْهُورًا ، وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللّهِ بِكَ مَوْتُورًا ، وَأَصْبَحَ كِتَابُ اللّهِ بِقَدِيرِكَ مَهْجُورًا ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى حَمْدَكَ وَآيِّكَ وَأُمِّكَ وَأَخِيكَ ، وَعَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ ، وَعَلَى الْمُسْتَشَهِدِينَ مَعَكَ ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِينَ بِقَبْرِكَ وَالشَّاهِدِينَ لِزُوْارِكَ الْمُؤْمِنِينَ بِالْقَبُولِ عَلَى دُعَاءِ شَعْتِكَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَ كَاتِهِ ». .

وصل ركعتين إقرأ فيها ماتشاء ، وإذا فرغت فقل :

«اللَّهُمَّ إِنِّي صَمِيلْتُ وَرَكَعْتُ وَسَجَدْتُ لَكَ ، وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ، لَا نَصْلَوةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا تَكُونُ إِلَّا لَكَ ، لَا إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ وَهَاتَنِ الرُّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَإِمامِي الْحَسَنِ بْنِ عَلَى عَلِيهِمَا السَّلَامُ ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَتَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي وَاجْرِنِي عَلَى ذَلِكَ أَفْضَلَ أَمْلَى وَرَجَائِي فِيْكَ وَفِي وَلَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ». .

ثم زر ولده على بن الحسين الاكبر عليه السلام وقل :

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ نَبِيِّ اللّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ الْحَسِينِ الشَّهِيدِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ ابْنُ الشَّهِيدِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُظْلُومُ ابْنُ الْمُظْلُومِ ، لَعَنَ اللّهِ أُمَّةً قَتَّلَتِكَ ، وَلَعَنَ اللّهِ أُمَّةً سَيِّعَتْ بِذِلِّكَ فَرَضِيَتْ بِهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلَيْهِ ، لَقَدْ عَظَمَتِ الْمُصَبِّيَّةُ ، وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ

عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ ، فَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ » .

ثم زر شهداء كربلاء وقل :

«السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَيَاءِ اللَّهِ وَأَحْبَاءَهُ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفَيَاءِ اللَّهِ وَأَوْدَاءَهُ . السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ نَبِيِّهِ وَأَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدِ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ ، يَا بَنِي أَئْمَانِ وَأَمَّامِ طَبْقُتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِّتُمْ ، وَفُرْتُمْ وَاللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا ، يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفْوَزُ مَعَكُمْ فِي الْجَنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّ كَاتِهِ » .

ثم زر أبا الفضل العباس عليه السلام وقل :

«السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَنَ سَيِّدِ الْوَصِيَّينَ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ إِسْلَامًا ، وَأَقْدَمُهُمْ إِيمَانًا ، وَأَقْوَمُهُمْ بِدِينِ اللَّهِ ، وَأَحْوَطُهُمْ عَلَى الْإِسْلَامِ ، أَشْهَدُ لَقْدَ نَصَّحَتِ اللَّهُ وَلِرَسُولِهِ وَلَا خَيْكَ فَنِعْمَ الْأَخْ الْمُوَاسِيِّ ، فَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً قَتَلَتْكَ ، وَلَعْنَ اللَّهِ أُمَّةً إِسْتَحْلَثَتِ مِنْكَ الْمَحَارِمَ ، وَأَنْتَهَكَتِ فِي قَتْلَكَ حُرْمَةُ الْإِسْلَامِ ، فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّيْدَلِيُّ الْمُجَاهِدُ الْمُحَامِيُّ النَّاصِيَةُ وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا زَهَدَ فِيهِ عَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ ، وَالْحَقَّكَ اللَّهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ فِي دَارِ النَّعِيمِ ، إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ » .

ثم قل :

«اللَّهُمَّ لَكَ تَعَرَّضْتُ وَلِزِيَارَةِ أُولَيَائِكَ قَصَيْدَتُ رَغْبَيْهِ فِي ثَوَابِكَ وَرَجَاءَ لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزِيلِ إِحْسَانِكَ ، فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ، وَآنْ تَجْعَلْ رُزْقِي بِهِمْ دَارًا ، وَعِيشِي بِهِمْ قَارًا ، وَزِيَارَتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً ، وَذَبْبِي بِهِمْ مَغْفُورًا ، وَاقْلِبْنِي بِهِمْ مُفْلِحًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي بِأَفْضَلِ مَا يَنْقِلِبُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ زُوَارِهِ وَالْقَادِيَنَ إِلَيْهِ ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ » .

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جا هدوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آيه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام)؛ خدا رحم نماید بندهای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البخار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای بر جسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالى فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوى تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حريم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شباهت منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشد.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزو و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سه همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پاوراما، اینیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمی، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/ خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۰۳۱۱-۲۳۵۷۰۲۳-۰۳۱۱ فکس ۰۳۱۱-۲۳۵۷۰۲۲ دفتر تهران ۰۲۱-۸۸۳۱۸۷۲۲ بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۳۱۱-۲۲۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الا عظیم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشا الله.

شماره حساب ۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۰۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۰۶۲۷۳-۰۴۵-۵۳۳۱-۶۲۷۳ و شماره حساب شبا: ۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنٰت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسب إلى الإمام العسكري عليه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بجذان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساكت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مستند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

www

برای داشتن کتابخانه های شخصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و بروای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۴۰۰۰ ۱۰۹